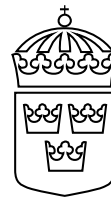

Regeringens proposition

2025/26:24

Anpassning av vissa skatte- och avgiftsnedsättningar till EU:s regler om statsstöd 2025/26:24

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 2 oktober 2025

Ebba Busch

Elisabeth Svantesson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslår regeringen anpassningar av svensk skattelagstiftning så att lättnader som lämnas som stöd av mindre betydelse ska lämnas på ett sätt som är förenligt med det EU-rättsliga regelverket. Det handlar bl.a. om följande.

Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna när en första och andra person anställs i en näringsverksamhet (s.k. växa-stöd) föreslås utformas som en rätt till återbetalning av den del av arbetsgivaravgifterna som motsvarar dagens nedsättning. För att Skatteverket ska kunna övervaka och rapportera beviljade växa-stöd behöver företagen komma in med vissa uppgifter som de i dag inte lämnar. Det s.k. regionala avdraget som arbetsgivare som är verksamma i vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand har rätt till vid beräkning av socialavgifterna föreslås anpassas till de villkor som gäller för regionala driftsstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER), vilket bl.a. kräver en justering av avdragsberättigade sektorer. Det regionala avdraget som enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag får göra vid beräkning av egenavgifterna föreslås även fortsättningsvis lämnas som ett stöd av mindre betydelse, dock med vissa justeringar av avdragsberättigade sektorer. I propositionen föreslås vidare justeringar i uppgiftsskyldigheterna för vissa personer som har rätt till skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion) eller rätt till skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el, och som har företag.

Lagändringarna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 januari 2026.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.....	10
2.3	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	11
2.4	Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)	13
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)	14
2.6	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	18
2.7	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	21
2.8	Förslag till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag	31
3	Ärendet och dess beredning	32
4	Gällande rätt.....	32
4.1	EU:s regler om statligt stöd	32
4.1.1	Kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse.....	32
4.1.2	Den allmänna gruppundantagsförordningen.....	34
4.2	Stöd av mindre betydelse inom skatte- och avgiftssystemet	35
4.2.1	Nedsatta arbetsgivaravgifter för upp till två anställda i ett växa-företag.....	35
4.2.2	Regionalt avdrag vid avgiftsberäkningen av socialavgifter och allmän löneavgift.....	36
4.2.3	Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden	36
4.2.4	Skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el	37
5	Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag	37
5.1	Växa-stödet behöver utformas på ett nytt sätt	37
5.2	Återbetalning av arbetsgivaravgifter	39
5.3	Vilka verksamhetsformer ska omfattas?.....	41
5.4	Kvalificeringsperiod och kraven på verksamhetens omfattning	42
5.5	Krav på anställning.....	45
5.6	Återbetalningsgrundande avgifter och period	47

5.7	Företag i intressegemenskap.....	49
5.8	Stöd av mindre betydelse.....	50
5.9	Avdrag enligt stödområdeslagen	52
5.10	Ansökan om återbetalning	53
5.11	Förfarandet	56
5.12	Utredning och kontroll	58
5.13	Omprövning och överklagande	61
5.14	Uppgiftslämnande	63
5.15	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	65
6	Regionalt avdrag från socialavgifter	67
6.1	Avdraget behöver ändras för att vara förenligt med det EU-rättsliga regelverket.....	67
6.2	Det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna ska anpassas till GBER.....	68
6.3	Det regionala avdraget från egenavgifterna.....	73
6.4	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	78
7	Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden	80
7.1	Reduktionen som stöd av mindre betydelse och uppgiftsskyldigheten.....	80
7.2	Ikraftträdande	83
8	Skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el.....	84
8.1	Behovet av en justerad uppgiftsskyldighet	84
8.2	Ikraftträdande	85
9	Ytterligare uppgiftsskyldigheter.....	85
9.1	Behovet av en uppgiftsskyldighet.....	85
9.2	Ikraftträdande	87
10	Personuppgiftsbehandling och sekretess	88
11	Konsekvensanalys.....	90
11.1	Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag.....	91
11.1.1	Offentligfinansiell effekt	91
11.1.2	Effekter för företagen	92
11.1.3	Övriga effekter.....	93
11.2	Förändringar i de regionala avdragen från socialavgifterna	93
11.2.1	Offentligfinansiella effekter.....	94
11.2.2	Effekter för företag i stödområdet som betalar arbetsgivaravgifter	94
11.2.3	Effekter för enskilda näringsidkare i stödområdet som betalar egenavgifter	96
11.2.4	Övriga effekter.....	97
11.3	Förändringar av den regionala skattereduktionen för fysiska personer som bor i glest befolkade områden	97
11.3.1	Offentligfinansiella effekter.....	97
11.3.2	Effekter för individer	98
11.4	Förändringar av skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el.....	99
11.4.1	Offentligfinansiella effekter.....	99
11.4.2	Effekter för individer och företag	99

Prop. 2025/26:24	11.5	Informationsbehov och utvärdering av åtgärderna	99
	11.6	Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar.....	100
12		Författningskommentar.....	101
	12.1	Förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag	101
	12.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.....	114
	12.3	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	115
	12.4	Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)	116
	12.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)	117
	12.6	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	121
	12.7	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	122
	12.8	Förslaget till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag	131
Bilaga 1		Sammanfattning av promemorian Anpassning av vissa skatte- och avgiftsnedsättningar till EU:s regler om statsstöd	132
Bilaga 2		Promemorians lagförslag.....	134
Bilaga 3		Förteckning över remissinstanserna	157
Bilaga 4		Lagrådsremissens lagförslag	158
Bilaga 5		Lagrådets yttrande	183
		Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 2 oktober 2025.....	188

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på ersättning som ges ut till den första och andra personen som anställs i ett växa-företag.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980).

3 § Med ett växa-företag avses i denna lag

1. en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 7 § 2

a) inte har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980), eller

b) har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter men på ersättning till högst en arbetstagare,

2. ett aktiebolag som bedriver rörelse och under tidsperioden som avses i 7 § 2

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter men på ersättning till högst en arbetstagare, och

3. ett handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 7 § 2

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter men på ersättning till högst en arbetstagare.

Vid bedömningen av om växa-företaget har haft en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 7 § 2 uppgår till högst 5 000 kronor.

Ett enkelt bolag kan inte vara ett växa-företag.

4 § Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett växa-företag om det uppfyller villkoren i 3 § och i den utländska verksamheten inte har

gett ut ersättning, eller har gett ut ersättning till högst en arbetstagare, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen hade getts ut för arbete i Sverige. Prop. 2025/26:24

5 § Vid tillämpning av 3 och 4 §§ ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas, om sådan ersättning har getts ut till högst en person i bolaget.

6 § Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag.

Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

Rätt till återbetalning

7 § En arbetsgivare som har gett ut avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag under förutsättning att

1. arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften avser ersättning som arbetsgivaren har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024, och

2. arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för ett växa-företag enligt

a) 3 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a,

b) 3 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b, eller

c) först 3 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter 3 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b.

8 § Rätt till återbetalning gäller för arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och för löneavgift på ersättning som getts ut till en anställd i ett växa-företag under förutsättning att

1. avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

2. anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd och omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka.

Rätten till återbetalning gäller endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 35 000 kronor per kalendermånad.

Rätten till återbetalning av avgifterna gäller endast avgifter som avser ersättning för de 24 första månaderna av anställningen.

9 § Rätten till återbetalning enligt 8 § gäller inte

1. växa-företag enligt 3 § 1 om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren,

2. växa-företag enligt 3 § 2 och 3

a) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan

näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i växa-företaget, eller

b) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) i växa-företaget eller närstående till en sådan person.

10 § Rätten till återbetalning enligt 8 § gäller inte om arbetsgivaren redan i en annan näringsverksamhet har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter och löneavgift enligt denna lag eller har gett ut ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

11 § Återbetalning enligt denna lag får medges endast om återbetalningen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

12 § Vid bedömningen av om återbetalningen uppfyller villkoren enligt 11 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Ansökan om återbetalning

13 § Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad.

Ansökan får tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ansökan ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad ansökan avser.

14 § Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär.

Ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren. En ansökan som lämnats för en arbetsgivare som är en juridisk person anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

15 § I ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma

1. om arbetsgivaren har rätt till återbetalning enligt denna lag, och
2. om återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse som anges i 11 §.

Förfarande, omprövning och överklagande

16 § I fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), om inte annat följer av 17 och 18 §§.

17 § En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

18 § Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.

3. Arbetsgivare som den 31 december 2025 har haft rätt till särskild beräkning av avgifter enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd under kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter som avser ersättning till samma anställda enligt bestämmelserna i 8 § i denna lag under den kvarvarande perioden upp till 24 månader. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas särskild beräkning enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter till växa-företag och återbetalning enligt denna lag får för samma anställda inte vara längre än 24 månader i följd.

Avser avgifterna ersättning till en person som anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller rätten till återbetalning enligt 8 § endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i

- lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),
- lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och
- lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *särskild beräkning* av löneavgift finns i lagen (2016:1053) om *särskild beräkning* av vissa avgifter för växa-företag. Bestämmelser om *återbetalning* av löneavgift finns i lagen (2025:000) om *återbetalning* av vissa avgifter till växa-företag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) Prop. 2025/26:24

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 67 kap. 35 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 67 kap. 35 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

67 kap.

35 §²

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse i den mening som avses i 32 och 33 §§.

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbruks-sektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2020:864.

35 a §

Vid bedömningen av om skattereduktionen uppfyller villkoren enligt 35 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.4 Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980) Prop. 2025/26:24

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § socialavgiftslagen (2000:980) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om <i>särskild beräkning</i> av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2016:1053) om <i>särskild beräkning</i> av vissa avgifter för växa-företag.	Bestämmelser om <i>återbetalning</i> av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2025:000) om <i>återbetalning</i> av vissa avgifter till växa-företag.
---	---

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Senaste lydelse 2024:1155.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)¹

dels att 2 och 4 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 6 b, 6 c och 6 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt

– 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980), *eller*

– 5 § *lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag.*

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen endast ska betala ålderspensionsavgift.

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2007:286.

² Senaste lydelse 2024:1156.

Bestämmelserna i 2 § *skall* inte tillämpas på verksamhet som avser

1. fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller

2. transportverksamhet.

Bestämmelserna i 2 § *ska* inte tillämpas på

1. verksamhet inom sektorerna stål, brunkol och kol i den mening som avses i artikel 13 a i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

2. verksamhet inom transportsektorn och tillhörande infrastruktur i den mening som avses i artikel 13 b i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014, eller

3. avgiftsskyldiga vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet i den mening som avses i artikel 13 d i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

6 b §

Det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna får inte göras om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Avdraget får inte heller göras om det årliga stödbeloppet per avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området i enlighet med artikel 15.3 b i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

³ Senaste lydelse 2002:1007.

6 c §

Det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna får bara göras om avdraget uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

6 d §

Vid bedömningen av om det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt 6 c § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelserna i 2 och 4 §§ i den nya lydelsen och de nya bestämmelserna i 6 b § tillämpas första gången på ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.

3. Bestämmelserna i 4 § i den nya lydelsen tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2025. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

4. Äldre bestämmelser i 2 och 4 §§ gäller fortfarande för ersättning som getts ut och för inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 26 kap. 19 f § och 31 kap. 33 a § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §¹

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare ska utbetalaren lämna

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, *eller vid beräkning av särskilt avdrag från arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *eller*

– *kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska

unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, Prop. 2025/26:24

2. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning får göras.

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning

eller särskilt avdrag får göras, och
4. de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

31 kap.

33 a §²

Den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag ska även lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, eller

² Senaste lydelse 2024:1157.

Prop. 2025/26:24 *funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

2. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– *kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller*

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion, och

4. de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Denna lag träder i kraft den 29 december 2025.

2.7 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2025/26:24

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 26 kap. 19 f §, 31 kap. 33 c §, 37 kap. 9 a §, 39 kap. 1 §, 41 kap. 2 § och 66 kap. 1 och 27 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 37 kap. 8 § ska lyda ”Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet eller uppgifter vid vissa återbetalningar eller kompensationer”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 31 kap. 26 §, 37 kap. 7 b §, 39 kap. 3 d §, 53 kap. 6 §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 §, och närmast före 39 kap. 3 d §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 § nya rubriker av följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 2.6

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §

Vid *särskild* beräkning av *arbetsgivaravgifter*, *allmän löneavgift* och *särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, eller vid särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *stöd* som har beviljats utbetalaren under *beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i*

– *kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, eller*

– *kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni*

Vid beräkning av särskilt avdrag *från arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *driftstöd* som har beviljats utbetalaren under *året, och*

2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning eller särskilt avdrag får göras, och

2. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

26 §¹

Vid beräkning av särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), ska den deklarationsskyldige lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma

1. att avdraget får göras, och
2. att avdraget uppfyller villkoren enligt

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

¹ Tidigare 26 § upphävd genom 2012:760.

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma

1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kr som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

1. rätten till regional skattereduktion enligt 67 kap. 34 och 35 §§ inkomstskattelagen, och

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens

2. att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni

funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller – kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Prop. 2025/26:24

3. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 och 2 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

37 kap.

7 b §

Skatteverket får förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

9 a §³

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokförings-skyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 *eller* återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om

1. återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1,

2. återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2, eller

³ Senaste lydelse 2021:1169.

39 kap.

1 §⁴

I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 2 a §§),
 - generell dokumentationsskyldighet (3 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av eller kompensation för punktskatt (3 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser beräkning av skatt på överintäkter från el (3 b §),
 - dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer (3 c §),
 - *dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift (3 d §),*
 - dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11–12 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser leverans av investeringsguld (14 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser avropslager (14 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15–16 f §§),
- och
- föreläggande (17 §).

Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

3 d §

Den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för kontroll av uppgifterna i ansökan.

41 kap.**2 §⁵**

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, *eller*
8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avroplager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.

7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §,

8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avroplager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §, *eller*

9. att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 *och 9* av någon annan än den som revideras.

53 kap.**6 §**

Som beslut om arbetsgivaravgifter anses också beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 7 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

⁵ Senaste lydelse 2023:208.

61 kap.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

6 a §

Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 7 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har beviljats före arbetsgivaravgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på förfallodagen.

66 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§), *och*
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §).
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§),
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §), *och*
- statligt stöd (36 §).

27 §⁶

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte har fattats på grund av att den uppgiftsskyldige,

a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,

b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,

c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller

d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande eller uppgift om en betalningsmottagare som ska lämnas i en arbetsgivardeklaration har

saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdeklaration, Prop. 2025/26:24

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked, *eller*

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4,

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4, *eller*

h) om arbetsgivaravgifter som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 9 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §.

Statligt stöd

36 §

Om Skatteverket med anledning av en omprövning ska offentliggöra, rapportera eller registrera stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler ska den enskilde på begäran lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att göra detta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Prop. 2025/26:24

2. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026.

3. För arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet gäller bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen.

2.8 Förslag till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag

Prop. 2025/26:24

Härigenom föreskrivs att lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag¹ ska upphöra att gälla.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för ersättning som har getts ut före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2024:1158.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Finansdepartementet har promemorian Anpassning av vissa skatte- och avgiftsnedsättningar till EU:s regler om statsstöd utarbetats.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2025/00889).

I denna proposition lämnas, utöver promemorians lagförslag, även ett förslag om ändring i 31 kap. 3 a § skatteförfarandelagen (2011:1244). Skatteverket har underhand getts tillfälle att yttra sig över lagförslaget.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 14 augusti 2025 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som framgår av *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Regeringen följer Lagrådets förslag och synpunkter som behandlas i avsnitt 9.1 och i författningskommentaren. I förhållande till lagrådsremissen görs även vissa språkliga och redaktionella ändringar.

4 Gällande rätt

4.1 EU:s regler om statligt stöd

Artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller bestämmelser om statligt stöd. Utgångspunkten är ett principiellt förbud mot statligt stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Lättnader från skatter eller avgifter för en urskiljbar grupp företag anses vara ett gynnande som omfattas av reglerna om statligt stöd.

Om en medlemsstat vill införa ett statligt stöd är huvudregeln att kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdens förenlighet med den inre marknaden innan den kan träda i kraft. Kommissionen har dock med stöd av artikel 109 i EUF-fördraget bemyndigats att anta förordningar om undantag från anmälningsskyldigheten. Dessa förordningar består bl.a. av Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse och kommissionens allmänna gruppundantagsförordning.

4.1.1 Kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse

Av EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse följer att stöd som beviljas ett företag under en viss period och som inte överstiger ett visst

belopp inte omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget. Prop. 2025/26:24

För närvarande finns fyra EU-förordningar om stöd av mindre betydelse:

1. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (allmänna de minimis-förordningen),
2. kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (SGEI de minimis-förordningen),
3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (de minimis-förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn), och
4. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn).

Den 1 januari 2024 trädde en ny allmän de minimis-förordning i kraft som ersatte och innebar vissa förändrade bestämmelser i förhållande till kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Den nya förordningen gäller statligt stöd till företag inom samtliga sektorer med vissa angivna undantag (artikel 1 i förordning (EU) 2023/2831). Enligt den nya förordningen gäller som huvudregel att det totala stöd av mindre betydelse som en medlemsstat beviljar ett enda företag inte får överstiga 300 000 euro under en period av tre år, det s.k. individuella taket. Det framgår vidare att treårsperioden bör ses över löpande och att för varje nytt stöd av mindre betydelse måste hänsyn tas till det totala stöd av sådant slag som beviljats under de senaste tre åren (artikel 3.2 och skäl 11 i förordning (EU) 2023/2831). Enligt den tidigare förordningen beräknades taket över en period på tre beskattningsår. Det var det berörda beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren som skulle beaktas. Numera ska denna treårsperiod alltså beräknas från den tidpunkt då ett stöd av mindre betydelse beviljas. Det individuella taket gäller per företag, men av förordningen framgår att med uttrycket ”ett enda företag” avses inte endast företaget utan också andra företag som står i intressegemenskap med företaget på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet (artikel 2.2 i förordning (EU) 2023/2831).

Nytt stöd av mindre betydelse ska, på samma sätt som tidigare, beviljas först efter att medlemsstaten har kontrollerat att det nya stödet inte medför att takbeloppet överskrids och att samtliga villkor i förordningen är uppfyllda (artikel 6.4 i förordning (EU) 2023/2831). Den nya förordningen innebär dock vissa ändringar gällande övervakning och rapportering i förhållande till den tidigare förordningen. Bland annat ska medlems-

staterna fr.o.m. den 1 januari 2026 se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå (artikel 6.1 i förordning (EU) 2023/2831). De uppgifter som ska registreras avser stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i unionen (Nace). Medlemsstaten ska registrera uppgifterna i det centrala registret inom 20 arbetsdagar från det att stödet beviljades. Det centrala registret ska bidra till att minska den administrativa bördan för företagen. Företagen kommer inte längre att behöva hålla reda på och redovisa andra stöd av mindre betydelse som de får, när väl det centrala registret innehåller uppgifter för en treårsperiod. Vid tillämpningen ska kontrollen av efterlevnaden av det tak som fastställs i förordningen i princip bygga på informationen i det centrala registret (skäl 24 i förordning (EU) 2023/2831). Till dess att det centrala registret har upprättats och omfattar en period på tre år ska medlemsstaten, innan stöd beviljas, få en redogörelse från det berörda företaget avseende allt annat stöd av mindre betydelse enligt någon av förordningarna om stöd av mindre betydelse som mottagits under en period av tre år (artikel 7.4 i förordning (EU) 2023/2831).

En närmare beskrivning av de nya kraven i förordning (EU) 2023/2831 finns i prop. 2024/25:198 Uppgiftsskyldighet för vissa stödatgärder som faller under EU:s statsstödsregler. I propositionen föreslås en ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler som innebär att Skatteverket som stödgivare kommer att ha en skyldighet att registrera de stöd av mindre betydelse som Skatteverket beviljar i kommande centrala register för stöd av mindre betydelse i den omfattning som kommissionen bestämt. Ändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Europeiska kommissionen har också antagit kommissionens förordning (EU) 2024/3118 av den 10 december 2024 om ändring av förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn. Ändringarna trädde i kraft den 16 december 2024 och innebär bl.a. att det individuella taket höjs från 20 000 euro under tre beskattningsår till 50 000 euro under tre år. Vidare gäller enligt ändringarna i förordningen krav på registrering i ett centralt register även för beviljat stöd enligt de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn, men först fr.o.m. den 1 januari 2027 (artikel 6.1 i förordning (EU) nr 1408/2013).

4.1.2 Den allmänna gruppundantagsförordningen

Kommissionen har även antagit förordningar på olika områden varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls, s.k. gruppundantagsförordningar. En av dessa förordningar är kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, den s.k. allmänna gruppundantagsförordningen, förkortad GBER.

Medlemsstaterna kan, i de fall och på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iakttä det normala förfarandet med en formell anmälan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det är dock medlemsstaternas uppgift att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Regionalstöd är en kategori av stöd som kan lämnas med stöd av GBER. En typ av regionalstöd är s.k. regionalt driftsstöd. Med regionalt driftsstöd avses stöd för att minska ett företags löpande utgifter, inbegripet sådana kategorier som kostnader för personal, material, inköpta tjänster, kommunikationer, energi, underhåll, hyror och administration (artikel 2.42 i GBER). Regionalt driftsstöd kan bl.a. ges till företag i glest eller mycket glest befolkade områden i syfte att förhindra eller minska avfolkningen under förutsättning att stödmottagarna bedriver sin ekonomiska verksamhet i det berörda området och det årliga stödbeloppet per stödmottagare inte överskrider ett specificerat tröskelvärde (artikel 15.3 i GBER). Med glest befolkade områden avses nuts 2-regioner med färre än 8 invånare per km² eller nuts 3-regioner med färre än 12,5 invånare per km² eller områden som kommissionen erkänt som sådana i ett enskilt beslut om en regionalstödslista som är i kraft vid den tidpunkt då stödet beviljas. Med mycket glest befolkade områden avses nuts 2-regioner med färre än 8 invånare per km² eller områden som kommissionen erkänt som sådana i ett enskilt beslut om en regionalstödslista som är i kraft vid den tidpunkt då stödet beviljas (artikel 2.48–48a i GBER).

4.2 Stöd av mindre betydelse inom skatte- och avgiftssystemet

4.2.1 Nedsatta arbetsgivaravgifter för upp till två anställda i ett växa-företag

Enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag, förkortad växa-stödslagen, ska enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktieföretag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare bara betala ålderspensionsavgiften om 10,21 procent på ersättningen till den första och andra anställda under de 24 första månaderna. Övriga arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt behöver alltså inte betalas. Reglerna tillämpas på ersättning som en arbetsgivare ger ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024 och under förutsättning att arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 och fram till dess att anställningen påbörjas uppfyller villkoren för ett växa-företag, dvs. är ett företag utan anställda eller har högst en anställd. Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna gäller till den del ersättningen inte överstiger 35 000 kronor per månad (5 § växa-stödslagen). Före den 1 januari 2025 gällde en lägre beloppsgräns om 25 000 kronor per månad. Den lägre beloppsgränsen

tillämpas fortfarande på ersättning till personer som en arbetsgivare har anställt i näringsverksamheten före den 1 maj 2024.

För att en arbetsgivare ska ha rätt till nedsättning måste anställningen omfatta minst tre månader och en arbetstid på minst 20 timmar per vecka (7 § växa-stödslagen). Nedsättning ges enbart för de två först anställda en gång. Om anställningen upphör och en ny person senare anställs kan nedsättning alltså inte fås för den personen (prop. 2016/17:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.6 och prop. 2024/25:25). Nedsättningen infördes den 1 januari 2017 med delvis en annan utformning. Bland annat kunde nedsättningen endast tillämpas av enskilda näringsidkare och omfattade bara den första anställda i verksamheten.

Växa-stödet lämnas i enlighet med kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse.

4.2.2 Regionalt avdrag vid avgiftsberäkningen av socialavgifter och allmän löneavgift

Arbetsgivare, enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag som är verksamma i vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand (stödområdet enligt lagen [2001:1170] om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), förkortad stödområdeslagen) får göra avdrag vid beräkningen av socialavgifterna och den allmänna löneavgiften. Syftet med avdraget är att stimulera småföretagandet och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna med bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad, sämre tillgång till service, låg befolkningstäthet och ogynnsamma klimatförhållanden.

Bestämmelserna i stödområdeslagen innebär i huvudsak att företag som är verksamma i stödområdet får göra ett avdrag med 10 procent av avgiftsunderlaget vid beräkningen av den allmänna löneavgiften, arbetsgivaravgifterna och egenavgifterna. För arbetsgivare uppgår avdraget till högst 7 100 kronor per månad. För enskilda näringsidkare samt delägare i handelsbolag får avdraget uppgå till högst 18 000 kronor per år. Avdraget får inte medföra att avgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt socialavgiftslagen. För handelsbolag gäller dessutom att det sammanlagda avdraget för samtliga delägare och anställda inte får överstiga 85 200 kronor per år.

Den regionala avdraget lämnas i dag i enlighet med kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse.

4.2.3 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden

Den 1 december 2020 infördes en regional skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden i syfte att överbrygga de effekter som lägesnackdelarna medför för boenden i dessa områden (prop. 2019/20:175). Den innebär att fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i vissa uppräknade kommuner, främst i

Norrland och nordvästra Svealand, har rätt till skattereduktion med 1 675 kronor per år (67 kap. 34–35 §§ inkomstskattelagen [1999:1229], förkortad IL). Fysiska personer som har företag har också rätt till den regionala skattereduktionen. Vid införandet av skattereduktionen bedömdes det vara lämpligt att skattereduktion lämnas som stöd av mindre betydelse till dessa företagare. Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för har rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk för sådant stöd. Prop. 2025/26:24

4.2.4 Skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el

Skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el infördes den 1 januari 2015. Motivet för införandet av skattelättnaden var bl.a. att underlätta för det växande intresse som vid tidpunkten fanns för mikroproduktion av förnybar el (prop. 2014/15:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor, avsnitt 6.5.2).
Reglerna om skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el finns i huvudsak i 67 kap. 27–33 §§ IL. Fysiska och juridiska personer, även dödsbon och handelsbolag, har efter begäran rätt till skattereduktion om vissa villkor är uppfyllda. Skattereduktionen upphör att gälla den 1 januari 2026 (prop. 2024/25:109, bet. 2024/25:SkU17, rskr. 2024/25:199).

5 Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag

5.1 Växa-stödet behöver utformas på ett nytt sätt

Regeringens bedömning Utformningen av växa-stödet behöver anpassas för att säkerställa att reglerna uppfyller kraven för stöd av mindre betydelse.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Företagarna anser att det inte är tydligt varför det finns en risk att förfarandet vid beslut om arbetsgivaravgifter inte ger Skatteverket tillräckliga möjligheter att övervaka beviljade stöd av mindre betydelse. *Regelrådet* saknar en beskrivning av konsekvenserna om ingen åtgärd vidtas. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Växa-stödet är i dag utformat som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna, den allmänna löneavgiften och den särskilda löneskatten. Nedsättningen hanteras i arbetsgivardeklarationen genom att den avgiftsskyldige anger i uppgiften på individnivå för den anställda om förutsättningarna för växa-stödet är uppfyllda. Eftersom växa-stödet lämnas som ett stöd av mindre betydelse ska den som begär nedsättningen i arbetsgivardeklarationen också ange andra stöd av mindre betydelse som mottagits under en treårsperiod. Arbetsgivardeklaration ska lämnas för varje kalendermånad (redovisningsperiod) och senast månaden efter redovisningsperioden. Beslut om arbetsgivaravgifter fattas för varje redovisningsperiod för sig. Om arbetsgivardeklarationen har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen.

Som redovisas i avsnitt 4.1.1 kommer kraven på övervakning och rapportering i den allmänna de minimis-förordningen och de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn att ändras fr.o.m. den 1 januari 2026, respektive den 1 januari 2027, då det införs krav på att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. Införandet av ett centralt register innebär att Skatteverket kommer att behöva rapportera beviljade stöd av mindre betydelse på ett nytt sätt, men myndigheten kommer också att ha ett ytterligare kontrollverktyg att beakta i samband med att stöd av mindre betydelse beviljas i syfte att säkerställa att de individuella taken som gäller för ett företag enligt relevant förordning inte överskrids. På sikt innebär detta att Skatteverkets kontroll av efterlevnaden av det individuella taket i princip ska bygga på informationen i det centrala registret men till dess att det centrala registret har upprättats och omfattar en period på tre år behöver Skatteverket också få en redogörelse från det berörda företaget för annat mottaget stöd av mindre betydelse.

Företagarna anser att det inte är tydligt beskrivet i promemorian varför förfarandet vid beslut om arbetsgivaravgifter kan innebära att Skatteverket har otillräckliga möjligheter att övervaka beviljade stöd av mindre betydelse och *Regelrådet* saknar en beskrivning av konsekvenserna om ingen åtgärd vidtas. Som anges är förfarandet i dag utformat på ett sådant sätt att om arbetsgivaren lämnar in sin arbetsgivardeklaration i rätt tid och på rätt sätt så fattas ett beslut om arbetsgivaravgifterna i enlighet med uppgifterna i deklarationen. Det innebär att uppgifterna i deklarationen, således även en begäran om nedsättning av avgifterna, fastställs och beslutet fattas direkt i samband med att deklarationen inkommer till Skatteverket. Denna omständighet innebär att Skatteverkets möjligheter för övervakning och rapportering i samband med att växa-stöd beviljas kan vara otillräckliga i förhållande till de beskrivna kraven i regelverken om stöd av mindre betydelse. Om förfarandet för växa-stöd inte ändras kan det leda till att beviljade nedsättningar av arbetsgivaravgifterna anses utgöra olagligt statsstöd som växa-företag i efterhand behöver betala tillbaka. För att växa-stödet även i fortsättningen ska kunna ges som ett stöd av mindre betydelse finns det därför skäl att ändra förfarandet så att det säkerställs att växa-stödet kan lämnas på ett sätt som är förenligt med kommissionens regelverk inom området. Som anges i promemorian bör utgångspunkten vara att så långt som möjligt behålla nuvarande regler och endast införa de

5.2 Återbetalning av arbetsgivaravgifter

Regeringens förslag

Växa-stöd ska ges som återbetalning av arbetsgivaravgifterna.

Bestämmelser om rätten till återbetalning ska införas i en ny lag.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget, däribland *Ekobrottsmyndigheten*, *Ekonomistyrningsverket*, *FAR*, *Konkurrensverket*, *Skatteverket* och *Stockholms universitet*.

Flera remissinstanser lyfter fram att förslaget innebär en risk för en ökad administrativ börda. Det gäller bl.a. *Företagarna*, *Länsstyrelsen i Västerbotten* och *Näringslivets skattedelegation (NSD)* till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig. NSD anser att det finns anledning att överväga om det är möjligt att låta växa-stödet återgå till att vara en nedsättning av arbetsgivaravgifterna när det centrala registret innehåller information om stöd av mindre betydelse som ett företag har fått över en treårsperiod, eftersom det då borde vara möjligt för Skatteverket att göra en realtidskontroll av tidigare beviljade stöd. *Företagarna* anser att regeringen bör försöka hitta andra sätt att uppfylla EU-förordningarnas krav utan att den administrativa bördan för berörda företag ökar. Liknande synpunkter lämnas av *Region Norrbotten* som anser att förslaget inte bör genomföras eftersom det riskerar att i ett känsligt läge påverka företagens likviditet och innebär en betungande administration. *Regelrådet* saknar en redovisning av åtgärder för att begränsa förslagets kostnader och andra effekter.

Arbetsförmedlingen anför att myndigheten hanterar flera bidrag vars storlek fastställs utifrån de socialavgifter som arbetsgivaren betalar för arbetstagaren, bl.a. stöd om nystartsjobb. Detta är möjligt eftersom Arbetsförmedlingen har tillgång till informationen som arbetsgivaren lämnar i en arbetsgivardeklaration. Om växa-stödet ska utgå som en återbetalning av avgifterna kommer Arbetsförmedlingen inte att ha denna möjlighet.

Skälen för regeringens förslag

Rätt till återbetalning av vissa avgifter

Beslut om arbetsgivaravgifter fattas direkt i samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in och i enlighet med uppgifterna i deklarationen. Som anges i avsnitt 5.1 finns en risk att det förfarandet inte ger Skatteverket tillräckliga möjligheter till övervakning av växa-stödet. Det behöver säkerställas att reglerna för växa-stödet är utformade på ett sådant

sätt att Skatteverket har nödvändiga verktyg för att övervaka och rapportera beviljade stöd till kommissionen enligt de krav som ställs i EU:s förordningar om stöd av mindre betydelse.

Växa-stödet infördes för att minska den initiala kostnaden av att anställa en första person i enmansföretag i syfte att åstadkomma en lindring av de förhållanden i samband med nyanställning som enmansföretag kan uppleva som negativa (prop. 2016/17:1). Vid den senaste förstärkningen av stödet uttalade regeringen att dessa skäl är fortsatt giltiga och att det är motiverat att utvidga nedsättningen så att den också omfattar företag som går från en till två anställda i syfte att öka sysselsättningen i dessa företag och minska arbetslösheten (prop. 2024/25:25). Regeringen anser att det är viktigt att arbetsgivare som är små sett till antalet anställda även framöver kan använda växa-stödet i syfte att sänka sina anställningskostnader. Samma krets företag som i dag har rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den första och andra personen som anställs i en näringsverksamhet bör alltså även i fortsättningen kunna få ta del av växa-stödet. Det är också viktigt att företagen kan sänka anställningskostnaderna i samband med eller i nära anslutning till att kostnaderna uppstår, dvs. när arbetsgivaravgifterna ska betalas, för att syftet med växa-stödet ska uppfyllas. I promemorian lämnas ett antal alternativ för hur växa-stödet skulle kunna utformas. Regeringen instämmer i promemorians bedömning att det alternativ som på bästa sätt tillgodoser de aspekter som är viktiga att beakta i fråga om växa-stöd och som samtidigt uppfyller kraven i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är att utforma växa-stödet som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna. På så sätt kan förslagets kostnader och negativa konsekvenser för företagen begränsas så långt som det är möjligt. En sådan utformning innebär vidare att växa-stödet även fortsättningsvis kan inordnas i skattesystemet och tillgodoföras arbetsgivaren genom en kreditering av skattekontot. Det innebär dock, som bl.a. *Företagarna* och *NSD* framför, att berörda arbetsgivare kan få högre administrativa kostnader eftersom de kommer att behöva ansöka särskilt om återbetalning av avgifter vid sidan av arbetsgivardeklarationen. Även Skatteverket kommer att få ökade administrationskostnader till följd av hantering av ansökningar om återbetalning. Kraven på övervakning och rapportering enligt de minimisförordningarna innebär dock att det är svårt att utforma ett system för växa-stödet som inte i någon utsträckning innebär att de administrativa kostnaderna ökar för arbetsgivare och den handläggande myndigheten. *Regelrådet* efterfrågar en redovisning av åtgärder för att begränsa förslagets kostnader och andra effekter. Regeringen bedömer att fördelarna med att utforma växa-stödet som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna för den första och andra personen som anställs i en näringsverksamhet överväger nackdelarna i form av ökad administration.

Arbetsförmedlingen anför att återbetalningen av arbetsgivaravgifterna inte kommer att kunna beaktas när myndigheten fastställer storleken på de stöd och bidrag som myndigheten beviljar, t.ex. stöd för nystartsjobb, eftersom Arbetsförmedlingen inte kommer att ha tillgång till informationen i beslut om återbetalning. Denna proposition omfattar dock inte författningar som reglerar hantering av Arbetsförmedlingens stöd och bidrag. Frågan behandlas därför inte vidare här.

Växa-stödet föreslås utformas som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter. Det är inte lämpligt att placera bestämmelser med sådan innebörd i den befintliga lagen där reglerna om växa-stöd finns i dag eftersom lagen reglerar den särskilda avgiftsberäkningen som inte längre ska kunna tillämpas efter utgången av 2025. Det bedöms inte heller vara lämpligt att placera bestämmelser om rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter i någon annan befintlig lag, t.ex. socialavgiftslagen, eftersom de nya reglerna inte avser uttag av socialavgifter. Regler om rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter för den första och andra personen som anställs i en näringsverksamhet bör därför införas i en ny lag, och lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag bör upphävas.

Införandet av en ny lag och upphävande av lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag leder till behov av följdändringar i ett antal lagar.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 1 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag. Förslaget medför även att lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag upphävs, samt att 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, 1 kap. 1 § socialavgiftslagen (2000:980) och 2 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag vid avgiftsberäkning enligt lagen om allmän löneavgift (1994:1920) och socialavgiftslagen (2000:980) ändras.

5.3 Vilka verksamhetsformer ska omfattas?

Regeringens förslag

Verksamhetsformer som omfattas av återbetalningsrätten för arbetsgivaravgifterna ska benämnas växa-företag och avse samma verksamhetsformer som gäller för nedsättningen av arbetsgivaravgifterna i dag.

Med växa-företag ska avses enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer ska även anses vara växa-företag om de har högst en anställd eller, när det gäller aktiebolag, högst två anställda om en av de anställda också är delägare.

Ett enkelt bolag kan inte vara ett växa-företag.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens. I förhållande till promemorians lagförslag förtydligas dock att ett enkelt bolag inte kan vara ett växa-företag.

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

De befintliga reglerna om växa-stöd omfattar i dag enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer ska även anses vara växa-företag om de har högst en anställd eller, när det gäller aktiebolag, högst två anställda om en av de anställda också är delägare.

Utgångspunkten för anpassningen av växa-stödet till de nya bestämmelserna om stöd av mindre betydelse är att så långt som möjligt behålla de nuvarande materiella bestämmelserna när nedsättningen av arbetsgivaravgifterna görs om till en rätt till återbetalning av avgifterna. Mot den bakgrunden bör de verksamhetsformer som i dag omfattas av nedsättningen också omfattas av rätten till återbetalning. Eftersom någon ändring av kretsen företag som ska omfattas av växa-stödet inte är avsedd är det lämpligt att de företag som omfattas av stödet även i fortsättningen benämns som växa-företag. Med växa-företag bör således, även vid återbetalning av arbetsgivaravgifter, avses enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer bör även anses vara växa-företag om de har högst en anställd eller, när det gäller aktiebolag, högst två anställda om en av de anställda också är delägare.

Enligt de befintliga reglerna om växa-stöd omfattas enkla bolag inte av definitionen av växa-företag (jfr prop. 2017/18:1 s. 321). Detta bör även gälla när växa-stödet lämnas som en återbetalning av arbetsgivaravgifterna. Ett enkelt bolag bör alltså även i fortsättningen inte kunna vara ett växa-företag.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 3 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.4 Kvalificeringsperiod och kraven på verksamhetens omfattning

Regeringens förslag

Ett växa-företag ska anses bedriva verksamhet utan anställda om avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen inte har getts ut sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och fram till dess att den första anställningen påbörjas. Ett växa-företag ska anses bedriva verksamhet med högst en anställd om avgiftspliktig ersättning har getts ut till högst en anställd sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och till dess att den andra anställningen

påbörjas. Ett växa-företag ska även anses bedriva verksamhet med högst en anställd om företaget den 1 januari 2024 inte hade några anställda för vilka ersättning getts ut men därefter anställer en första person som är fortsatt anställd när en andra person påbörjar sin anställning. Detta gäller dock endast för anställningar som påbörjats efter den 30 april 2024.

Vid bedömningen av om ett aktiebolag är ett växa-företag ska ersättning till endast en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas.

För att företag med verksamhet utomlands ska anses vara ett växa-företag krävs att företaget inte har betalat ersättning till någon person eller endast en person, på ett sådant sätt att företaget hade varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter i Sverige om ersättningen betalats ut för arbete i Sverige.

Vid bedömningen av om avgiftspliktig ersättning getts ut ska det bortses från ersättning som sammanlagt uppgår till högst 5 000 kronor till en och samma person.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Verksamheten ska bedrivas utan eller med högst en anställd

De befintliga reglerna om växa-stöd är tillämpliga på företag som inte har några anställda i sin verksamhet och anställer en ny person eller två nya personer, samt för företag som redan har en anställd i verksamheten och anställer ytterligare en person – s.k. växa-företag. Vid införandet och senare utvidgningar av reglerna konstaterades att bedömningen av vad som avses med ett växa-företag som bedriver verksamhet utan anställda eller med högst en anställd bör kopplas till en omständighet som är relativt enkel att konstatera. Ett någorlunda enkelt och effektivt sätt bedömdes vara att använda sig av en kvalificeringsperiod, som efter den senaste utvidgningen tar sin början den 1 januari 2024. Kvalificeringsperioden innebär att för att få nedsättningen ska växa-företaget, fr.o.m. den 1 januari 2024 och fram till dess att en nedsättningsberättigad anställning påbörjas, inte ha haft några arbetstagare eller ha haft högst en arbetstagare. För verksamheter som startas efter den 1 januari 2024 beräknas kvalifikationsperioden från dagen då verksamheten startades.

Enligt de nuvarande reglerna krävs alltså att ett företag under hela kvalificeringsperioden uppfyller villkoren för att vara ett växa-företag. Ett företag kan under kvalificeringsperioden inte säga upp en redan anställd person i syfte att anställa en eller två nya personer och få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna för dessa. Ett företag som t.ex. har en arbetstagare när kvalificeringsperioden börjar uppfyller heller inte kvalificeringskravet för att anses som ett växa-företag om den arbetstagaren slutar sin

anställning innan företaget anställer ytterligare en arbetstagare. För det företag som däremot redan vid kvalificeringsperiodens början har en anställd och behåller honom eller henne innebär reglerna att det inte uppställs något krav på när anställningen påbörjades. Kvalificeringsperioden innebär också att i de fall en anställd självmant säger upp sig så kan företaget inte anställa en ny person och få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna eftersom det inte varit ett växa-företag under hela kvalificeringsperioden. Om ett företag har beviljats nedsättning för en andra anställd påverkas inte rätten till detta stöd av att den först anställda slutar sin anställning.

Utgångspunkten för den nya utformningen av växa-stödet är att, i den utsträckning det är möjligt, behålla det materiella innehållet i de nuvarande reglerna. Kraven på verksamhetens omfattning som gäller i dag för rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter bör därför också gälla när växa-stödet i stället lämnas som en återbetalning av arbetsgivaravgifter. Det innebär att växa-företag även i fortsättningen bör anses bedriva verksamhet utan anställda om avgiftspliktig ersättning inte har getts ut sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och fram till dess att den första anställningen påbörjas. Ett växa-företag bör anses bedriva verksamhet med högst en anställd om avgiftspliktig ersättning har getts ut till högst en anställd sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och till dess att den andra anställningen påbörjas. Ett växa-företag bör även anses bedriva verksamhet med högst en anställd om företaget den 1 januari 2024 inte hade några anställda för vilka ersättning getts ut men därefter anställer en första person som är fortsatt anställd när en andra person påbörjar sin anställning.

Vissa ersättningar ska inte beaktas

När det gäller en företagare som bedriver verksamhet i ett aktiebolag tar denne normalt ut sin ersättning för arbetet i form av lön. Vid bedömningen av om ett aktiebolag är ett växa-företag beaktas enligt dagens regler inte avgiftspliktig ersättning till endast en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person. Det är lämpligt att motsvarande regler införs vid bedömning av rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter.

Bedömningen av om företaget har haft någon person anställd görs enligt nuvarande bestämmelser om växa-stöd utifrån omständigheten om företaget gett ut avgiftspliktig ersättning eller inte. Lagstiftningen om arbetsgivaravgifter kopplar inte skyldigheten att betala sådana avgifter till en anställning utan till utgivandet av avgiftspliktig ersättning. Det är därför inte möjligt att fänga upp ersättning som endast avser anställda personer och skilja ut denna från andra avgiftspliktiga ersättningar som t.ex. ges ut inom ramen för ett uppdragsförhållande. Trots det bedömdes det vid införandet av växa-stödet av förenklingsskäl vara lämpligast att frågan om huruvida en person är eller har varit anställd i verksamheten avgörs utifrån att avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen getts ut. Om växa-företaget är eller har varit avgiftsskyldigt antas således en person ha varit anställd. Vid bedömningen av om det varit frågan om en anställning bortses dock enligt dagens regler om växa-stöd från ersättning som getts ut under kvalificeringsperioden till en och samma person under

förutsättning att den sammanlagda ersättningen inte överstiger 5 000 kronor (prop. 2016/17:1). Motsvarande bör gälla när växa-stöd lämnas som rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter. Prop. 2025/26:24

Utländska företag

Utländska arbetsgivare är normalt inte skyldiga att betala arbetsgivaravgifter i Sverige för sina arbetstagare. Det innebär att ett sådant företag automatiskt är att betrakta som växa-företag om det anställer en person som är socialförsäkrad i Sverige. Enligt nuvarande bestämmelser i växa-stödslagen betraktas ett företag med verksamhet utomlands som ett växa-företag endast om företaget inte har gett ut ersättning till någon person eller högst en person på ett sådant sätt att företaget hade varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt i Sverige om ersättningen utbetalats för arbete i Sverige. Motsvarande bör gälla när växa-stöd ges i form av en återbetalning av arbetsgivaravgifter. Med hänsyn till att rätten till återbetalning inte föreslås omfatta särskild löneskatt (se avsnitt 5.6) bör bedömningen av om ett utländskt företag är ett växa-företag endast ske i förhållande till skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 3–5 och 7 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.5 Krav på anställning

Regeringens förslag

Som villkor för rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter ska gälla att det är fråga om en anställning som avser minst tre månader i följd och som omfattar minst 20 timmars arbete per vecka.

En anställning ska inte ge rätt till återbetalning om den anställda är delägare eller företagsledare i växa-företaget eller närstående till en sådan person. En återbetalning ska inte heller göras om anställningen avser en person som varit anställd i annan verksamhet som bedrivs eller har bedrivits direkt eller indirekt av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren

Rätten till återbetalning gäller inte heller om arbetsgivaren redan har fått återbetalning av arbetsgivaravgifterna eller nedsättning av arbetsgivaravgifterna för en första eller andra anställd i en annan näringsverksamhet.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Enligt de befintliga reglerna om växa-stöd gäller som villkor för nedsättningen att anställningen ska omfatta minst tre månader och en arbetstid om 20 timmar per vecka. Samma krav på anställningen bör gälla när växa-stödet görs om från en nedsättning av arbetsgivaravgifterna till en rätt till återbetalning av avgifterna.

Växa-stödet omfattar i dag inte ersättningar som betalas ut till en delägare eller en företagsledare i det anställande bolaget och inte heller ersättningar till närstående till sådana personer. Bestämmelserna infördes i samband med att växa-stödet utvidgades till att även omfatta aktiebolag och handelsbolag. Syftet med reglerna är att förhindra att nedsättningen av arbetsgivaravgifterna utnyttjas av delägare i aktiebolag för att omvandla utdelningen från bolaget till lön eller att ett handelsbolag anställer en till bolagsmannen närstående person som kan få lön med betydligt lägre avgifter än om bolagsmannen betalar egenavgifter för sin andel av inkomsten i handelsbolaget. Det är viktigt att växa-stödet inte kan missbrukas på detta sätt även när det lämnas som en återbetalning av avgifter. En anställning bör därför inte ge rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter om den anställda är delägare eller företagsledare i det anställande bolaget eller närstående till en sådan person. Begreppet närstående definieras i 2 kap. 22 § IL. Utöver de som anges som närstående i aktuell bestämmelse likställs även sambor med makar om de tidigare varit gifta med varandra eller har eller har haft gemensamma barn (2 kap. 20 § IL). Även styvbarn och fosterbarn räknas som barn (2 kap. 21 § IL).

För att undvika situationer där personer som redan är anställda i en näringsverksamhet flyttas över till en annan verksamhet som bedrivs av samma företagare eller någon närstående till denne, omfattas inte sådana anställningar av växa-stödet i dag. För att undvika att verksamheter läggs ned och nya startas upp för att kunna utnyttja växa-stödet beviljas inte heller växa-stöd om arbetsgivaren redan gett ut ersättning som blivit föremål för växa-stöd i en annan näringsverksamhet. Det är viktigt att den här typen av situationer undviks även om växa-stödet utformas som en rätt till återbetalning, och motsvarande begränsningar bör därför gälla i sådana fall. Detta bör gälla oavsett om arbetsgivaren har mottagit växa-stöd i form av återbetalningsrätt av arbetsgivaravgifter eller nedsättning av arbetsgivaravgifter i en annan verksamhet.

Regeringen anser att bedömningen av om det är fråga om samma arbetsgivare bör, på samma sätt som gäller i dag när växa-stödet lämnas i form av nedsättning av arbetsgivaravgifterna, utgå från om det handlar om företag i intressegemenskap. Företag i intressegemenskap behandlas i avsnitt 5.7.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 8–10 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Regeringens förslag

Återbetalningsrätten ska omfatta arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och allmän löneavgift som redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt skatteförfarandelagen för ersättning som getts ut till den första och andra anställda i ett växa-företag.

Rätten till återbetalning ska gälla endast avgifter på den del av ersättningen till den anställda som inte överstiger 35 000 kronor per kalendermånad.

Rätten till återbetalning av avgifterna ska gälla endast avgifter som avser ersättning för de 24 första månaderna av anställningen.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Vilka avgifter och skatter ska omfattas av återbetalningsrätten?

Växa-företag har i dag nedsatta arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt och betalar endast ålderspensionsavgiften på ersättning som ges till de två första personerna som anställs i näringsverksamheten. Om växa-stödet i stället ska lämnas som återbetalning bör utgångspunkten vara att återbetalningsrätten ska avse samma avgifter och skatter som nedsättningen omfattar i dag. När växa-stödet infördes 2017 betalades särskild löneskatt på lön och andra ersättningar till arbetstagare som var 65 år eller äldre. För att inte anställningar av äldre personer skulle missgynnas omfattar nedsättningen därför även löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster (prop. 2016/17:1). Med hänsyn till att den särskilda löneskatten för personer över 65 år avskaffades den 1 juli 2019 finns det dock inte skäl att låta rätten till återbetalning omfatta den särskilda löneskatten. Växa-stödet bör därför utformas som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften.

Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna när den första och andra personen anställs i en näringsverksamhet omfattar i dag inte ålderspensionsavgiften. Den avgiften ska alltid betalas in av arbetsgivaren. Syftet med översynen av växa-stödet är att utforma stödet på ett sätt som säkerställer att det är förenligt med kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse och att berörda företag ska kunna få en motsvarande sänkning av sina anställningskostnader som de får i dag. Mot den bakgrunden bör rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifterna inte omfatta ålderspensionsavgiften.

Enligt befintliga regler om växa-stöd är nedsättningen av arbetsgivaravgifterna kopplad till skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen, löneavgiften enligt lagen om allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift påverkar inte skyldigheten att betala avgifterna enligt respektive lag, utan är endast en rätt att få tillbaka en del av avgifterna. Om en arbetsgivardeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen, vilket innebär att beslut om arbetsgivaravgifter fattas i direkt samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in (53 kap. 2 § skatteförfarandelagen [2011:1244], förkortad SFL). Avgifterna behöver dock inte vara betalda förrän senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket (62 kap. 3 § SFL). Belopp som ska betalas ska registreras på den skattskyldiges skattekonto på förfallodagen (61 kap. 2 § SFL).

Det bör inte uppställas som villkor för rätt till återbetalning att arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneskatten för en viss anställd ska vara betalda. Inbetalda och andra tillgodoräknade belopp ska i första hand räknas av från den del av betalarens sammanlagda skuld för skatter och avgifter (sammanlagd skatteskuld) som inte har lämnats för indrivning och i andra hand från den del av skulden som har lämnats för indrivning (62 kap. 11 § SFL). Om det behöver anges om en skatt eller avgift är betald, ska enligt huvudregeln i skatteförfarandelagen inbetalda och andra tillgodoräknade belopp fördelas proportionellt mellan samtliga skatter och avgifter som har registrerats under den aktuella avstämningsperioden (62 kap. 15 § SFL). Inbetalda och andra tillgodoräknade belopp på skattekontot kan alltså som huvudregel inte anses avse en särskild skatt eller avgift. Det har dock för vissa avgifter införts särskilda bestämmelser som anger när avgiften ska anses vara betald. Växa-stödet riktar sig till en begränsad krets och stödperioden för en enskild stödmottagare är högst två år. Det bedöms mot denna bakgrund inte vara motiverat att införa en särskild bestämmelse som reglerar när de avgifter som föreslås omfattas av återbetalningsrätten ska anses betalda. För att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska kunna beviljas bör det i stället krävas att växa-företaget har redovisat avgifterna i arbetsgivardeklarationen på det sätt som föreskrivs i skatteförfarandelagen.

Beloppsgränsen och återbetalningsperioden

I dag kan växa-företag få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna endast till den del ersättningen inte överstiger 35 000 kronor per kalendermånad. Beloppsgränsen för hur stor ersättning som omfattas av nedsättningen har nyligen setts över och höjts för att bättre avspegla rådande ekonomiska förutsättningar (prop. 2024/25:25). Den ersättningsnivå som återbetalningsrätten ska grunda sig på bör beloppsmässigt motsvara den ersättningsnivå som ger rätt till nedsättningen av arbetsgivaravgifterna i dag. Rätten till återbetalning bör därför omfatta arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften på ersättning upp till 35 000 kronor per kalendermånad. Arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser den

del av ersättningen som överstiger 35 000 kronor bör alltså inte vara återbetalningsgrundande. Prop. 2025/26:24

Växa-stödet är inte avsett att vara ett långsiktigt stöd för nyanställning, utan är en lindring av de förhållanden i samband med nyanställning som företag kan uppleva som negativa (jfr prop. 2016/17:1). Nedsättningen gäller under de 24 första månaderna av anställningen (jfr prop. 2016/17:1 och prop. 2018/19:99). Rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift bör, på motsvarande sätt som gäller för nedsättningen av avgifterna, gälla under de 24 första kalendermånader av anställningen.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 8 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.7 Företag i intressegemenskap

Regeringens förslag

Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare. Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Kammarrätten i Stockholm anför att begreppet företag i intressegemenskap som anges i förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag skiljer sig från definitionen av samma begrepp i förslaget till förordning om förfarandet vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag. *Skatteverket* lämnar liknande synpunkter.

Skälen för regeringens förslag

Rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna ger, på samma sätt som en nedsättning av avgifterna, upphov till relativt betydande kostnadsminskningar för den som kan få återbetalningen. Det kan därför finnas intresse att försöka fördela befintliga anställningar på flera företag som kan kvalificera sig som växa-företag eller att fördela ett behov av fler anställda på flera nybildade eller existerande växa-företag. Sådana förfaranden ligger utanför växa-stödets syfte.

Det är angeläget att återbetalningsrätten begränsas så att den väsentligen träffar företag som anställer för första gången eller går från en till två anställda. Rätten till återbetalning bör därför, på samma sätt som i dagens bestämmelser om växa-stödet, avgränsas så att företag i intressegemenskap inte kan tillämpa reglerna på ett sätt som är oförenligt med växa-stödets syfte. Med företag i intressegemenskap avses vid tillämpning av växa-stödet i dag två företag som står under i huvudsak gemensam

ledning. Med företag avses såväl juridiska som fysiska personer. Dessa företag ses som en enda arbetsgivare. Motsvarande regler bör gälla när växa-stödet utformas som en återbetalningsrätt av avgifterna.

Kammarrätten i Stockholm och *Skatteverket* påpekar att begreppet företag i intressegemenskap också finns i förslaget till förordning om förfarandet vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag och att definitionen av begreppet i förordningen skiljer sig från definitionen som föreslås i lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag. Regeringen anser inte att det finns skäl att justera definitionen i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag, men avser att återkomma till frågan vid utformningen av den nya förordningen om förfarandet vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 6 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.8 Stöd av mindre betydelse

Regeringens förslag

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift till växa-företag ska bara få beviljas om återbetalningen uppfyller villkoren i tillämplig förordning om stöd av mindre betydelse.

För den som begär återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift och bedriver verksamhet inom både sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter och inom en annan sektor tillämpas de villkor som gäller för stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter. För den som begär återbetalning och bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom en annan sektor som inte är sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter tillämpas de villkor som gäller för sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Lantbrukarnas riksförbund (LRF) anser att företag med kombinations-verksamhet, dvs. verksamhet inom flera sektorer, borde få tillämpa det regelverk för stöd av mindre betydelse som avser den del av verksamheten som berörs av stödet. *Skatteverket* anför att det bör förtydligas om förslaget innebär att återbetalning av arbetsgivaravgifter inte ska beviljas om den enskildes ansökan saknar en uppgift som behövs för att stödet ska kunna registreras i ett centralt register enligt tillämpliga EU-förordningar om stöd av mindre betydelse. Samma behov av förtydliganden finns i fråga om

växa-stöd som beviljas som nedsättning av arbetsgivaravgifterna fr.o.m. den 1 januari 2026, men avser perioder fram till december 2025. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del. Prop. 2025/26:24

Skälen för regeringens förslag:

Stöd av mindre betydelse

Enligt nuvarande regler lämnas växa-stöd som ett stöd av mindre betydelse. I propositionen föreslås att även återbetalning av arbetsgivaravgifterna ska lämnas som ett stöd av mindre betydelse. Återbetalning av arbetsgivaravgifterna bör därför bara kunna beviljas om återbetalningen uppfyller villkoren i tillämpliga EU-förordningar. Det gäller t.ex. villkor om den individuella beloppsmässiga begränsningen som gäller för sådana stöd. Enligt den allmänna de minimis-förordningen är det individuella taket för sådana stöd 300 000 euro per företag under en period om tre år (se avsnitt 4.1.1). För företag inom jordbruks- eller fiskerisektorn gäller andra tillåtna stödnivåer (50 000 euro under tre år för jordbrukssektorn och 30 000 euro under tre beskattningsår för fiskeri- och vattenbrukssektorn). Det högsta sammanlagda stödet till växa-företag som anställer två personer under 24 månader uppgår till ca 356 000 kronor. Det innebär att företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn kan komma att överskrida de beloppsmässiga begränsningarna och att dessa sektorer inte kommer att kunna dra nytta av växa-stödet fullt ut. Samma begränsningar gäller dock i dag för nedsättning av arbetsgivaravgifter när växa-företag anställer, och förslaget kommer inte innebära någon skillnad för växa-företag som bedriver verksamhet inom de angivna sektorerna. Mot den bakgrunden bedömer regeringen att det är fortsatt lämpligt att växa-stödet ska lämnas som ett stöd av mindre betydelse.

Skatteverket efterfrågar ett förtydligande om ifall växa-stödet, både i form av en nedsättning av arbetsgivaravgifterna och som återbetalning av avgifterna, ska kunna beviljas om uppgifter som behövs för registrering av stödet i ett centralt register för stöd av mindre betydelse saknas. Som framgår föreslås återbetalningen av arbetsgivaravgifterna bara beviljas om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det motsvarar vad som gäller för växa-stödet i dag. Det gäller samtliga villkor som aktuell EU-förordning ställer upp för sådana stöd. Det är inte lämpligt att i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter för växa-företag återge villkoren i kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse. För att säkerställa att ändringar i aktuella EU-förordningar omedelbart får genomslag vid tillämpningen av reglerna om återbetalning av arbetsgivaravgifterna föreslås att hänvisningen sker till förordningarna i de vid varje tidpunkt gällande lydelse, s.k. dynamisk hänvisning. Det motsvarar regleringen i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag. Det har inte framkommit att Skatteverket haft bristande möjligheter att neka en nedsättning av arbetsgivaravgifterna om en avgiftsskyldig inte har lämnat de uppgifter som krävs för att bedöma om villkoren i tillämplig EU-förordning är uppfyllda. Motsvarande möjligheter får anses finnas för de villkor som nu tillkommer. Någon ytterligare reglering i denna del anses mot den bakgrunden inte vara behövlig.

Med hänsyn till att återbetalningen av arbetsgivaravgifterna till växa-företag ska lämnas som stöd av mindre betydelse behöver även en bedömning göras av om växa-stödet ryms inom de nationella taken för jordbruks- och fiskerisektorerna. Regeringen instämmer i promemorians bedömning om att växa-stödet, utifrån befintliga ekonomiska bidrag som lämnas som stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorerna i Sverige, ryms inom de nationella taken för berörda sektorer.

Företag med verksamhet inom flera sektorer

För företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer, t.ex. inom såväl jordbruks- som skogssektorn, uppkommer frågan om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas. Det kan bl.a. få betydelse för vilket individuellt tak som ska tillämpas. *LRF* anser att företag med kombinationsverksamhet, dvs. verksamhet inom flera sektorer, borde få tillämpa det regelverk för stöd av mindre betydelse som avser den del av verksamheten som berörs av stödet. Regeringen anser dock – för att underlätta bedömningen såväl för den som ska begära återbetalningen som för Skatteverket – att vid bedömningen av om återbetalningen utgör stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om verksamheten bedrivs både inom denna sektor och inom någon annan sektor. Om företaget bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenprodukter och inom någon annan sektor än primärproduktion av jordbruksprodukter bör i stället villkor som avser stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn tillämpas. Motsvarande bestämmelser gäller i dag vid nedsättning av arbetsgivaravgifterna.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 11 och 12 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.9 Avdrag enligt stödområdeslagen

Regeringens förslag

Det behövs inte någon bestämmelse som reglerar hur den ersättning som en arbetsgivare har rätt att få återbetalning av arbetsgivaravgifter för ska behandlas vid beräkning av det särskilda avdraget enligt stödområdeslagen.

Promemorians bedömning

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Arbetsgivare som är verksamma i stödområdet enligt stödområdeslagen får göra ett särskilt avdrag med 10 procent av avgiftsunderlaget vid beräkningen av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften, s.k. regionalt avdrag (se avsnitt 4.2.2). Enligt 2 § stödområdeslagen får sådan ersättning som omfattas av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den första och andra anställda (växa-stöd) inte ingå i underlaget för det regionala avdraget. I samband med att lagstiftningen om växa-stödet infördes konstaterades att om nedsättningen av arbetsgivaravgifterna tilläts löpa parallellt med det regionala avdraget skulle det innebära att avgifterna till ålderspensionssystemet inte skulle bli inbetalda fullt ut. Eftersom en sådan lösning skulle strida mot finansieringsprinciperna för ålderspensionssystemet infördes en särskild regel som förhindrar att en sådan situation uppstår (jfr prop. 2016/17:1).

Växa-stödet föreslås nu utformas som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna. Enligt förslaget ska återbetalningsrätten endast omfatta sådana arbetsgivaravgifter som redovisats i en arbetsgivardeklaration, med hänsyn tagen till eventuella nedsättningar av arbetsgivaravgifterna. Återbetalningsrätten ska inte omfatta ålderspensionsavgiften. Den situation som regleras i 2 § stödområdeslagen bedöms inte kunna uppstå när växa-stödet ges som en återbetalning av arbetsgivaravgifter. Det behövs därför inte någon bestämmelse som reglerar hur den ersättning som en arbetsgivare har rätt att få återbetalning av arbetsgivaravgifter för ska behandlas vid beräkning av det särskilda avdraget enligt stödområdeslagen.

5.10 Ansökan om återbetalning

Regeringens förslag

Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad och ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av kalendermånaden. Ansökan ska tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt skatteförfarandelagen.

Ansökan ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär och vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Skatteverket efterfrågar vissa förtydliganden, bl.a. om vem som ska anses som arbetsgivare vid undertecknande av ansökan om återbetalning. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Ansökan om återbetalning ska omfatta en kalendermånad

Arbetsgivaren kommer enligt förslaget att behöva ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. Frågan är vilken period en ansökan om återbetalning ska omfatta.

Som anges i avsnitt 5.1 ska utgångspunkten för översynen vara att så långt som möjligt behålla nuvarande regler och endast införa de ändringar som bedöms som nödvändiga för att anpassa växa-stödet till det EU-rättsliga regelverket. För att växa-stödets syfte, att sänka anställningskostnaderna, ska uppfyllas är det vidare viktigt att arbetsgivare kan få återbetalningen i samband med eller i nära anslutning till att kostnaderna uppstår, dvs. när arbetsgivaravgifterna ska betalas.

Det nya förfarandet kommer innebära att arbetsgivaravgifterna fastställs och registreras på skattekontot, utan hänsyn till eventuell återbetalning. Arbetsgivarna kommer alltså att vara skyldiga att betala avgifterna i sin helhet, för att sedan få en del återbetalt. I jämförelse med en nedsättning av arbetsgivaravgifterna, som hanteras direkt i arbetsgivardeklarationen, kommer återbetalningsförfarandet därmed innebära en påfrestning på arbetsgivarens likviditet. Denna effekt minimeras om den period som ansökan om återbetalning ska omfatta är så kort som möjligt.

Eftersom arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften redovisas månadsvis till Skatteverket bör ansökningsperioden inte vara kortare än en kalendermånad. Om ansökan om återbetalning omfattar en kalendermånad kommer arbetsgivaren fortsatt kunna tillgodogöra sig stödet varje månad vilket minskar påverkan på arbetsgivarens likviditet. Ett månadsbaserat ansökningsförfarande kommer dock att innebära en ökad administration för både arbetsgivarna och Skatteverket i jämförelse med om ansökan skulle avse en längre period, t.ex. ett kvartal. En längre period hade dock fått en större negativ påverkan på arbetsgivarnas likviditet och syftet med stödet hade riskerat att urholkas. Den något ökade administrationen för Skatteverket bedöms därför godtagbar. För att minska den administrativa bördan för arbetsgivarna bör det finnas en möjlighet för arbetsgivaren att ansöka om återbetalning för flera perioder samtidigt. Denna fråga behandlas vidare nedan under rubriken Ansökan ska ske inom ett år.

Sammanfattningsvis bedöms det som mest lämpligt att ansökan om återbetalning omfattar en kalendermånad. Det föreslås därför att ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften ska omfatta en period om en kalendermånad.

Ansökan ska lämnas när avgifterna är redovisade

För att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska beviljas ska det enligt förslaget krävas att växa-företaget har redovisat avgifterna i arbetsgivardeklarationen (se avsnitt 5.6). Ansökan bör därför tidigast kunna lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration.

Ett sådant förfarande möjliggör för Skatteverket att koppla ihop systemet för ansökan om återbetalning med systemet för inlämnande av arbetsgivardeklarationer, vilket torde minska den administrativa börda som ett ansökningsförfarande innebär, både för arbetsgivarna och för Skatteverket. På så sätt kan nämligen ansökan om återbetalning ske i

samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in. Arbetsgivaren kan alltså redovisa arbetsgivaravgifterna och i direkt anslutning begära återbetalning, om än i olika system/formulär. Förfarandet minskar också den administrativa bördan eftersom systemen kan konstrueras så att uppgifter i arbetsgivardeklarationen, om så önskas och i den mån det är i överensstämmelse med gällande rätt, kan föras över automatiskt till ansökan om återbetalning. Samma uppgifter behöver alltså inte lämnas flera gånger. Ett återanvändande av uppgifterna innebär också att det kan undvikas att motstridiga uppgifter lämnas. Formella fel med påföljande frågor eller efterkontroll kan också undvikas och systemen kan återkoppla om det saknas uppgifter i ansökan.

Ansökan ska ske inom ett år

För att minska den administrativa bördan för arbetsgivarna bör det finnas en möjlighet för arbetsgivaren att ansöka om återbetalning för flera perioder samtidigt. Det bör därför inte krävas att ansökan om återbetalning lämnas in i direkt samband med den kalendermånad som ansökan avser. Med beaktande av växa-stödets syfte bör perioden för ansökan dock inte utsträckas för långt. Om ansökan om återbetalning lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad som ansökan avser ges arbetsgivarna en möjlighet att, i syfte att minska administrationen i samband med ansökan, ansöka om återbetalning för flera månader vid samma tillfälle, samtidigt som återbetalningen kommer arbetsgivaren till godo i relativt nära anslutning till att kostnaden för anställningen uppstår. Det föreslås därför att ansökan om återbetalning ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad som ansökan avser. Om en ansökan lämnas in efter utgången av ettårsfristen ska den avvisas.

Formkrav

För att Skatteverket på ett effektivt sätt ska kunna hantera ansökningarna om återbetalning måste uppgifterna lämnas på ett strukturerat sätt. Ansökan bör därför ske i ett fastställt formulär.

Ett krav på att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt bedöms medföra färre felaktiga ansökningar eftersom det vid en elektronisk hantering finns möjlighet att göra en kontroll av att alla obligatoriska uppgifter är ifyllda och även en viss formaliakontroll. En elektronisk hantering möjliggör också en snabbare hantering vilket är lämpligt eftersom stödet bör komma arbetsgivarna till del så snabbt som möjligt. Om brister eller otydligheter framkommer under kontrollen av en ansökan kan en komplettering t.ex. göras snabbare inom ett elektroniskt system än om ansökan hade lämnats in på papper. En elektronisk ansökan medför alltså fördelar både för arbetsgivarna och för Skatteverket. Det föreslås därför också att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt.

Ansökan ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller ett ombud eller en annan behörig företrädare. *Skatteverket* efterfrågar ett förtydligande av vem som ska anses som arbetsgivare. Med arbetsgivare avses i detta sammanhang den som har gett ut den avgiftspliktiga ersättning som arbetsgivaravgifterna avser. Begreppet underteckna har i skatteförfarandelagen ansetts kunna användas i fråga om elektroniskt uppgiftslämnande och bör

ges samma innebörd här (prop. 2010/11:165 s. 346). En ansökan som lämnas för en arbetsgivare som är en juridisk person ska anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 13 och 14 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.11 Förfarandet

Regeringens förslag

Återbetalningar av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften till växa-företag ska i huvudsak hanteras enligt förfarandet i skatteförfarandelagen.

Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften till växa-företag har beviljats före avgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på skattekontot först på avgifternas förfallodag.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Skatteverket konstaterar att om ett överskott på skattekontot efter kreditering av återbetalning ska betalas ut automatiskt behövs ett tillägg i skatteförfarandelagen. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Återbetalningarna ska hanteras enligt förfarandet i skatteförfarandelagen

Ärendena om återbetalning kommer att hanteras av Skatteverket. I den föreslagna lagen kommer det att regleras att återbetalning ska ske inom ramen för ett ansökningsförfarande. Frågan är om förfarandet i övrigt ska regleras i den föreslagna nya lagen eller om återbetalningarna ska hanteras enligt bestämmelserna i skatteförfarandelagen.

I dag hanteras återbetalningar av vissa punktskatter enligt förfarandet i skatteförfarandelagen. Detta följer av 53 kap. 5 § SFL i vilken det anges att beslut om återbetalning enligt vissa uppräknade lagar anses som beslut om punktskatt. Det innebär att sökanden tillgodoförs återbetalningen genom att beloppet krediteras på sökandens skattekonto och att beloppet kan avräknas mot andra skatter och avgifter som ingår i skattekontosystemet. Det bedöms lämpligt och som mest effektivt för både Skatteverket och arbetsgivarna att motsvarande gäller för återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. Det föreslås därför att ett beslut om

återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska anses som ett beslut om arbetsgivaravgifter. Det innebär att bestämmelserna om betalning, anstånd, ränta, indrivning, särskilda avgifter, omprövning och överklagande kommer att gälla för besluten om återbetalning.

Detta innebär bl.a. att återbetalningen kommer att krediteras på sökandens skattekonto. Att skattekontot används medför att avräkning kommer att ske mot underskott för skatter och avgifter enligt de vanliga bestämmelserna i skattekontosystemet, på motsvarande sätt som gäller för andra stöd som krediteras skattekontot. Det innebär även att lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter blir tillämplig.

Som *Skatteverket* konstaterar krävs en komplettering i skatteförfarandelagen om ett överskott på skattekontot ska betalas ut automatiskt efter kreditering av återbetalningen. Regeringen bedömer att återbetalningen bör hanteras enligt huvudregeln i skatteförfarandet. Det bör alltså inte införas någon särskild bestämmelse om att återbetalningen av arbetsgivaravgifter ska betalas ut automatiskt om krediteringen medför ett överskott. Om en avstämning av skattekontot visar att det finns ett överskott på kontot, ska beloppet betalas tillbaka om kontohavaren begär det (se 64 kap. 2 § 1 SFL). Om arbetsgivaren inte vill att det krediterade beloppet ska stå kvar på skattekontot, t.ex. för att avräknas mot kommande skatter och avgifter, kommer arbetsgivaren alltså behöva begära att överskottet betalas ut.

Förslaget innebär också att den som lämnar en oriktig uppgift i en ansökan om återbetalning kan påföras skattetillägg.

Det bedöms inte som lämpligt att skatteförfarandelagens frister för omprövning på den enskildes initiativ och överklagande ska tillämpas på beslut om återbetalning. I avsnitt 5.13 lämnas därför förslag på att vissa frister för omprövning och överklagande regleras i den föreslagna lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

I den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag bör det, för att skapa tydlighet för enskilda, anges att i fråga om förfarandet, i den mån det inte regleras i den nya lagen, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen.

Registrering på skattekontot

För att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska kunna beviljas måste de aktuella avgifterna enligt förslaget ha redovisats i arbetsgivardeklarationen. Om en arbetsgivardeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen (53 kap. 2 § SFL). Belopp som ska betalas ska registreras på den skattskyldiges skattekonto på förfallodagen, medan belopp som ska tillgodoräknas ska registreras så snart det finns underlag (61 kap. 2 § SFL). Om arbetsgivaren har en omsättning på högst 40 miljoner kronor, behöver arbetsgivaravgifterna inte vara betalda förrän senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket (62 kap. 3 § första stycket SFL). För en arbetsgivare som har en omsättning högre än 40 miljoner kronor, är förfallodagen för skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna i stället den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden (62 kap. 3 § andra stycket SFL). Arbetsgivaravgifterna

kan alltså under en period vara redovisade, och beslutade, men inte registrerade (debiterade) på arbetsgivarens skattekonto.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift är något som ska tillgodoses den skattskyldige och beloppet ska därför enligt huvudregeln registreras på skattekontot (krediteras) så snart underlag finns, dvs. så snart återbetalning beviljats. Om stödet registreras på skattekontot innan arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften registrerats eller betalats finns en risk att arbetsgivaren tillgodoses återbetalning på avgifter som sedan inte betalas. Ett sådant missbruk av stödet motverkas om stödet inte registreras på skattekontot före avgifternas förfallodag. Om stödet krediteras tidigast samma dag som avgifterna debiteras på skattekontot uppkommer ingen risk att arbetsgivaren kan tillgodoses sig stödet utan att också belastas av avgifterna. Samtidigt uppstår det varken ränte- eller likviditetsproblem på skattekontot för arbetsgivaren med en sådan bestämmelse. Det bör därför införas en bestämmelse i skatteförfarandelagen som anger att om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har beviljats före avgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på skattekontot först på avgifternas förfallodag.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 16 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag samt att två nya paragrafer, 53 kap. 6 § och 61 kap. 6 a §, införs i skatteförfarandelagen.

5.12 Utredning och kontroll

Regeringens förslag

Skatteverket ska få förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning. Skatteverket ska också få förelägga någon annan än den som är föremål för kontroll, att lämna uppgifter som behövs för att kontrollera att riktiga och fullständiga uppgifter har lämnats i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

Skatteverket ska få besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Skatteverket ska även få besluta om revision för att inhämta uppgifter för betydelse av sådan kontroll av någon annan än den som revideras.

En dokumentationsskyldighet införs för den sökande i samband med en ansökan om återbetalning.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Föreläggande och revision

Det är viktigt för systemets legitimitet och på grund av risken för missbruk att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift lämnas på korrekta grunder och med rätt belopp. Det krävs också att återbetalningen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse. Samtidigt finns ett behov av att återbetalningsansökningar hanteras skyndsamt för att inte orsaka onödiga likviditetseffekter hos de berörda arbetsgivarna. Växa-stödet behöver därför omgärdas av välavvägda mekanismer som möjliggör en effektiv kontroll av återbetalningarna.

Enligt förslaget ska det finnas möjlighet att ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. För att återbetalning enligt ansökan ska kunna beviljas måste den som ansöker om återbetalning lämna in ett tillräckligt underlag för Skatteverkets bedömning av om det finns grund för sådan återbetalning. Det kan också finnas anledning att granska ett ärende på nytt efter det att beslut om återbetalning har fattats.

I skatteförfarandelagen regleras vissa särskilda utredningsmöjligheter, t.ex. föreläggande och revision. De generella möjligheterna till föreläggande och revision förutsätter att den sökande har en uppgiftsskyldighet enligt skatteförfarandelagen. För den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift finns ingen uppgiftsskyldighet i ärendet om återbetalning (jfr. prop. 1998/99:18 s. 30). Ska Skatteverket ha möjlighet att granska ett ärende om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift behöver därför kompletterande bestämmelser införas.

Ett föreläggande får normalt anses som en mindre ingripande åtgärd för den enskilde än en revision. Det kan också utgöra en enklare och mindre arbetskrävande åtgärd för den enskilde. Det är också många gånger en mer ändamålsenlig och kostnadsbesparande utredningsform för Skatteverket. Det kan dock finnas situationer där det också finns behov av att genomföra en revision för att kunna kontrollera ansökningar om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift, t.ex. i samband med en skatterevision. Det bedöms mot denna bakgrund finnas skäl att införa en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Det bör även införas en möjlighet för Skatteverket att besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om återbetalning har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Dokumentationsskyldighet

Det bör också övervägas om det ska införas en bestämmelse i skatteförfarandelagen om att den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska ha en skyldighet att i skälig omfattning se till att det finns underlag för kontroll av uppgifter i ansökan, en dokumentationsskyldighet. En generell dokumentationsskyldighet finns

enligt 39 kap. 3 § SFL för den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. SFL. Den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter är dock, som konstaterats, inte i denna egenskap uppgiftsskyldig enligt nämnda kapitel.

För att Skatteverket ska ha möjlighet att granska och ompröva återbetalningar är det viktigt att det finns ett underlag sparat för de uppgifter som har lämnats i ansökan. I många fall utgör detta underlag sannolikt även material som sparas enligt andra bestämmelser, exempelvis därför att det utgör bokföringsmaterial eller underlag för deklarationen, men man kan även tänka sig att det kan vara fråga om material som faller utanför detta. En bestämmelse om dokumentationsskyldighet vid ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift bör därför införas.

Tredjemansföreläggande och tredjemansrevision

Det kan finnas ett behov av att efterfråga uppgifter hos någon annan än den som har lämnat de uppgifter som är föremål för granskning. Med uppgifter från tredje man kan Skatteverket stämma av om den enskilde har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Att kontrollera uppgifter som ligger till grund för en ansökan utan att kunna stämma av mot uppgifter från tredje man kan i vissa fall vara verkningslöst.

De uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fullgöra en kontroll kan många gånger inhämtas genom föreläggande av tredje man. Tredje man kan föreläggas att lämna uppgifter om den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. SFL för kontroll av om den uppgiftsskyldige har fullgjort eller kan fullgöra sin uppgiftsskyldighet. Den som har ansökt om återbetalning är inte, i egenskap av återbetalningsberättigad, uppgiftsskyldig i den mening som bestämmelsen avser. Skatteverket kan därför inte med stöd av befintliga bestämmelser förelägga tredje man att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av de uppgifter som ligger till grund för ansökan om återbetalning. Skatteverket bör därför få möjlighet att förelägga en enskild att lämna uppgift om någon annan än den som föreläggs för att kunna kontrollera att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Ett sådant föreläggande bör kunna beslutas både före och efter att Skatteverket har fattat beslut om återbetalning.

Skatteverket har i vissa ärendetyper möjlighet att besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än den som revideras, s.k. tredjemansrevision (41 kap. 2 § andra stycket SFL). Eftersom växa-stöd i dag lämnas som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna kan Skatteverket vid en granskning av nedsättningen använda sig av tredjemansrevision (se 41 kap. 2 § första stycket 1 och andra stycket SFL). Regeringen bedömer att Skatteverket har behov av att kunna använda tredjemansrevision även när växa-stöd ges som en återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift, t.ex. för att kunna inhämta uppgifter från företag i intressegemenskap. Tredjemansföreläggande förutsätter att det finns en rättshandling mellan tredje man och någon annan vilket inte krävs för tredjemansrevision. Skatteverket kan vid tredjemansrevision därför få tillgång till fler handlingar än via tredjemansföreläggande. Genom att Skatteverket får möjlighet att använda tredje-

mansrevision vid kontroll av återbetalning undviks också gränsdragningsproblem, t.ex. om Skatteverket gör en revision hos tredje man i syfte att hämta uppgifter för kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet och i samband med detta finner uppgifter som har betydelse för kontroll av den andres ansökan om återbetalning. Regeringen föreslår därför att det införs en möjlighet till tredjemansrevision vid kontroll av återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. Revision bör kunna genomföras både före och efter att Skatteverket har fattat beslut om återbetalning.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 37 kap. 9 a §, 39 kap. 1 § och 41 kap. 2 § skatteförfarandelagen samt att två nya paragrafer, 37 kap. 7 b § och 39 kap. 3 d §, införs i denna lag.

5.13 Omprövning och överklagande

Regeringens förslag

En begäran om omprövning respektive ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Skatteverket ska ha möjlighet att ompröva ett beslut om återbetalning till den enskildes nackdel om arbetsgivaravgifterna ändras.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna:

Skatteverket anser att det bör förtydligas att beslut om skattetillägg fattas med stöd av skatteförfarandelagen och inte är ett beslut om återbetalning, även om skattetillägget beslutas i samband med ett beslut om återbetalning. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Frister för den enskilde att begära omprövning och överklaga beslut om återbetalning

Tiden för att begära omprövning eller överklaga enligt bestämmelserna i skatteförfarandelagen är som huvudregel antingen sex år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (sexårsfristen) eller två månader räknat från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (tvåmånadersfristen). Tvåmånadersfristen gäller beslut där en sexårig frist skulle vara meningslös eller mindre lämplig (prop. 2010/11:165 s. 1 079 och 1 130), och omfattar bl.a. beslut om betalning eller återbetalning av skatt eller avgift (66 kap. 7 § andra stycket 14 och 67 kap. 12 § andra stycket 13 SFL). För vissa beslut om återbetalning av punktskatter gäller att en begäran om omprövning respektive ett överklagande ska ha kommit

in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (se t.ex. 12 kap. 9 § lagen [1994:1776] om skatt på energi och 13 kap. 10 § lagen [2022:155] om tobaksskatt).

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift till växa-företag är ett stöd som har till syfte att öka incitamentet för växa-företag att anställa. En så lång frist som sexårsfristen kan inte anses motiverad för ett sådant typ av beslut. En frist om två månader gäller för beslut om återbetalning av skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen samt för vissa beslut om återbetalning av punktskatter. Det är lämpligt att tidsfristen för omprövning och överklagande av beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift korresponderar med dessa regler. Det föreslås därför att begäran om omprövning och överklagande av beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Tidsfristerna bör regleras i den föreslagna nya lagen.

I övrigt bör skatteförfarandelagens regler om omprövning och överklagande gälla. Detta innebär t.ex., som *Skatteverket* för fram, att ett beslut om skattetillägg som fattas i samband med ett beslut om återbetalning ska hanteras enligt skatteförfarandelagens regler.

Möjligheten till följdändring vid omprövning av arbetsgivaravgifter

Återbetalningens storlek kommer att baseras på de arbetsgivaravgifter som arbetsgivaren redovisat. Arbetsgivaravgifterna kan omprövas inom sex år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Arbetsgivaravgifterna kan också komma att korrigeras efter överklagande till domstol. Eftersom storleken på arbetsgivaravgifterna är avgörande för storleken på återbetalningen är det av vikt att Skatteverket har möjlighet att ompröva ett beslut om återbetalning i de fall arbetsgivaravgifterna senare korrigeras.

Skatteverket får utan tidsgräns på eget initiativ ompröva ett beslut till fördel för den som beslutet gäller (66 kap. 19 § SFL). Skatteverket kan på eget initiativ ompröva ett beslut till nackdel för den enskilde inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Efter att två år har passerat krävs det att det finns grund för efterbeskattning för att Skatteverket ska kunna ompröva ett beslut till den enskildes nackdel.

Grunderna för efterbeskattning regleras i 66 kap. 27 § SFL. Den grund för efterbeskattning av ett beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter som kan bli aktuell är att beslutet blivit felaktigt på grund av att arbetsgivaren har lämnat en oriktig uppgift. En korrigering av arbetsgivaravgifterna kommer inte alltid innebära att arbetsgivaren kan anses ha lämnat en oriktig uppgift i ärendet om återbetalning. Det bör därför införas en kompletterande bestämmelse som säkerställer att Skatteverket har möjlighet att ompröva ett beslut om återbetalning, om arbetsgivaravgifterna som återbetalningen avser ändras. En omprövning i detta fall hade varit en omedelbar konsekvens av att arbetsgivaravgifterna korrigerats, det är alltså fråga om en följdändring. I 66 kap. 27 § 4 SFL regleras när följdändringar på grund av beslut eller dom får ske. Den nu föreslagna kompletteringen bör införas i denna bestämmelse.

Förslagen medför en ändring i 66 kap. 27 § skatteförfarandelagen samt införandet av 17 och 18 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.14 Uppgiftslämnande

Regeringens förslag

I en ansökan om återbetalning ska sökanden lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till återbetalning och att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) anser att uppgiftslämnandet bör samordnas så långt det är möjligt när det gäller de minimis-stöd. *Region Norrbotten* befarar att det kommer att ske dubbelregistreringar av beviljade stöd och att stödmottagare därför riskerar att bli nekade stöd som de är berättigade till. *Tillväxtverket* framför att det är centralt att uppgiftskraven utformas med en hög grad av tydlighet, enhetlighet och digital tillgänglighet. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

I ansökan bör arbetsgivaren vara skyldig att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till återbetalning. Det kan t.ex. handla om uppgifter om den anställda som mottagit den ersättning som avgifterna avser.

Av EU:s förordningar om stöd av mindre betydelse framgår att en medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse först efter att ha kontrollerat att det nya stödet av mindre betydelse inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider takbeloppet samt att samtliga villkor i förordningarna är uppfyllda. Det är alltså de stödgivande myndigheternas skyldighet att med ledning av uppgifter från stödmottagande företag kontrollera att det högsta beloppet för stöd av mindre betydelse inte överskrids samt att övriga villkor är uppfyllda. I en ansökan om återbetalning bör arbetsgivaren därför också vara skyldig att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Först när ett centralt register för stöd av mindre betydelse enligt den allmänna förordningen om stöd av mindre betydelse och förordningen om

stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn omfattar en period av minst tre år, har den stödbeviljande myndigheten möjlighet att hämta in samtliga nödvändiga uppgifter om beviljade stöd från registret. Fram till dess krävs det att stödmottagaren uppger vilka övriga stöd som man mottagit. Fram till att det centrala registret omfattar en period av tre år förutsätter återbetalning till växa-företag därför att arbetsgivaren lämnar sådana uppgifter för att Skatteverket ska kunna kontrollera att takbeloppet inte överskrids. För stöd som ges enligt förordningen om stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, där det i dagsläget inte finns något krav på att föra ett centralt register, kommer företag tills vidare att behöva lämna uppgift om andra stöd av mindre betydelse. För att Skatteverket ska kunna fullgöra sin kontrollskyldighet måste arbetsgivaren även lämna andra uppgifter som Skatteverket anser nödvändiga. Det gäller t.ex. uppgift om eventuella företag som ingår i samma intressegemenskap enligt reglerna i de minimis-regelverket.

Enligt reglerna om stöd av mindre betydelse ska beviljat stöd av mindre betydelse fr.o.m. den 1 januari 2026 (stöd som ges med stöd av den allmänna de minimis-förordningen) respektive 1 januari 2027 (stöd som ges med stöd av de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn) registreras i det centrala registret. Enligt förslag som lämnats i prop. 2024/25:198 Uppgiftsskyldighet för vissa stödåtgärder som faller under EU:s statsstödsregler ska den stödbeviljande myndigheten, alltså i detta fall Skatteverket, lämna uppgifter för registrering i det centrala registret för stöd av mindre betydelse. *Region Norrbotten* befarar att dubbelregistreringar kommer att leda till att arbetsgivare felaktigt nekas stöd. Skatteverket kommer endast att registrera de stöd som myndigheten beviljar, och det finns enligt regeringen ingen anledning att tro att Skatteverket kommer att registrera stöd dubbelt. Registreringen av stöd som hanteras av andra myndigheter behandlas inte i denna proposition.

Uppgifterna i det centrala registret ska innehålla stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stöd-instrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i unionen (Nace). För att Skatteverket ska kunna registrera beviljade stöd i det centrala registret för stöd av mindre betydelse krävs alltså att Skatteverket har tillgång till dessa uppgifter. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Det är fråga om uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna pröva rätten till återbetalning och fullfölja Skatteverkets registreringsskyldighet. Skatteverket behöver därför få tillgång till uppgifterna senast i samband med att ansökan ska prövas. Det föreslås därför att uppgifterna ska lämnas av arbetsgivaren i ansökan om återbetalning, vilket också innebär minst administration för arbetsgivaren.

Som *Tillväxtverket* framför är det viktigt att det för arbetsgivarna är tydligt vilka uppgifter som ska lämnas. I den föreslagna lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag bör det regleras att arbetsgivaren ska lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma rätten till återbetalning och att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Regeringen avser att i förordning närmare specificera vilka uppgifter som ska lämnas.

I propositionen behandlas anpassningar som behöver göras av vissa Prop. 2025/26:24
skatte- och avgiftsnedsättningar. Frågan om att samordna uppgifts-
lämnandet, som *LRF* för fram, ligger utanför detta lagstiftningsärende.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 15 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5.15 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska träda i kraft den 1 januari 2026 och tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.

En arbetsgivare som den 31 december 2025 har haft rätt till särskild beräkning av avgifter enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd under en kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter som avser ersättning till samma anställda enligt den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter för växa-företag under den kvarvarande perioden. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas den särskilda beräkningen och återbetalning får för samma anställda inte vara längre än 24 månader i följd. Avser avgifterna ersättning till en person som har anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 är rätten till återbetalning av avgifterna begränsad till den delen av avgifterna som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Lagen om upphävande av lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag samt lagändringarna i lagen om allmän löneavgift, socialavgiftslagen och lagen om särskilda avdrag vid avgiftsberäkning enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska träda i kraft den 1 januari 2026. Den upphävda lagen och äldre bestämmelser ska fortfarande gälla ersättning som getts ut före ikraftträdandet.

Ändringarna i skatteförfarandelagen ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Som redovisas i avsnitt 4.1.1 kommer kraven på övervakning och rapportering i den allmänna de minimis-förordningen att ändras fr.o.m. den 1 januari 2026. Den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag bör därför träda i kraft vid samma datum.

Arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift betalas under månaden efter den månad då avgiftspliktig ersättning har getts ut. De nya reglerna bör tillämpas första gången på avgifter som avser ersättning som ges ut efter ikraftträdandet. De upphävda bestämmelserna i lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag bör fortfarande tillämpas på ersättning som getts ut före ikraftträdandet. Detta innebär att en arbetsgivare som ger ut ersättning till en anställd under december 2025 har rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifterna oaktat att arbetsgivardeklarationen ska lämnas in i januari 2026. Avgifter som ska betalas för ersättning som arbetsgivaren ger ut i januari 2026 kan däremot inte sättas ned. I dessa fall kan arbetsgivaren i stället begära återbetalning av avgifterna enligt den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter för växa-företag.

Förslaget om en ny lag om återbetalning av vissa avgifter för växa-företag innebär en risk att vissa växa-företag som enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag skulle ha haft rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifterna inte kommer att omfattas av motsvarande rätt till återbetalning. För att arbetsgivare som har pågående anställningar som en gång uppfyllt kraven för rätt till nedsättning av avgifterna inte ska behöva kvalificera sig på nytt eller gå miste om en del av kompensationsperioden bör rätten till återbetalning av avgifter enligt den nya lagen omfatta sådana arbetsgivare som uppfyllt kraven enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd och som inte hunnit utnyttja nedsättningen under 24 kalendermånader. Dessa arbetsgivare bör kunna få återbetalning av arbetsgivaravgifter som avser ersättning till samma anställda under den kvarvarande perioden. Kompensationsperioden enligt dessa båda regelverk får sammanlagt inte överstiga 24 kalendermånader i följd. Avser avgifterna ersättning till en person som arbetsgivaren har anställt i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 bör rätt till återbetalning av avgifterna, i enlighet med vad som gäller för nedsättningen av avgifterna, vara begränsad till den delen av avgifterna som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag bör upphävas samtidigt som den nya lagen om återbetalning träder i kraft, dvs. den 1 januari 2026. Även ändringarna i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (2001:1170) om särskilda avdrag vid avgiftsberäkning enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) bör träda i kraft den 1 januari 2026. Den upphävda lagen och äldre bestämmelser bör fortfarande gälla för ersättning som getts ut före ikraftträdandet.

Ändringarna i skatteförfarandelagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

6.1 Avdraget behöver ändras för att vara förenligt med det EU-rättsliga regelverket

Regeringens bedömning

Reglerna för det regionala avdraget från socialavgifterna behöver ändras för att säkerställa att avdraget är förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Företagarna anser att det inte är tydligt beskrivet i promemorian varför det finns en risk att förfarandet vid beslut om arbetsgivaravgifter inte ger Skatteverket tillräckliga möjligheter till övervakning av beviljade stöd av mindre betydelse. *Regelrådet* saknar en beskrivning av konsekvenserna om ingen åtgärd vidtas. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens bedömning

Det regionala avdraget vid avgiftsberäkning av socialavgifter och den allmänna löneavgiften lämnas som ett stöd av mindre betydelse. Den som är arbetsgivare begär avdraget vid beräkning av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften i samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in. Deklarationen ska vara inlämnad senast månaden efter varje redovisningsperiod, och beslutet om arbetsgivaravgifterna, inklusive avdraget, fattas för varje redovisningsperiod för sig. Under förutsättning att arbetsgivardeklarationen har lämnats i rätt tid och på rätt sätt anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen, och arbetsgivaren beviljas därmed en nedsättning av avgifterna.

Enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag med verksamhet i det berörda stödområdet kan begära regionalt avdrag vid beräkning av egenavgifterna och den allmänna löneavgiften. Egenavgifterna beräknas på verksamhetens skattemässiga resultat som inte kan bestämmas förrän efter räkenskapsårets utgång. Underlaget för egenavgifterna redovisas i näringsidkarens inkomstdeklaration och avdraget fastställs i samband med beslutet om slutlig skatt. Egenavgifterna ingår dock i de preliminärskattebetalningar som sådana skattskyldiga normalt är skyldiga att göra månatligen i form av F-skatt.

Företagarna anser att det inte är tydligt beskrivet i promemorian varför det finns en risk att förfarandet vid beslut om arbetsgivaravgifter inte ger Skatteverket tillräckliga möjligheter till övervakning av beviljade stöd av mindre betydelse. Som redovisas i avsnitt 4.1.1 innebär den nya allmänna de minimis-förordningen att kraven på övervakning och rapportering av

beviljade stöd förändras. På samma sätt som gäller för växa-stödet och som närmare beskrivs i avsnitt 5.1, kan de möjligheter som Skatteverket har i dag för övervakning och rapportering i samband med att det regionala avdraget från socialavgifterna beviljas vara otillräckliga i förhållande till kraven i den nya allmänna de minimis-förordningen. Regelverket bör därför anpassas så att avdraget kan lämnas på ett sätt som är förenligt med det EU-rättsliga regelverket. *Regelrådet* efterfrågar en beskrivning av konsekvenserna om ingen åtgärd vidtas. Om ingen åtgärd vidtas kan beviljade avdrag komma att bedömas som olagligt statsstöd som berörda företag i efterhand kan behöva betala tillbaka.

Syftet med det regionala avdraget är att stimulera småföretagande och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna, bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad, sämre tillgång till service, låg befolkningstäthet och ogynnsamma klimatförhållanden (prop. 2001/02:45). En utgångspunkt för anpassningen bör vara att avdraget även i fortsättningen ska vara en regional stimulans för småföretagandet i stödområdet.

6.2 Det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna ska anpassas till GBER

Regeringens förslag

Det regionala avdraget för arbetsgivare ska utformas så att det är förenligt med villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER).

Avdraget ska utvidgas så att även företag inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske ska omfattas av reglerna. Företag med verksamhet inom sektorerna stål, kol, brunkol, transport och tillhörande infrastruktur, samt företag vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller som bedriver viss koncernintern verksamhet, utesluts från avdragets tillämpningsområde.

Avdrag ska inte få beviljas företag som är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Avdrag ska inte heller få beviljas om det årliga stödbeloppet enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av arbetsgivarens årliga arbetskostnader i det berörda området.

Den som begär avdraget ska lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats denne under året samt lämna de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma rätten till regionalt avdrag.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. Detta gäller bl.a. *FAR*, *Konkurrensverket*, *Konjunkturinstitutet*, *Region Norrbotten*, *Skatteverket* och *Tillväxtverket*. *Näringslivets skattedelegation (NSD)*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, instämmer i promemorians bedömning att avdraget bör anpassas till villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen och anser att det är att föredra även om det innebär att vissa företag som i dag har rätt till det regionala avdraget inte längre kommer att omfattas av stödet. *LRF* är positivt till att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna utvidgas till fler sektorer inklusive jordbrukssektorn. Även *Länsstyrelsen i Jämtlands län* är positiv till förslaget, men anför att det saknas en analys av hur kombinerade företag med jordbruk, alternativt fiske- eller vattenbruk, och annan verksamhet kan komma att påverkas med hänvisning till stödtaket.

Skatteverket konstaterar att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna kommer att lämnas som ett stöd av mindre betydelse om avgifterna avser ersättning som getts ut t.o.m. den 31 december 2025. Avdrag som begärs i arbetsgivardeklarationen eller omprövas fr.o.m. den 1 januari 2026 kommer att behöva registreras i det centrala registret och det bör införas en möjlighet för Skatteverket att neka avdrag om uppgifter som behövs för registrering av stödet saknas.

Arbetsförmedlingen anför att myndigheten inte har tillgång till information om ifall en arbetsgivare har rätt till regionalt avdrag eftersom det inte framgår av arbetsgivardeklarationen för vilka arbetstagare avdraget görs. Det innebär att Arbetsförmedlingen saknar möjlighet att ta hänsyn till avdraget vid beräkning av stöd och bidrag som myndigheter hanterar. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna bör anpassas till villkoren i GBER

Utformningen av en regional stimulans för småföretagare i form av ett avdrag från arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften bedömdes vid införandet vara fördelaktig av flera skäl. Stödets generella utformning innebär att företagen kan förutse och kalkylera med avdraget och den administrativa hanteringen av stödet bedömdes bli relativt snabb och enkel (prop. 2001/02:45). Detta bör beaktas när en ny utformning av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna föreslås.

Det är i första hand förfarandet vid beslut om arbetsgivaravgifterna som innebär att Skatteverkets möjligheter till övervakning av lämnade stöd enligt regelverken om stöd av mindre betydelse kan vara otillräckliga. Regeringen instämmer i promemorians bedömning att det inte är lämpligt att ändra förfarandet för hur redovisning av arbetsgivaravgifterna ska ske generellt eller att införa ett särskilt deklarationsförfarande i de fall en avgiftsskyldig vill begära en specifik nedsättning av arbetsgivaravgifterna. Det är inte heller lämpligt att införa en rätt till återbetalning av vissa avgifter på liknande sätt som föreslås för växa-stödet mot bakgrund av att det är fler företag som berörs av det regionala avdraget än av växa-stödet

och då avdraget, till skillnad från växa-stödet, inte är begränsat i tid. Övervägande skäl talar för att det regionala avdraget för arbetsgivare med verksamhet inom stödområdet som anges i bilagan till stödområdeslagen även fortsättningsvis bör hanteras inom ramen för arbetsgivardeklarationen, dvs. lämnas som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna. Det regionala avdraget behöver därför utformas på ett annat sätt än som ett stöd av mindre betydelse.

Som anges i avsnitt 4.1.2 har kommissionen antagit den s.k. allmänna gruppundantagsförordningen, genom vilken bl.a. regionalstöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107 och 108 i fördraget. En typ av regionalstöd är de regionala driftstöden som bl.a. kan ges företag i glest eller mycket glest befolkade områden för att minska ett företags löpande utgifter, inbegripet kostnader för personal. Det regionala avdraget är avgränsat till arbetsgivare inom vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand. Området bedöms motsvara ett sådant glest eller mycket glest befolkat område som avses i den allmänna gruppundantagsförordningen. Avdraget är ett stöd för att minska ett företags kostnader för personal i form av arbetsgivaravgifter som beräknas på lön och annan ersättning för arbete. Utformningen av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna uppfyller alltså redan nu flera av villkoren som ställs upp för regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen. Vissa anpassningar av regelverket krävs dock för att det fullt ut ska vara förenligt med förordningen, bl.a. när det gäller vilka sektorer som omfattas av avdraget. En klar fördel med att utforma det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna som ett regionalt driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen är att avdraget kan behållas som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna och även fortsättningsvis hanteras i arbetsgivardeklarationen. Det bedöms överväga de nackdelar som en anpassning av regelverket i övrigt kan innebära. Regeringen anser sammantaget, i likhet med *NSD*, att en anpassning av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna till villkoren som gäller för regionala driftstöd i den allmänna gruppundantagsförordningen är att föredra. Avdraget bör därför anpassas på det sätt som redovisas nedan i avsnittet till de villkor som ställs upp för den typen av stöd.

Justering av sektorer som ska omfattas av avdragets tillämpningsområde

Enligt den allmänna gruppundantagsförordningen får regionala driftstöd inte beviljas verksamheter inom sektorerna stål, brunkol, kol eller transport och tillhörande infrastruktur. Regionala driftstöd får inte heller ges till företag vars huvudsakliga verksamhet är finans- och försäkringsverksamhet eller som bedriver viss koncernintern verksamhet (artikel 13 i GBER). För att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna ska vara förenligt med villkoren för regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen behöver dessa näringsgrenar därför uteslutas från avdragets tillämpningsområde. Det regionala avdraget omfattar enligt befintliga regler inte verksamheter inom transportsektorn. För dessa företag innebär en anpassning av avdraget till den allmänna gruppundantagsförordningen ingen skillnad i förhållande till vad som gäller i dag. Företag med verksamhet inom de övriga sektorerna, t.ex. stål, brunkol och kol, omfattas i dag av avdragsreglerna om de bedriver sin

verksamhet inom stödområdet. För dessa företag innebär en anpassning till den allmänna gruppundantagsförordningen att de inte längre kommer att få göra avdrag från arbetsgivaravgifterna. Av de ca 12 300 företag som tog del av det regionala avdraget under 2024 ingick ca 650 företag i någon av kategorierna som skulle behöva uteslutas från avdragets tillämpningsområde. Dessa stod tillsammans för ca fem procent av arbetsgivaravgiftsunderlaget bland stödberättigade. Det är alltså en begränsad krets företag som påverkas negativt av en anpassning av det regionala avdraget till den allmänna gruppundantagsförordningen. Detta bör ställas i relation till att anpassningen möjliggör en fortsatt enkel och snabb administrativ hantering för den stora majoriteten av företag som i dag omfattas av avdraget.

En anpassning av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna till villkoren för regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen innebär vidare att det är möjligt att utvidga avdragets tillämpningsområde i förhållande till vad som gäller i dag. Enligt befintliga regler kan det regionala avdraget inte ges till bl.a. verksamheter inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske. Den allmänna gruppundantagsförordningen innehåller inte något förbud mot att regionala driftstöd lämnas till dessa tre sektorer. Det är viktigt att stödja även arbetsgivare inom dessa sektorer och det är därför lämpligt att utvidga avdraget när det EU-rättsliga regelverket ger utrymme för det. Företag med verksamhet inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske bör därför omfattas av det regionala avdraget när det anpassas till villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen.

Företag som är föremål för betalningskrav

Den allmänna gruppundantagsförordningen ska inte tillämpas på stödordningar som inte uttryckligen utesluter utbetalning av individuellt stöd till förmån för ett företag som är föremål för ett betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd beviljat av samma medlemsstat olagligt och oförenligt med den inre marknaden, med undantag av stödordningar för att avhjälpa skador som orsakats av vissa naturkatastrofer (artikel 1.4 a i GBER). För att säkerställa att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna uppfyller villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen bör avdrag inte beviljas för en avgiftsskyldig som vid tidpunkten för beviljandet av avdraget är föremål för ett sådant betalningskrav. En bestämmelse med denna innebörd bör därför införas i stödområdeslagen.

Årligt stödbelopp och uppgiftsskyldighet

Enligt villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen får det sammanlagda årliga stödbeloppet som stödmottagaren får enligt samtliga ordningar för driftstöd inte överstiga 20 procent av stödmottagarens årliga arbetskostnader i det berörda området (artikel 15.3 b i GBER). Det bör därför inte vara möjligt för en avgiftsskyldig i det berörda stödområdet att göra avdraget om det leder till att taket för det årliga stödbeloppet överskrids. En bestämmelse med sådan innebörd bör därför införas i stödområdeslagen. Mot bakgrund av att avdraget beräknas i förhållande till den ersättning för arbete som den avgiftsskyldige har gett ut och uppgår

till tio procent av avgiftsunderlagen bör det regionala avdraget i sig inte leda till att taket för det årliga stödbeloppet överskrids. Den avgiftsskyldige kan emellertid ta emot andra typer av driftstöd som i kombination med det regionala avdraget kan leda till att taket överskrids. Det innebär att vissa arbetsgivare inte kommer att kunna utnyttja det regionala avdraget när det anpassas till den allmänna gruppundantagsförordningen. *Länsstyrelsen i Jämtlands län* efterfrågar en analys av hur företag med kombinerad verksamhet, t.ex. jordbruksverksamhet och annan verksamhet, påverkas av reglerna om stödtak. Taket för det årliga stödbeloppet enligt den allmänna gruppundantagsförordningen gäller samtliga driftstöd som en stödmottagare får och är inte differentierat utifrån den verksamhet som stödmottagaren bedriver. Några särskilda hänsyn till företag med kombinerad verksamhet utifrån reglerna om årligt stödbelopp har inte bedömts som behövliga.

För att Skatteverket ska kunna säkerställa att en avgiftsskyldig inte får mer stöd än vad som är tillåtet enligt gruppundantagsförordningen behöver Skatteverket få information från arbetsgivaren om vilka andra driftstöd som beviljats arbetsgivaren under året. Eftersom det inte finns något centralt register för registrering av utbetalda driftstöd är det endast arbetsgivaren som känner till vilka övriga driftstöd som har tagits emot. En skyldighet för stödmottagaren att lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats under året bör därför införas.

Stödmottagaren bör även vara skyldig att lämna de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till det regionala avdraget. Det kan t.ex. handla om uppgifter om inom vilken sektor den uppgiftsskyldige bedriver verksamhet. Skatteverket kan även behöva få uppgift om stödmottagarens årliga arbetskostnad, eftersom det sammanlagda årliga stödbeloppet inte får överstiga 20 procent av denna kostnad.

Uppgifterna bör lämnas i arbetsgivardeklarationen i samband med att avdraget begärs. Uppgiftsskyldigheten bör därför regleras i skatteförfarandelagens bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i arbetsgivardeklarationen. Uppgiftsskyldigheten bör kunna utformas på ett förhållandevis enkelt sätt. För den som inte beviljats andra driftstöd bör det exempelvis vara tillräckligt att detta markeras i arbetsgivardeklarationen. En liknande uppgiftsskyldighet gäller i dag för mottagare av stöd av mindre betydelse, t.ex. växa-företag som begär nedsättning av arbetsgivaravgifterna för en första och andra personen som anställs i näringsverksamheten.

Skatteverkets möjlighet att neka avdrag och hanteringen av Arbetsförmedlingens stöd och bidrag

Skatteverket anför att myndigheten för perioder fram till december 2025, dvs. när avdraget lämnas som stöd av mindre betydelse, behöver ha en möjlighet att kunna neka avdraget om en arbetsgivare inte kommer in med uppgifter som krävs för att registrera det i ett centralt register över stöd av mindre betydelse. Att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna i dag lämnas som ett stöd av mindre betydelse framgår av förarbetena till reglerna om det regionala avdraget (prop. 2001/02:45). Sedan avdraget infördes har nya EU-förordningar och uppdaterade villkor trätt i kraft när

det gäller stöd av mindre betydelse. Det har inte framkommit att Skatteverket har haft bristande möjligheter att neka avdrag från arbetsgivaravgifterna om en avgiftsskyldig inte lämnat uppgifter som krävs för att Skatteverket ska kunna bedöma om avdraget kan lämnas i enlighet med villkor i tillämplig EU-förordning. Motsvarande möjligheter får anses finnas för de villkor som nu tillkommer. Regeringen anser inte att det finns skäl att förtydliga regleringen inom detta område.

Arbetsförmedlingen anför att myndigheten inte kan beakta om en arbetsgivare har beviljats det regionala avdraget när myndigheten fastställer storleken på bidrag som myndigheten själv beviljar, t.ex. stöd för nystartsjobb. Denna proposition omfattar dock inte författningar som reglerar hantering av Arbetsförmedlingens stöd och bidrag. Frågan behandlas därför inte vidare här.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 4 § lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen om allmän löneavgift (1994:1920) och socialavgiftslagen (2000:980) och att en ny paragraf, 6 b §, införs i samma lag. Förslaget medför också ändringar i 26 kap. 19 f § skatteförfarandelagen.

6.3 Det regionala avdraget från egenavgifterna

Regeringens förslag

Det regionala avdraget vid avgiftsberäkningen av egenavgifterna ska fortfarande lämnas som ett stöd av mindre betydelse, men ska justeras så att det omfattar samma verksamheter som föreslås gälla för det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna.

Avdraget ska utvidgas till att omfatta verksamheter inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske. Verksamhet inom sektorerna stål, brunkol, kol, transport och tillhörande infrastruktur eller företag vars huvudsakliga verksamheter avser finans- och försäkringsverksamhet samt viss koncernintern verksamhet ska uteslutas från avdraget.

För den som begär avdrag och bedriver verksamhet inom både sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter och inom en annan sektor tillämpas de villkor som gäller för stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter. För den som begär avdrag och bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom en annan sektor som inte är sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter tillämpas de villkor som gäller för sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska den deklarationsskyldige i inkomstdeklarationen lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att särskilt avdrag får göras och att det regionala avdraget uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ett antal remissinstanser, däribland *Region Norrbotten*, *Länsstyrelsen i Västerbotten* och *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* är positiva till att det regionala avdraget från egenavgifterna utvidgas till att omfatta sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske. LRF bedömer att förslaget innebär en risk för ökad administration och anser att uppgiftslämnandet för de minimisstöden bör samordnas så långt som möjligt. Därutöver anser LRF att företag med s.k. kombinationsverksamhet bör få använda det regelverk för stöd av mindre betydelse som avser den del av verksamheten som berörs av avdraget. *Region Norrbotten* anser att möjligheten att anpassa det regionala avdraget från egenavgifterna till den allmänna gruppundantagsförordningen bör ses över. Vidare befarar regionen att det kommer att ske dubbelregistreringar av beviljade stöd och att stödmottagare därför riskerar att bli nekade stöd som de är berättigade till.

Skatteverket anser att den föreslagna bestämmelsen, om att avdraget endast får göras om det uppfyller villkoren enligt tillämplig EU-förordning om stöd av mindre betydelse, ger myndigheten möjlighet att neka avdrag om den avgiftsskyldige inte lämnar uppgifter som krävs för registrering av avdraget, t.ex. Nace-kod, i ett centralt register för stöd av mindre betydelse, men efterfrågar ett förtydligande i den delen. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Avdraget ska alltså lämnas som ett stöd av mindre betydelse

Det regionala avdraget från egenavgifterna och den allmänna löneavgiften beräknas på verksamhetens skattemässiga resultat som bestäms efter räkenskapsårets utgång. Underlaget för egenavgifterna redovisas i näringsidkarens inkomstdeklaration och avdraget fastställs i samband med beslut om slutlig skatt. Förfarandet innebär att Skatteverket bedöms ha tillräckliga förutsättningar för att övervaka lämnade stöd enligt kraven i den allmänna de minimis-förordningen och att avdraget även i fortsättningen kan lämnas som stöd av mindre betydelse.

Region Norrbotten anser dock att möjligheten att anpassa det regionala avdraget från egenavgifterna till den allmänna gruppundantagsförordningen bör ses över. Det regionala avdraget från egenavgifterna lämnas till enskilda näringsidkare och fysiska delägare i handelsbolag som bedriver verksamhet inom ett geografiskt område som motsvarar ett sådant glest eller mycket glest befolkat område som omfattas av reglerna om regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen. Regionala driftstöd definieras som stöd för att minska ett företags löpande utgifter, t.ex. kostnader för personal, material, inköpta tjänster, hyror och administration och får bara lämnas om det årliga stödbeloppet per mottagare enligt samtliga ordningar för driftstöd inte överstiger 20 procent av mottagarens årliga arbetskostnader. Regeringen instämmer i promemorians bedömning att det skulle kunna uppstå svårigheter vid tillämpningen att avgöra om och i vilken utsträckning avdraget från egen-

avgifterna kan anses vara ett stöd för att minska ett företags löpande utgifter i enlighet med bestämmelserna i den allmänna gruppundantagsförordningen eftersom egenavgifterna som utgångspunkt beräknas på överskottet från näringsverksamhet. På samma sätt kan det uppstå svårigheter att beräkna det specificerade tröskelvärdet som gäller för varje enskild mottagare och som baseras på mottagarens årliga arbetskostnader. En reglering där avdraget från egenavgifterna till näringsidkare verksamma i stödområdet lämnas som regionalt driftsstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen skulle alltså kräva en mer komplex bedömning i enskilda fall och innebära sämre förutsebarhet för näringsidkare i förhållande till dagens regler. Mot den bakgrunden anser regeringen att det är lämpligt att behålla det regionala avdraget från egenavgifterna som ett stöd av mindre betydelse.

Det är lämpligt att det tydliggörs i stödområdeslagen att avdraget endast får göras om avdraget uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Motsvarande bestämmelse finns bl.a. i lagen som reglerar dagens växa-stöd och föreslås införas i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag. Det gäller t.ex. villkoret att avdraget ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt men kan också avse villkoret att stödet ska kunna registreras enligt kraven i de tillämpliga förordningarna. *Skatteverket* efterfrågar ett förtydligande av om regleringen innebär att myndigheten har möjlighet att neka avdraget om den avgiftsskyldige inte inkommer med t.ex. Nace-kod som krävs för att registrera avdraget i det centrala registret för stöd av mindre betydelse. Som konstaterats i avsnitt 5.8 är det inte lämpligt att i den svenska lagstiftningen närmare återge villkoren i tillämpliga EU-förordningar om stöd av mindre betydelse. För att säkerställa att eventuella ändringar i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse får omedelbart genomslag när det gäller tillämpningen av reglerna om regionalt avdrag från egenavgifterna föreslås därför att hänvisningen sker till förordningarnas bestämmelser i deras vid varje tid gällande lydelse, en s.k. dynamisk hänvisning.

Justering av sektorer som ska omfattas av avdraget

Anpassningen av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna till den allmänna gruppundantagsförordningen innebär att vissa verksamheter utesluts från avdragets tillämpningsområde i förhållande till vad som gäller för avdraget i dag (avsnitt 6.2). Av förenklingsskäl och i likhet med vad som gäller i dag är det lämpligt att den regionala stimulansen till företag som är verksamma inom stödområdet omfattar samma sektorer oavsett om det ges som ett avdrag från arbetsgivaravgifterna eller egenavgifterna. Det innebär att ett regionalt avdrag vid beräkning av egenavgifterna inte ska kunna göras av enskilda näringsidkare och fysiska delägare i handelsbolag med verksamhet inom sektorerna stål, brunkol, kol, transport och tillhörande infrastruktur eller vars huvudsakliga verksamhet är finans- och försäkringsverksamhet. Avdrag bör inte heller kunna göras av näringsidkare som bedriver viss koncernintern verksamhet. På samma sätt som gäller för det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna är näringsidkare som bedriver verksamhet inom transportsektorn uteslagna från avdragets tillämpningsområde redan i dag. För ett

antal näringsidkare som bedriver verksamhet inom t.ex. stål, brunkol och kol innebär justeringen att de framöver utesluts från avdraget.

I avsnitt 6.2 föreslås att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna utvidgas till att omfatta nya näringsgrenar som enligt befintliga regler är exkluderade från avdragets tillämpningsområde. Det gäller verksamheter inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiskeri. Även om det regionala avdraget från egenavgifterna fortsatt lämnas som stöd av mindre betydelse är det möjligt att utvidga avdragets tillämpningsområde på motsvarande sätt eftersom stöd av mindre betydelse kan lämnas till jordbrukssektorn samt fiskeri- och vattenbrukssektorn. Den individuella beloppsmässiga begränsning som gäller för sådana stöd är dock lägre för företag inom dessa sektorer. Det individuella taket för företag inom jordbrukssektorn är för närvarande 50 000 euro under en treårsperiod. För företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn gäller i stället ett tak om 30 000 euro under tre beskattningsår. Det högsta sammanlagda regionala avdraget från egenavgifterna för en näringsidkare inom stödområdet är 18 000 kronor per år, dvs. 54 000 kronor under en period om tre år. Det regionala avdraget från egenavgifterna kommer alltså i sig inte innebära att de individuella taken för respektive sektor överskrids.

Med hänsyn till befintliga ekonomiska bidrag som lämnas som stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorerna i Sverige bedöms det regionala avdraget från egenavgifterna rymmas inom de nationella taken för jordbruks- och fiskerisektorerna.

Verksamhet inom olika sektorer

För företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer, t.ex. inom såväl jordbruks- som skogssektorn, uppkommer frågan om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas, vilket bland annat kan få betydelse för vilket individuellt tak som ska tillämpas. *LRF* anser att företag med s.k. kombinationsverksamhet bör få använda det regelverk för stöd av mindre betydelse som avser den del av verksamheten som berörs av avdraget. Det skulle dock riskera att komplicera tillämpningen av det regionala avdraget och innebära en ökad administration för näringsidkarna. För att inte riskera att de individuella taken överskrids men också för att underlätta bedömningen bör därför den som bedriver verksamhet inom primärproduktion av jordbruksprodukter och annan sektor tillämpa villkoren för sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter. För den som bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och annan sektor än primärproduktion av jordbruksprodukter bör bedömningen göras utifrån villkoren för sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Om verksamheten bedrivs inom både sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter bör bedömningen göras utifrån villkoren som gäller för sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter. Liknande bestämmelser gäller i dag för växa-stödet och föreslås gälla när det utformas som en återbetalning av arbetsgivaravgifterna, men också för den regionala skattereduktionen för boenden i gleset befolkade områden.

För att säkerställa att eventuella ändringar i EU:s förordningar som reglerar stöd av mindre betydelse får omedelbart genomslag när det gäller tillämpningen av reglerna om regionalt avdrag från egenavgifterna är det lämpligt att hänvisningen sker till förordningarnas bestämmelser i deras vid varje tid gällande lydelse, en s.k. dynamisk hänvisning.

Uppgiftsskyldighet

Som framgår av avsnitt 4.1.1 innebär de-minimis förordningarna krav på kontroll innan stöd av mindre betydelse beviljas. Den beviljande myndigheten ska innan stöd beviljas ha kontrollerat att stödet inte medför att det totala stödbelopp som beviljas stödmottagaren överskrider relevant individuellt takbelopp och att samtliga villkor i den tillämpliga förordningen är uppfyllda. Den allmänna de minimis-förordningen och de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn uppställer också nya krav på att beviljade stöd ska registreras i det centrala registret inom en viss tid från det att stödet beviljas. För att Skatteverket ska ha möjlighet att uppfylla dessa krav behöver Skatteverket få viss information. Det bör därför införas en skyldighet för den deklarationsskyldige att i sin inkomst-deklaration lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att stödet uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Det kan t.ex. handla om övriga stöd av mindre betydelse som personen mottagit eller uppgifter om andra företag som den personen är i intressegemenskap med (enligt de minimis-förordningarnas bestämmelser). Först när ett centralt register för stöd av mindre betydelse enligt den allmänna förordningen om stöd av mindre betydelse och de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn omfattar en period av minst tre år, har den stödbeviljande myndigheten möjlighet att hämta in samtliga nödvändiga uppgifter om beviljade stöd från registret. Fram till dess krävs det att stödmottagaren uppger vilka övriga stöd av mindre betydelse som man mottagit. Uppgiftsskyldigheten omfattar också de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödåtgärden, det kan t.ex. vara uppgifter om berörd sektor (angivet på Nace-gruppnivå). Den deklarationsskyldige ska också lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att särskilt avdrag får göras. I 31 kap. 25 § SFL finns i dag bestämmelser om uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen för beräkning av egenavgifter. Den nu föreslagna bestämmelsen bör placeras i anslutning till denna bestämmelse.

Region Norrbotten befarar att dubbelregistreringar kommer att leda till att arbetsgivare felaktigt nekas stöd. Regeringen konstaterar att Skatteverket endast kommer att registrera de stöd som myndigheten beviljar, och det finns enligt regeringen ingen anledning att tro att Skatteverket kommer att registrera stöd dubbelt. Registreringen av stöd som hanteras av andra myndigheter behandlas inte i denna proposition. Frågan om att samordna uppgiftslämnandet, som *LRF* för fram, ligger också utanför detta lagstiftningsärende.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 4 § lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen om allmän löneavgift (1994:1920) och socialavgiftslagen (2000:980) samt att två nya paragrafer, 6 c och 6 d §§,

6.4 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Ändringarna i lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) som avser avdragets tillämpningsområde ska tillämpas första gången på ersättning som ges ut och för inkomster som uppbärs efter ikraftträdandet.

Äldre bestämmelser som avser avdragets tillämpningsområde ska fortfarande gälla för ersättning som getts ut och för inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i dess nya lydelse ska tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationen som avser redovisningsperioden januari 2026. Bestämmelsen i dess äldre lydelse ska fortsatt tillämpas på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder före ikraftträdandet.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer i huvudsak överens med regeringens. Enligt promemorians förslag ska lagändringarna som anger att regionalt avdrag från egenavgifterna endast får göras om villkoren i tillämplig EU-förordning och som anger vilka villkor som ska gälla för företag med s.k. kombinationsverksamhet tillämpas på inkomster som uppbärs efter ikraftträdandet, dvs. den 31 december 2025.

Remissinstanserna

Skatteverket anser att lagändringen som anger att regionalt avdrag från egenavgifterna endast får göras om villkoren i tillämplig EU-förordning är uppfyllda bör tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2026 oavsett när inkomsterna som avdraget är hänförligt till har uppburits. I annat fall kommer Skatteverket att sakna möjlighet att neka avdraget som begärs i inkomstdeklarationen för 2026 om verket inte får uppgifter som krävs för att registrera avdraget i ett centralt register över stöd av mindre betydelse, t.ex. Nace-kod. Detsamma gäller inkomstdeklarationer som omprövas fr.o.m. den 1 januari 2026 men avser inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

Kraven på övervakning och rapportering i den allmänna de minimis-förordningen kommer att ändras fr.o.m. den 1 januari 2026 (avsnitt 4.1.2). Ändringarna i lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) och i skatteförfarandelagen (2011:1229) bör därför träda i kraft vid samma datum.

Eftersom arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift betalas under månaden efter den månad då avgiftspliktig ersättning har getts ut bör ändringen i stödområdeslagen, som avser avdragets tillämpningsområde och tröskelvärdet för mottagna stöd tillämpas på ersättning som ges ut efter ikraftträdandet, dvs. efter den 31 december 2025. Ändringarna som avser avdragets tillämpningsområde bör tillämpas på inkomster som uppbärs efter ikraftträdandet, dvs. den 31 december 2025. För enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag motsvaras normalt sett beskattningsåret av kalenderåret. Det kan dock förekomma att beskattningsåret av någon anledning, t.ex. vid nystartade verksamheter, omfattar delar av två kalenderår. En särskild övergångsbestämmelse, en proportioneringsregel, behövs därför för det fall beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter ikraftträdandet den 1 januari 2026. Om den avgiftsskyldige inte visar annat, bör så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Skatteverket anser att lagändringen som anger att regionalt avdrag från egenavgifterna endast får göras om villkoren i tillämplig EU-förordning är uppfyllda bör tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2026 oavsett när inkomsterna som avdraget är hänförligt till har uppburits. På så sätt får myndigheten möjlighet att neka ett avdrag om den avgiftsskyldige inte lämnar in alla uppgifter som krävs för att registrera avdraget i ett centralt register för stöd av mindre betydelse. Av förarbetena till stödområdeslagen framgår att det regionala avdraget från egenavgifterna lämnas som stöd av mindre betydelse (prop. 2001/02:45). Sedan avdraget införts har nya EU-förordningar och uppdaterade villkor trätt i kraft när det gäller stöd av mindre betydelse. Införandet av en uttrycklig bestämmelse om att avdrag bara får beviljas om villkoren i tillämplig EU-förordning är uppfyllda innebär inte någon skillnad i förhållande till vad som gäller enligt nuvarande regler, utan syftar till att anpassa regleringen till den lagstiftningsteknik som numera används när skatte- och avgiftslättnader som lämnas som stöd av mindre betydelse införs. Mot den bakgrunden finns det skäl att låta bestämmelserna tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2026, oavsett när inkomsterna som avdraget är hänförligt till har uppburits. Motsvarande bör gälla för lagändringen som reglerar vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas i fråga om avdraget från egenavgifterna för företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer, t.ex. inom såväl jordbrukssektor som en annan sektor, motiveras av att avdragets tillämpningsområde utvidgas till att bl.a. omfatta jordbruk.

Ändringarna i skatteförfarandelagen bör träda i kraft den 1 januari 2026. Föreslaget ikraftträdande innebär att uppgifter som ska lämnas enligt den

nya uppgiftsskyldigheten vid regionalt avdrag vid beräkning av egenavgifterna första gången kommer att lämnas i inkomstdeklarationen för beskattningsår 2025, vilken lämnas in under 2026.

Skyldigheten för den som begär regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna att i arbetsgivardeklarationen lämna vissa uppgifter (26 kap. 19 f § SFL), ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som ska lämnas i arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § SFL i dess äldre lydelse ska fortsatt tillämpas på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder före ikraftträdandet.

7 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden

7.1 Reduktionen som stöd av mindre betydelse och uppgiftsskyldigheten

Regeringens förslag

Vid bedömningen av om den regionala skattereduktionen till fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för utgör stöd av mindre betydelse, ska villkor för stöd inom primärproduktion av jordbruksprodukter tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom denna sektor och någon annan sektor. Om den skattskyldige bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom en annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter ska villkor som gäller för fiskeri- och vattenbrukssektorn tillämpas.

De fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för, och som i övrigt uppfyller villkoren för regional skattereduktion, ska i inkomstdeklarationen lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma dels rätten till skattereduktion, dels att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Länsstyrelsen i Västerbotten framför att den ökande administrativa bördan riskerar att ge negativa effekter för de enskilda. *Region Västernorrland* framför liknande synpunkter. *Region Norrbotten* befarar att det kommer att ske dubbelregistreringar av beviljade stöd. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* anser att uppgiftslämnandet för de minimis-stöden bör samordnas så långt som möjligt. *Skatteverket* konstaterar att skattereduktionen endast

får beviljas om reduktionen uppfyller villkor i angivna EU-förordningar om stöd av mindre betydelse. Skatteverket tolkar att den föreslagna regleringen ger myndigheten rätt att neka skattereduktionen om uppgifter för att registrera reduktionen i ett centralt register för stöd av mindre betydelse saknas, men anser att detta bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Villkor för stöd av mindre betydelse

Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för kan bara få skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. För att underlätta bedömningen av vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas för företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer har det införts särskilda regler om hur denna bedömning ska göras. Detta regleras i 67 kap. 35 § IL genom en hänvisning till 67 kap. 32 och 33 §§ samma lag där motsvarande villkor för den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el som stöd av mindre betydelse finns angivna. Skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el ska slopas fr.o.m. den 1 januari 2026 (prop. 2024/25:109, bet. 2024/25:SkU17, rskr. 2024/25:199). Det innebär att bl.a. 67 kap. 32 och 33 §§ IL ska upphöra att gälla och att en hänvisning till dessa paragrafer inte kommer att vara möjlig efter den 31 december 2025. De närmare villkoren för stöd av mindre betydelse som nu finns i de nämnda paragraferna och avser den regionala skattereduktionen behöver således regleras i inkomstskattelagen på ett annat sätt. Det är lämpligt att de EU-förordningar som utgör kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse anges i 67 kap. 35 § IL och att bestämmelserna om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom flera sektorer som i dag regleras i 67 kap. 33 § IL införs i en ny paragraf. Sedan den regionala skattereduktionen infördes har de minimis-förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn ändrats och kan numera endast tillämpas på primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, vilket bör framgå av den nya paragrafen.

Skatteverket anser att det bör förtydligas om regleringen innebär att myndigheten har rätt att neka skattereduktionen om uppgifter för att registrera reduktionen i ett centralt register för stöd av mindre betydelse saknas. I promemorian föreslås att skattereduktionen, på samma sätt som gäller i dag, bara ska kunna beviljas om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det gäller samtliga villkor som aktuell EU-förordning ställer upp för sådana stöd. Det är inte lämpligt att i den svenska lagstiftningen närmare ange villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse. För att säkerställa att eventuella ändringar i EU:s förordningar som reglerar stöd av mindre betydelse får omedelbart genomslag när det gäller tillämpningen av skattereduktionen föreslås därför att hänvisningen sker till förordningarnas bestämmelser i dess vid varje tid gällande lydelse, en s.k. dynamisk hänvisning. Det motsvarar vad som gäller för skattereduktionen i dag. Det har inte

framkommit att Skatteverket har haft bristande möjligheter att neka skattereduktionen om en skattskyldig inte lämnat de uppgifter som krävs för att Skatteverket ska kunna bedöma om reduktionen kan lämnas i enlighet med villkor i tillämplig EU-förordning. Motsvarande möjligheter får anses finnas för de villkor som nu tillkommer. Regeringen anser inte att det finns skäl att förtydliga regleringen inom detta område.

Justerad uppgiftsskyldighet

Även när det gäller den regionala skattereduktionen behöver Skatteverket få viss information från stödmottagarna för att uppfylla kraven på registrering i det centrala registret samt på kontroll av att förutsättningarna för att bevilja stöd är uppfyllda.

För personer som har rätt till regional skattereduktion enligt 67 kap. 34 § IL och har företag finns det i dag en skyldighet att lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse som överstiger sammanlagt 150 000 kronor (31 kap. 33 c § SFL). Uppgiftsskyldigheten omfattar också de övriga uppgifter om sådant stöd som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion. Det gäller t.ex. uppgift om andra företag som den fysiska personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet (se prop. 2019/20:175 s. 32 och 42).

För att säkerställa att uppgiftsskyldigheten omfattar samtliga de uppgifter som Skatteverket behöver bör den formuleras som en skyldighet för berörda fysiska personer att i sin inkomstdeklaration lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion och att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Uppgiftsskyldigheten omfattar då samtliga uppgifter Skatteverket behöver för att t.ex. kunna bedöma att gränsbeloppen för mottaget stöd inte överskrids och uppfylla kraven på registrering. Samtliga uppgiftsskyldigheter som avser stöd av mindre betydelse i skatteförfarandelagen kommer då ha samma utformning och omfattning, vilket bedöms lämpligt. Det föreslås därför att bestämmelsen i 31 kap. 33 c § SFL justeras på angivet sätt.

När uppgiftsskyldigheten infördes bedömde lagstiftaren att uppgiftsskyldigheten endast borde aktualiseras i de fall stödmottagaren mottog andra stöd av mindre betydelse som översteg ett visst belopp, för att inte bli mer betungande än nödvändigt (prop. 2019/20:175 s. 33). Det kan konstateras att den stödbevaljande myndigheten alltid har en skyldighet att kontrollera att stödet uppfyller villkoren enligt EU:s regelverk. Enligt de nya reglerna ska rapportering i registret vidare ske i samtliga fall när stöd beviljas. Skatteverket kommer därför i varje ärende behöva få tillgång till uppgifter. Som *Länsstyrelsen i Västerbotten* och *Region Västernorrland* för fram innebär den utökade uppgiftsskyldigheten en viss ökad administrativ börda för de fysiska personer som omfattas av uppgiftsskyldigheten. Uppgiftsskyldigheten är dock en förutsättning för att villkoren i förordningarna om stöd av mindre betydelse ska kunna uppfyllas. *Region Norrbotten* befärar att dubbelregistreringar kommer att leda till att arbetsgivare felaktigt nekas stöd. Regeringen konstaterar att Skatteverket endast kommer att registrera de stöd som myndigheten beviljar, och det finns enligt regeringen ingen anledning att tro att

Skatteverket kommer att registrera stöd dubbelt. Registreringen av stöd som hanteras av andra myndigheter behandlas inte i denna proposition. Frågan om att samordna uppgiftslämnandet, som *LRF* för fram, ligger också utanför detta lagstiftningsärende.

Prop. 2025/26:24

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 67 kap. 35 § inkomstskattelagen och 31 kap. 33 c § skatteförfarandelagen. Förslaget medför även att en ny paragraf, 67 kap. 35 a §, införs i inkomstskattelagen.

7.2 Ikraftträdande

Regeringens förslag

Ändringarna i inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag:

Ändringarna i inkomstskattelagen är en följd av ett förslag om att upphäva 67 kap. 32 och 33 §§ samma lag fr.o.m. den 1 januari 2026 (se prop. 2024/25:109). Det är lämpligt att ändringarna, som syftar till att ersätta de upphävda bestämmelserna, träder i kraft samma dag.

Från och med den 1 januari 2026 är Skatteverket, i egenskap av stödbeviljande myndighet, skyldig att registrera beviljat stöd i det centrala registret. Den justerade uppgiftsskyldigheten bör därför träda i kraft den 1 januari 2026. Det innebär att uppgifter första gången ska lämnas i inkomstdeklarationen för beskattningsår 2025, vilken lämnas in under 2026.

8 Skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el

8.1 Behovet av en justerad uppgiftsskyldighet

Regeringens förslag

Skyldigheten för den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el att lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse som den skattskyldige beviljats ska utvidgas till att också omfatta uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Promemorians förslag

Promemorian innehåller inget förslag i denna del.

Remissinstanserna

Skatteverket för fram att det behöver säkerställas att den som har företag och begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att bedöma om stödet uppfyller villkoren i tillämplig förordning, inklusive villkoren om övervakning och rapportering. Skatteverket behöver vidare ha rätt att neka skattereduktionen om uppgifter som behövs för registrering av reduktionen i ett centralt register för stöd av mindre betydelse saknas.

Skälen för regeringens förslag

Om den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el är ett företag ges skattereduktionen som ett stöd av mindre betydelse. Som framgår av avsnitt 4.2.4 slopas skattereduktionen fr.o.m. den 1 januari 2026. Av ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna följer att skattereduktionen kommer att beviljas för el som matats in och tagits ut i anslutningspunkten fram till den 31 december 2025. Denna skattereduktion kommer att hanteras i inkomstdeklarationen som lämnas in under 2026.

Skattereduktion för mikroproduktion för förnybar el som beviljas efter den 31 december 2025 kommer att behöva registreras i det centrala registret och Skatteverket behöver få tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna registrera beviljade stöd. Uppgiftsskyldigheten i 31 kap. 33 a § SFL bör därför kompletteras på så sätt att de uppgifter som behövs för att registrera stödet ska omfattas av uppgiftsskyldigheten.

Skatteverket anser att myndigheten behöver ha rätt att neka skattereduktionen om de uppgifter som krävs för att registrera stödet i ett centralt register saknas. Skattereduktionen lämnas i dag som ett stöd av mindre betydelse och får bara göras om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara ett stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse. Det har inte framkommit att Skatteverket har haft bristande möjligheter att neka reduktionen om en skattskyldig inte

lämnat de uppgifter som krävs för att Skatteverket ska kunna bedöma om reduktionen kan lämnas i enlighet med villkor i tillämplig EU-förordning. Motsvarande möjligheter får anses finnas för de villkor som nu tillkommer. Regeringen anser inte att det finns skäl att förtydliga regleringen inom detta område.

Prop. 2025/26:24

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 31 kap. 33 a § skatteförfarandelagen.

8.2 Ikraftträdande

Regeringens förslag

Den justerade uppgiftsskyldigheten för den som ansöker om skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el ska träda i kraft den 29 december 2025.

Promemorians förslag

Promemorian innehåller inget förslag i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Den justerade uppgiftsskyldigheten för den som är ett företag och ansöker om skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el bör träda i kraft så snart som möjligt. Tidigast möjliga ikraftträdande bedöms vara den 29 december 2025.

9 Ytterligare uppgiftsskyldigheter

9.1 Behovet av en uppgiftsskyldighet

Regeringens förslag

Skyldigheten för den som begär växa-stöd, i form av nedsättning av arbetsgivaravgifter, att lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse som arbetsgivaren beviljats ska utvidgas till att också omfatta uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Uppgiftsskyldigheten ska även gälla för den som begär regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna i form av ett stöd av mindre betydelse.

Om Skatteverket med anledning av en omprövning ska offentliggöra, rapportera eller registrera stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler ska den enskilde på begäran lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att göra detta.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer delvis överens med regeringens. I promemorians förslag anges att om frågor som avser statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov också lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Växa-stöd och regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna som avser ersättningar som betalas ut före den 1 januari 2026

Stöd eller avdrag hänförligt till ersättningar som betalas ut före den 1 januari 2026 kommer att ges med stöd av nu gällande bestämmelser. Detta innebär att växa-stöd som avser ersättningar som betalas ut före den 1 januari 2026 kommer att ges som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna samt att regionala avdrag från arbetsgivaravgifterna som avser sådan ersättning kommer att ges som ett stöd av mindre betydelse.

Arbetsgivardeklarationen för redovisningsperioden december 2025 ska lämnas in under januari 2026, och eventuella yrkanden i deklarationen om växa-stöd eller regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna ska alltså prövas enligt nu gällande bestämmelser. En utbetalare kan vidare begära omprövning av beslutade arbetsgivaravgifter upp till det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Fram till och med år 2031 kan det alltså bli aktuellt för Skatteverket att besluta om växa-stöd och regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna utifrån nu gällande bestämmelser.

Som framgår av avsnitt 4.1.1 kommer Skatteverket fr.o.m. den 1 januari 2026, i egenskap av stödbeviljande myndighet, vara skyldigt att registrera beviljade stöd av mindre betydelse i ett centralt register. Växa-stöd och regionala avdrag från arbetsgivaravgifterna som beviljas efter detta datum, men som avser ersättningar utbetalade före den 1 januari 2026, kommer alltså att behöva registreras i registret och Skatteverket behöver få tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna registrera beviljade stöd. Uppgiftsskyldigheten i 26 kap. 19 f § SFL bör därför kompletteras. Dels bör den som begär regionalt avdrag från arbetsgivaravgifter omfattas av uppgiftsskyldigheten, dels bör de uppgifter som behövs för att registrera stödet omfattas.

Omprövningar

Utöver stöd av mindre betydelse hanterar Skatteverket flera olika statliga stöd. Frågor om statligt stöd kan därför uppkomma vid omprövning även av andra frågor än arbetsgivaravgifter och Skatteverket kan i dessa situationer ha behov av tillgång till vissa uppgifter.

I promemorian föreslås att om frågor som avser statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd (66 kap. 36 § punkt 1 SFL) samt registrera, rapportera eller offentliggöra stödet (66 kap. 36 § punkt 2). *Lagrådet* konstaterar att bestämmelsen har getts en mycket vid lydelse och att det kan ifrågasättas vilka uppgifter bestämmelsen tar sikte på samt varför Skatteverket inte redan kan erhålla de uppgifter som behövs med stöd av övriga bestämmelser. Enligt *Lagrådet* bör därför första punkten strykas, alternativt bör den formuleras mer precist så att det framgår tydligt vad den syftar på.

Regeringen instämmer i att den föreslagna bestämmelsen i promemorian har fått en vid innebörd. Att villkoren i EU:s statsstödsregler är uppfyllda ingår som en del i den materiella prövningen i de situationer en skattskyldig begär t.ex. en skattenedsättning som omfattas av statsstödsreglerna. Att utreda dessa omständigheter ingår därmed i Skatteverkets utredningsskyldighet (jfr. 40 kap. 1 § SFL). Skatteverket kan därför inom ramen för sin utredningsskyldighet begära att den skattskyldige lämnar de uppgifter som behövs för bedömningen av om begäran uppfyller villkoren i relevanta statsstödsregler. Om de uppgifter Skatteverket efterfrågar inte lämnas och bedömningen därför inte kan göras finns grund att avslå begäran. Regeringen anser därmed, i likhet med *Lagrådet*, att punkt 1 i den föreslagna bestämmelsen om uppgiftsskyldighet bör utgå.

Skyldigheterna för stödgivande myndigheter att i vissa fall registrera, rapportera eller offentliggöra ett beviljat stöd kan dock inte i alla situationer anses ingå i den materiella prövningen. För att säkerställa att Skatteverket vid en omprövning får tillgång till de uppgifter som behövs för att, när så krävs, registrera, rapportera eller offentliggöra ett beviljat stöd bör den enskilde på begäran lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna göra detta. En uppgiftsskyldighet med denna innebörd föreslås därför införas. Bestämmelsen bör införas i 66 kap. skatteförfarandelagen som innehåller bestämmelser om omprövningar.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 26 kap. 19 f § och 66 kap. 1 § skatteförfarandelagen, samt att en ny paragraf, 66 kap. 36 §, införs i denna lag.

9.2 Ikraftträdande

Regeringens förslag

Den justerade uppgiftsskyldigheten för utbetalare vid begäran om växastöd och regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna ska träda i kraft den 29 december 2025.

Uppgiftsskyldigheten i samband med omprövning ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Den justerade uppgiftsskyldigheten för utbetalare vid begäran om växastöd och regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna bör träda i kraft så snart som möjlig. Tidigast möjliga ikraftträdande bedöms vara den 29 december 2025.

Uppgiftsskyldigheten i samband med omprövning bör träda i kraft den 1 januari 2026 så att Skatteverket fr.o.m. detta datum kan uppfylla kraven på registrering av stöd av mindre betydelse.

10 **Personuppgiftsbehandling och sekretess**

Regeringens bedömning

Det finns inte behov av kompletterande bestämmelser på personuppgifts- och sekretessområdet.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Skatteverket efterfrågar ett förtydligande av när databassekretessen är tillämplig. Övriga remissinstanser yttrar sig inte särskilt i denna del.

Skälen för regeringens bedömning

Personuppgiftsbehandling

Varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person utgör en personuppgift, se artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. I ärenden om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift kommer personuppgifter att behöva behandlas, dels vid prövningen av ansökan om återbetalning, dels vid registrering av beviljade stöd. Även de nya uppgiftsskyldigheterna i regelverken om regionala stöd och skyldigheten att registrera de beviljade regionala stöd som utgör stöd av mindre betydelse innebär att personuppgifter behandlas. Det handlar bl.a. om personuppgifter om den anställda som mottar ersättningen som avgifterna avser. Det kan också vara fråga om personuppgifter som rör företagaren i de fall företaget är en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet. Personuppgifterna kommer att behandlas både av uppgiftslämnare och av Skatteverket.

Det kommer att finnas en rättslig grund för behandlingen som är fastställd i nationell rätt. För uppgiftslämnarna är det fråga om att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse (dvs. att uppfylla en uppgiftsskyldighet), jfr artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning. För personuppgiftsbehandlingen hos Skatteverket är den rättsliga grunden i första hand artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning, dvs. att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Grunden för och syftet med behandlingen kommer att vara fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning, genom förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag och förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen.

För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten gäller även lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (1 kap. 1 § tredje stycket).

Av 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår att uppgifter bl.a. får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter, för revision och annan kontrollverksamhet samt för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Uppgifter som behandlas för dessa ändamål får också behandlas för att fullgöra uppgiftslämnande som sker i överensstämmelse med lag eller förordning (1 kap. 5 §). Av 2 kap. 2 § samma lag framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas bl.a. om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. I 2 kap. 3 § samma lag och i 2 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Den behandling av personuppgifter som förslagen ger upphov till hos Skatteverket är tillåten enligt de angivna bestämmelserna.

De aktuella uppgifterna är nödvändiga för att Skatteverket korrekt ska kunna pröva rätten till stöd och uppfylla kraven på registrering. Uppgiftsskyldigheterna avser uppgifter som redan behandlas av uppgiftslämnarna och det är inte fråga om särskilt integritetskänsliga uppgifter. Det eventuella integritetsintrånget som personuppgiftsbehandlingen medför bedöms stå i proportion till det eftersträlvade syftet att enskilda ska kunna tillgodogöra sig ett stöd.

Sammanfattningsvis görs bedömningen att den personuppgiftsbehandling som förslagen i promemorian ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Enligt 27 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Med skatt jämställs bl.a. arbetsgivaravgifter (27 kap. 1 § tredje stycket OSL). Sekretess gäller också i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen (27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL), den s.k. databassekretessen. Sekretess enligt 27 kap. 1 § omfattar dock inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs (27 kap. 6 § OSL).

De uppgifter som kommer att hanteras hos Skatteverket med anledning av förslagen kommer att innehålla uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. De uppgifter som kommer att behandlas i ärenden om regionalt avdrag samt i ärenden om skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden kommer att hanteras i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt, och kommer därmed omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL. Även ärenden om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har direkt koppling till arbetsgivaravgifternas storlek och ett beslut om återbetalning ska anses som ett beslut om arbetsgivaravgifter vid Skatteverkets hantering. Uppgifterna i dessa ärenden får därmed anses hanteras i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt. Uppgifterna kommer alltså att omfattas av skattesekretessen.

När de aktuella uppgifterna finns på ett skattekonto omfattas de av databassekretessen. Skatteverket anser att det bör förtydligas att uppgifterna, även i de fall de behandlas av Skatteverket automatiserat i ett gemensamt verksamhetssystem vid ärendehandläggning, omfattas av databassekretessen. Regeringen konstaterar att sekretessen enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL är tillämplig ”i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen”. En förutsättning för att databassekretessen ska bli tillämplig är därmed att behandlingen av uppgifterna sker i beskattningsdatabasen.

11 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms stå i proportion till det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i relevanta delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Redogörelser enligt kraven i 6, 9 och 10 §§ samma förordning återfinns i avsnitt 3–6 i den omfattning som bedöms lämpligt. *Regelrådet* bedömer att konsekvensutredningen i promemorian uppfyller kraven i förordningen. *Regelrådet* anser att delaspekten hur och

när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas i viss mån har beskrivits men att detta hade behövt göras tydligare. Vidare saknar Regelrådet en redovisning av fyra delaspekter och de anses bristfälliga. Det rör sig om nollalternativet, förslagets effekter för företagens intäkter, åtgärder för att begränsa förslagets kostnader och andra effekter samt särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande.

11.1 Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag

Växa-stödet behöver utformas på ett nytt sätt för att säkerställa att reglerna uppfyller kraven för stöd av mindre betydelse. I dag ges växa-stöd som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna, den allmänna löneavgiften och den särskilda löneskatten. Nedsättningen hanteras i arbetsgivardeklarationen genom att den avgiftsskyldige anger i individuppgiften för den anställda om förutsättningarna för växa-stödet är uppfyllda. I avsnitt 5.2 föreslås att växa-stöd fr.o.m. den 1 januari 2026 ska ges som återbetalning av arbetsgivaravgifterna, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften.

11.1.1 Offentligfinansiell effekt

Utgångspunkten för lagstiftningsärendet har varit att så långt som möjligt behålla nuvarande regler och endast införa de ändringar som är nödvändiga för att anpassa växa-stödet till det EU-rättsliga regelverket. Det innebär att samma villkor som i dag gäller för när ett företag kan få växa-stöd ska gälla även fortsättningsvis. Det gäller t.ex. vilka verksamhetsformer som omfattas (avsnitt 5.3), villkor för verksamhetens omfattning (avsnitt 5.4) och krav på anställningen (avsnitt 5.5). Rätten till återbetalning ska omfatta samma belopp som nedsättningen kan uppgå till i dag, dvs. arbetsgivaravgifterna, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften som växa-företaget har betalat för ersättning till den första och/eller den andra anställda i verksamheten på ersättning upp till 35 000 kronor (avsnitt 5.6). Återbetalningsrätten ska, liksom i dag, som längst omfatta 24 månader. Eftersom villkoren för att få växa-stöd inte ändras bedöms förslaget ur detta perspektiv inte ge upphov till någon offentligfinansiell effekt. Återbetalningen av arbetsgivaravgifterna är en inkomst som företaget ska ta upp som intäkt vid beräkning av näringsverksamhetens resultat, vilket har beaktats vid bedömningen av den offentligfinansiella effekten.

Det föreslagna återbetalningsförfarandet innebär att arbetsgivaravgifterna kommer att fastställas och registreras på skattekontot utan hänsyn till eventuell återbetalning. Om betalning och återbetalning av arbetsgivaravgifterna inte sker vid samma tidpunkt kan tidsförskjutningar i betalningarna påverka de offentliga finanserna. Ansökan om återbetalning ska kunna göras månadsvis, även om det också ska finnas en möjlighet för företagen att ansöka om återbetalning för flera perioder samtidigt. Det går inte att på förhand säga hur och när företagen kommer att ansöka om återbetalning, men för att begränsa negativa påfrestningar

på likviditeten finns det skäl att tro att företagen i stor utsträckning kommer ansöka om återbetalning i nära anslutning till att arbetsgivaravgifterna betalas. Betalning av arbetsgivaravgifter och återbetalning bör därför normalt ske under samma kalendermånad. Förslaget bedöms därför inte heller ur detta perspektiv ge upphov till någon offentligfinansiell effekt.

11.1.2 Effekter för företagen

Förslaget påverkar företag som får växa-stöd. Statistik från Skatteverkets statistikportal visar att ca 7 000 företag fick nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda någon gång under 2024. Av dessa var 75 procent aktiebolag och 23 procent enskilda näringsidkare. Resterande del hade andra juridiska former. De flesta företag som fick nedsättningen 2024 var små i termer av omsättning och antalet anställda, ca 25 procent hade en omsättning under 1 miljon kronor och ca 65 procent mellan 1 och 10 miljoner kronor. Vidare hade ca 70 procent av företagen mellan 1 och 4 anställda. Av företagen var 13 procent verksamma inom sektorerna bygg- och anläggningsverksamhet respektive transport. Därefter kom sektorn restaurang-, catering- och barverksamhet (10 procent). Branschindelningen avser indelning enligt svensk näringsgrensindelning (SNI) på femsiffernivå.

De nya reglerna gäller alla växa-företag. Konkurrensförhållandena mellan olika växa-företag såväl som företag utan växa-stöd blir därmed oförändrade jämfört med i dag.

Växa-stödet infördes för att minska den initiala kostnaden att anställa en första person i enmansföretag i syfte att åstadkomma en lindring av de förhållanden i samband med nyanställning som enmansföretag kan uppleva som negativa. Utgångspunkten för de föreslagna reglerna är att så långt som möjligt upprätthålla detta syfte. Den månatliga ansöknings- och återbetalningsprocessen syftar till att säkerställa att arbetsgivare som är små sett till antalet anställda även framöver kan använda växa-stödet i syfte att sänka sina anställningskostnader i nära anslutning till betalningen av arbetsgivaravgifterna. På så sätt minimeras de negativa konsekvenser för företagets likviditet som annars kunde uppstå.

Regelrådet saknar en redovisning av förslagets effekter för företagets intäkter. Förslaget bedöms inte påverka företagets intäkter.

Växa-stödet riktas till små företag och förslaget är därför i den mån det är möjligt utformat med särskild hänsyn till små företags förutsättningar.

Administrativa kostnader

Den omständighet att arbetsgivaren kommer att behöva ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift, i stället för att som i dag ansöka om nedsättningen i arbetsgivardeklarationen, kommer innebära att de administrativa kostnaderna för företagen ökar.

Under 2024 fick i genomsnitt ca 3 300 företag växa-stöd varje månad. I den statistik som Skatteverket publicerar i sin statistikportal är det inte möjligt att avgöra om ett företag får nedsatta arbetsgivaravgifter för en eller två anställda, utan enbart om företaget får nedsättningen eller inte.

Samma ansökan om återbetalning kan avse både en som två anställda. Skillnaden i administration mellan att ansöka om återbetalning för en eller två personer bedöms emellertid vara liten och beräkningen av de ökade administrativa kostnaderna utgår därför från att antalet ansökningar per månad kommer uppgå till 3 300.

Ansökan om återbetalning ska, utöver information om vilka anställda ansökan avser och uppgifter som Skatteverket anser nödvändiga för att fullgöra sin kontrollskyldighet, innehålla uppgifter om andra stöd av mindre betydelse som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren (avsnitt 5.14). Företag som får stöd av mindre betydelse behöver dock redovisa och administrera sådana stöd redan i dag. Ansökan ska också innehålla uppgift om verksamhetsområde på Nace-gruppnivå, en uppgift som är ny för företagen att ange.

För att bedöma hur företagens administrativa kostnader påverkas av förslaget används den metod som Tillväxtverket rekommenderar (se Ekonomiska effekter av nya regler – Så beräknar du företagens kostnader). Huvuddelen av de uppgifter som ska anges i ansökan är sådana som företagen redan i dag bör ha tillgång till på ett effektivt sätt. Några uppgifter är emellertid nya. Den omständighet att en ansökan om återbetalning måste göras för att få växa-stöd innebär att företagen får ett nytt löpande arbetsmoment. Kostnaden för att göra ansökan uppskattas till ca 125 kronor per företag och månad. Beräkningen baseras på att det tar 20 minuter att göra ansökan och att arbetet utförs av en person med 35 700 kronor i månadslön (avser en ekonomiassistent i privat sektor). Förslaget innebär att den administrativa kostnaden för växa-företagen sammanlagt beräknas öka med ca 5 miljoner kronor per år. Bedömningen av den administrativa kostnaden är gjord på en aggregerad nivå och syftar till att beskriva kostnaderna i genomsnitt mellan företag och över tid. För vissa företag är kostnaderna högre och för andra lägre. Kostnaderna kan också vara högre initialt, men sjunka över tid.

11.1.3 Övriga effekter

Eftersom förslaget inte ändrar förutsättningarna att få växa-stöd bedöms förslaget inte ha några konsekvenser för enskilda, inkomstfördelningen, den ekonomiska jämställdheten eller sysselsättningen.

Förslaget bedöms inte påverka kommuner och regioner. I avsnitt 11.5 redogörs för effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar.

11.2 Förändringar i de regionala avdragen från socialavgifterna

Förslaget i avsnitt 6.2 i denna proposition, att göra det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna förenligt med den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER), innebär att vissa branscher kommer att exkluderas från stödet, samtidigt som vissa andra branscher inkluderas i stödet. Motsvarande anpassning föreslås ske av det regionala avdraget från egenavgifterna (se avsnitt 6.3).

Totalt får ca 12 300 företag det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna och ca 5 000 enskilda näringsidkare det regionala avdraget från egenavgifterna. Dessa företag finns i det stödområde som definieras i den s.k. stödområdeslagen. Stödområdet omfattar totalt 37 kommuner i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands, Gävleborgs, Dalarnas och Värmlands län. I stödområdet ingår också vissa församlingar och andra mindre geografiska områden i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Dalarnas län.

Gemensamt för de föreslagna justeringarna av båda stöden är att företag inom jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksnäringarna kommer att inkluderas i stöden och att företag med verksamhet inom stålsektorn, kolsektorn, och företag vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller som bedriver viss koncernintern verksamhet kommer att exkluderas från stöden. Därutöver föreslås en lagstadgad uppgiftsskyldighet för mottagarna av de två stöden.

11.2.1 Offentligfinansiella effekter

De regionala avdragen från arbetsgivaravgifterna uppgick totalt till ca 630 miljoner kronor under 2024. Att vissa företag exkluderas från avdraget beräknas minska nedsättningarna med ca 35 miljoner kronor. Att vissa nya branscher inkluderas i avdraget beräknas öka nedsättningarna med omkring 15 miljoner kronor per år. De regionala avdragen av egenavgifterna uppgick till totalt ca 60 miljoner kronor under 2023. Att vissa företag exkluderas från avdraget beräknas minska nedsättningarna med ca 2 miljoner kronor. Samtidigt bedöms nedsättningarna att öka med omkring 20 miljoner kronor till följd av att nya branscher omfattas. De offentligfinansiella effekterna av justeringarna i de två stöden är därmed små och beräknas sammantaget att ta ut varandra. Kommunsektorns finanser påverkas inte av åtgärderna.

11.2.2 Effekter för företag i stödområdet som betalar arbetsgivaravgifter

Anpassning av vilka branscher som får stödet

Totalt bedöms ca 600 företag att exkluderas från det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna till följd av förslaget. De företag som inte längre kommer att vara berättigade avdraget går miste om en nedsättning av arbetsgivaravgifterna med upp till 85 200 kronor per år. I genomsnitt var nedsättningen drygt 50 000 kronor 2024 bland de företag som bedöms komma exkluderas från stödet, enligt uppgifter från Skatteverkets statistikportal.

De verksamheter som inte kan få del av regionalt driftstöd i enlighet med den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER) anges på detaljerad nivå i förordningen och identifieras i vissa delar med Eurostats statistiska näringsgrensindelning (Nace). Denna indelning är på relevanta nivåer identisk med standarden för svensk näringsgrensindelningen (SNI). De undantagna verksamheterna inom brunkols- och kolsektorerna bedöms sammanfalla med SNI-grupp 5, kolutvinning. Stödmottagare i denna

bransch saknas. Antalet företag som erhåller stödet och är verksamma inom stålframställning (SNI-grupp 24) och tillverkning av metallvaror utom maskiner och apparater (SNI-grupp 25) uppgår till totalt ca 230. Statistik som motsvarar exakt de exkluderade verksamheterna inom stålsektorn saknas. Antalet 230 bedöms därför vara den övre gränsen för antalet företag som exkluderas från stödet med verksamhet inom stålsektorn. Inom finans- och försäkringsverksamhet (SNI-grupp 64–66) bedöms ett 50-tal företag exkluderas från stödet. Därutöver beräknas ca 300 företag med verksamhet som utövas av huvudkontor och med konsulttjänster som riktar sig till företag (SNI-grupp 70) exkluderas från stödet (i SNI-grupp 70 exkluderas dock inte 70.21, dvs. sådana konsulttjänster till företag som avser PR och kommunikation). Av de företag som mister stödet beräknas ca 75 procent vara företag med 1–4 anställda, 18 procent företag med 5–19 anställda, medan resterande 7 procent av företagen har 20 eller fler anställda.

Breddningen av stödet till att även omfatta jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksnäringarna beräknas öka antalet mottagare av stödet med ca 350 företag. Dessa företag kommer att ha rätt till avdrag från arbetsgivaravgifterna med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst 7 100 kronor per månad, dvs. högst 85 200 kronor per år, på det sätt som anges i nuvarande reglering. Den absoluta merparten av dessa företag (ca 330) finns inom jordbrukssektorn och övriga inom fiske. Av dessa har uppskattningsvis 65 procent 1–4 anställda, 20 procent 5–9 anställda och resterande 15 procent minst 10 anställda.

Utökad uppgiftsskyldighet

För de företag som får det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna föreslås en lagstadgad uppgiftsskyldighet införas i arbetsgivardeklarationen (se förslagets innebörd i avsnitt 6.2 och författningskommentarer i avsnitt 12.7). Skyldigheten består bl. a. i att lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats under året. Skyldigheten föreslås även omfatta övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till avdraget från arbetsgivaravgifterna. Det kan t.ex. avse uppgifter om arbetsgivarens arbetskostnader.

Den tillkommande uppgiftsskyldigheten innebär en ökad administrativ börda för de företag som får del av stödet. Det tillkommande arbetsmomentet består i första hand att ta fram information om andra stöd som företaget har mottagit, vilka stödbelopp det rör sig om och eventuella andra uppgifter som Skatteverket kräver in. Det är svårt att på förhand bedöma omfattningen av detta tillkommande arbetsmoment. Det kommer dock i stor utsträckning att röra sig om en engångsåtgärd för de flesta berörda företagen. När de uppgifter som ska lämnas väl har tagits fram, kommer i många fall samma information kunna lämnas återkommande i de månatliga arbetsgivardeklarationerna. För företag som inte har mottagit några andra driftstöd kommer det tillkommande arbetsmomentet att vara mindre i omfattning än för företag som har mottagit andra driftsstöd. En grov uppskattning är att uppgiftsskyldigheten ger upphov till ett tillkommande arbetsmoment på i genomsnitt 2 arbetstimmar per år och företag bland de företag som är berättigade till avdraget. Med samma kostnadsantaganden som i avsnitt 11.1, rör det sig således om ca

750 kronor i tillkommande administrativa kostnader per år och företag, där vissa företags kostnader kommer att vara väsentligt mindre och andra företags kostnader något större än så. För de uppskattningsvis 12 000 berörda företagen, totalt sett, skulle det därmed röra sig om administrativa kostnadsökningar på i storleksordningen 9 miljoner kronor.

11.2.3 Effekter för enskilda näringsidkare i stödområdet som betalar egenavgifter

Anpassning av vilka branscher som får stödet

Enligt förslaget i denna proposition ska det regionala avdraget från egenavgifterna även fortsättningsvis utgöra ett s.k. stöd av mindre betydelse (de minimis-stöd). En justering i regleringen av vilka branscher som omfattas av avdraget föreslås dock, så att avdraget även fortsättningsvis omfattar näringsidkare i samma branscher som det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna.

Justeringen bedöms innebära att ungefär 130 av de ca 4 800 enskilda näringsidkarna som får det regionala avdraget från egenavgifterna går miste om avdraget. Avdraget uppgår till 10 procent av avgiftsunderlaget upp till 180 000 kronor per år, dvs. högst 18 000 kronor per år. I genomsnitt var avdraget under 2023 ca 12 000 kronor enligt uppgifter i Statistiska Centralbyråns inkomst- och taxeringsregister. Drygt hälften av de näringsidkare som går miste om avdraget bedöms finnas i stålsektorn (SNI-grupp 25) och de flesta resterande näringsidkare inom konsultverksamhet (SNI-grupp 70.22). Utökningen av stödet till att omfatta jordbruk, fiskeri och vattennäringen beräknas innebära att omkring 1 400 enskilda näringsidkare inom jordbruk och ett 20-tal näringsidkare inom fiskeri får ta del av avdraget.

Justeringarna av vilka branscher som omfattas av avdraget påverkar delägare i handelsbolag på samma sätt som enskilda näringsidkare. Delägarna i handelsbolag som påverkas av förslaget är få och ingår i den statistik och de bedömningar som redovisas ovan.

Utökad uppgiftsskyldighet

Även enskilda näringsidkare (och fysiska personer som är delägare i handelsbolag) föreslås bli skyldiga att lämna ytterligare uppgifter till Skatteverket. I detta fall rör det sig om ytterligare uppgifter i den årliga inkomstdeklarationen som Skatteverket behöver, dels för att kunna bedöma att avdraget uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse, dels för att registrera stödåtgärden. Det avser t.ex. uppgifter om övriga stöd av mindre betydelse som personen mottagit, uppgifter om andra företag som den personen är i intressegemenskap med samt uppgift om verksamhetsområde på Nace-gruppnivå (se avsnitt 6.3 och författningskommentar i avsnitt 12.7).

På motsvarande sätt som för företag som får det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna, kommer den tillkommande uppgiftsskyldigheten att innebära en ökad administrativ börda för de enskilda näringsidkare som får avdraget från egenavgifterna. I detta fall rör det sig dock bara om ett tillkommande arbetsmomentet i samband med den årliga inkomst-

deklarationen. Det rör sig om att ta fram information om det eller de andra stöd som näringsidkaren har mottagit, vilka stödbelopp det rör sig om och eventuella andra uppgifter som Skatteverket kräver in. Det är även i detta fall svårt att på förhand bedöma omfattningen av detta tillkommande arbetsmoment. En grov uppskattning är att uppgiftsskyldigheten ger upphov till ett tillkommande arbetsmoment på 1–2 arbetstimmar per år och näringsidkare bland de drygt 6 000 näringsidkare som beräknas bli berättigade till avdraget efter regeländringen.

11.2.4 Övriga effekter

Syftet med stödet är att stimulera småföretagandet och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna med bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad och sämre tillgång till service (se avsnitt 4.2.2).

Företag som exkluderas från avdraget från arbetsgivaravgifterna kommer, allt annat lika, att få en ökning av sina personalkostnader, vilket kommer att påverka dessa företags konkurrenssituation och lönsamhet negativt. Detta kan i sin tur i viss mån påverka viljan negativt att starta och driva företag i de berörda branscherna i dessa geografiska områden. På motsvarande sätt blir det, allt annat lika, något mindre lönsamt för enskilda näringsidkare att bedriva verksamhet i de branscher som exkluderas från stödet. Effekten av att exkluderas från möjligheten att ta del av stödet kommer vara kännbar för det enskilda företaget och den enskilde näringsidkaren. Mot bakgrund av att det rör sig om relativt få företag som mister stödet (ca 5 procent för avdraget från arbetsgivaravgifterna och ca 3 procent för avdraget från egenavgifterna), bedöms inte näringslivet som helhet att påverkas i stödområdet. I de branscher till vilket stöden utökas (dvs. jordbruk, fiskeri och vattenbruk) kommer effekterna att vara de omvända vad gäller konkurrenssituation och lönsamhet.

Förändringarna i stöden bedöms inte ha några effekter på företagens intäkter eller några övriga effekter i nämnvärd omfattning.

11.3 Förändringar av den regionala skattereduktionen för fysiska personer som bor i glest befolkade områden

11.3.1 Offentligfinansiella effekter

Förslaget i avsnitt 7 innebär en viss utökad uppgiftsskyldighet för de personer som har företag vars resultat de själva beskattas för och som i övrigt uppfyller villkoren för den regionala skattereduktionen. Förslaget som sådant påverkar inte vilka individer som är berättigade skattereduktionen. Den utökade uppgiftsskyldigheten bedöms heller inte innebära att fler personer nekas skattereduktionen jämfört med idag. Förslaget bedöms därför inte ha någon effekt på de offentliga finanserna.

11.3.2 Effekter för individer

För beskattningsåret 2023 erhöll ca 815 000 personer den regionala skattereduktionen. De allra flesta av dessa personer erhöll den maximala skattereduktionen på 1 675 kronor. Som konstateras i avsnitt 11.3.1, påverkar förslaget i denna proposition inte vilka personer som är berättigade skattereduktionen, utan innebär endast att en uppgiftsskyldighet införs för personer som har företag vars resultat de själva beskattas för och som i övrigt uppfyller villkoren för den regionala skattereduktionen.

Bland de 815 000 personer som erhöll skattereduktionen, deklarerade ca 112 000 personer inkomst eller underskott av näringsverksamhet för 2023. Dessa inkomster och underskott är hänförliga till både aktiv och passiv näringsverksamhet och till både enskild näringsverksamhet och deläggande i handelsbolag. Detta är en indikator på hur många individer som i någon grad kan komma att påverkas av den föreslagna utvidgningen av uppgiftsskyldigheten. Det kan finnas ytterligare enskilda näringsidkare eller delägare i handelsbolag som berörs, men som inte deklarerade inkomst eller underskott relaterade till näringsverksamhet under 2023. De 112 000 personerna har verksamheter i vitt skilda branscher, men flest finns i skogsbranschen (47 procent), jordbruk (17 procent) och inom bygg- och anläggningsverksamhet (6 procent).

Den utökade uppgiftsskyldigheten innebär att dessa individer ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att skattereduktionen uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse och för att kunna registrera stödåtgärden. Motsvarande skyldighet finns i stor utsträckning redan med nuvarande regler. I nuvarande regler finns dock en beloppsgräns som innebär att så länge eventuella andra stöd av mindre betydelse som har mottagits de senaste tre åren sammanlagt understiger 150 000 kronor, behöver uppgifter inte lämnas. Beloppsgränsen föreslås nu slopas med konsekvensen att alla former av stöd av mindre betydelse, oavsett belopp, ska redovisas. Därtill tillkommer en skyldighet att lämna uppgifter för att Skatteverket ska kunna registrera stödåtgärden.

De individer som i första hand påverkas är de enskilda näringsidkare som får skattereduktionen och som får eller har fått stöd av mindre betydelse med sådana belopp att de hittills inte har behövt redovisas i inkomstdeklarationen. Uppgifter ska nu lämnas om dessa stöd. De uppgifter som ska lämnas torde i de flesta fall vara känd information för individen, vilket talar för att åtagandet att sammanställa och redovisa uppgifterna i de flesta fall är litet, dvs. någon enstaka timmes arbete per år. För individen som har mottagit många små stöd kan det röra sig om en något större tidsåtgång. I övrigt bedöms åtgärden inte ha några nämnvärda effekter.

11.4 Förändringar av skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el

Prop. 2025/26:24

11.4.1 Offentligfinansiella effekter

Förslaget i avsnitt 8 innebär en viss utökad uppgiftsskyldighet för de personer som har företag vars resultat de själva beskattas för och som i övrigt uppfyller villkoren för skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el. Förslaget som sådant påverkar inte vilka individer som är berättigade till skattereduktionen. Den utökade uppgiftsskyldigheten bedöms heller inte innebära att fler personer nekas skattereduktionen jämfört med i dag. Förslaget bedöms därför inte ha någon effekt på de offentliga finanserna.

11.4.2 Effekter för individer och företag

För beskattningsåret 2023 erhöll ca 218 000 personer skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el. Som konstateras i avsnitt 11.4.1, påverkar förslaget i denna proposition inte vilka som är berättigade till skattereduktionen, utan innebär endast att en uppgiftsskyldighet införs för personer som har företag vars resultat de själva beskattas för och som i övrigt uppfyller villkoren för skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el. Bland de 218 000 personer som erhöll skattereduktionen, utgjordes ca 50 000 av enskilda näringsidkare och knappt 1 300 av aktiebolag. Detta är en indikator på hur många individer och företag som i någon grad kan komma att påverkas av den föreslagna utvidgningen av uppgiftsskyldigheten. Det kan finnas ytterligare personer, t.ex. enskilda näringsidkare, som berörs men som inte deklarerade inkomst eller underskott relaterade till näringsverksamhet under 2023.

Den utökade uppgiftsskyldigheten innebär att dessa individer ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att skattereduktionen uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse och för att kunna registrera stödåtgärden. Motsvarande skyldighet finns i stor utsträckning redan med nuvarande regler. Det som nu tillkommer är en skyldighet att lämna uppgifter för att Skatteverket ska kunna registrera stödåtgärden. Det är fråga om uppgifter som torde vara känd information för individen, och uppgiften ska endast lämnas vid ett tillfälle.

Åtgärden bedöms därför inte ha några nämnvärda effekter.

11.5 Informationsbehov och utvärdering av åtgärderna

Regeländringarna föranleder behov av informationsinsatser till de olika målgrupperna från i första hand Skatteverket (se även avsnitt 11.6). Företag som i dag får växa-stöd behöver få information om de nya förfarandereglerna. Därtill behöver informationen uppdateras i sammanhang som redogör för möjligheterna att få växa-stöd. Avseende förändringarna i det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna behöver

information nå ut att företag i vissa branscher inte längre är berättigade avdraget, samtidigt som det faktum att vissa företag som tidigare inte varit berättigade stödet nu kommer att bli det. Även den utökade uppgiftsskyldigheten behöver informeras om till de företag som är berättigade stödet. Ett motsvarande informationsbehov uppstår gentemot enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag i stödområdet. Även den uppgiftsskyldighet som åläggs vissa individer som får den regionala skattereduktionen behöver informeras om. Några speciella informationsinsatser utöver detta bedöms inte krävas. *Regelrådet* saknar en redovisning av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande. I avsnitt 5.15, 6.4, 7.2, 8.2 och 9.2 redogörs för de överväganden som har gjorts angående tidpunkten för ikraftträdande för de olika regeländringarna. Några andra överväganden utöver dessa har inte gjorts.

Förslagen som framförs i denna proposition bedöms över lag inte vara av den art att de behöver utvärderas utöver sådana utvärderingar som kontinuerligt görs för att utveckla och effektivisera administrativa processer. Det går att utvärdera åtgärderna bl. a. genom att studera om nyttjandet av växa-stödet påverkas av den ökade administrativa bördan och om förändringarna i vilka som får del av det regionala avdraget från socialavgifterna överensstämmer med bedömningarna som redovisas i denna proposition. Sådan utvärdering skulle kunna ske omkring tre år efter reglernas ikraftträdande, så att utvärderingen kan baseras på statistik för åtminstone två beskattningsår. *Tillväxtanalys* påpekar att det, för ett effektivt användande av offentliga medel, är viktigt att de berörda skattenedsättningarna liksom deras framtida eventuella förändringar kan effektutvärderas. Myndigheten betonar därför vikten av att Skatteverket, om de aktuella förslagen genomförs, fortsatt dokumenterar vilka företag som använder de aktuella nedsättningarna och att uppgifter fortsatt skickas till Statistiska Centralbyrån (SCB) för matchning med deras mikrodata över företag och individer. Enligt regeringens bedömning påverkar förslagen i denna proposition inte Skatteverkets möjligheter att förse SCB med uppgifter om hur stöden nyttjas av företagen.

11.6 Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar

Förslaget om att utforma växa-stödet som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter innebär att Skatteverket behöver utveckla it-system för förfarandet. Arbetsgivarens ansökan ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär och Skatteverket behöver it-stöd för ärendehantering och kontroll. Kostnaderna för it-utvecklingen beräknas till ca 21 miljoner kronor för 2025 och 3 miljoner kronor 2026. It-utvecklingen kommer att behöva göras inom snäva tidsramar och kommer inte vara avslutad i tid till ikraftträdandet vilket innebär att handläggningen i hög grad kommer att behöva göras manuellt de första två åren. De engångsvisa kostnaderna för det manuella arbetet beräknas till mellan 7 och 34 miljoner kronor. Skatteverket kommer också att behöva informera berörda arbetsgivare om det nya förfarandet. Kostnaderna för informationsinsatser beräknas till 1 miljon kronor. Skatteverkets arbete med bedömning av ansökan,

kontroller inför och efter beslut samt omprövningar kommer att öka liksom kostnaderna för att förvalta it-systemen. Skatteverket beräknar kostnaderna till mellan 11,2 och 16,2 miljoner kronor årligen när it-system är på plats fullt ut fr.o.m. 2027.

Regelförändringarna som föreslås för det regionala avdraget från socialavgifter och skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden innebär att Skatteverket behöver anpassa it-system, formulär och information. Anpassningarna av it-systemen kommer inte vara slutfört till ikraftträdandet och innebär högre kostnader för manuell handläggning initialt. Kostnaderna beräknas för 2025 till 3 miljoner kronor och för 2026 till 6 miljoner kronor samt fr.o.m. 2027 till 5 miljoner kronor årligen.

Skatteverket ska fr.o.m. den 1 januari 2026 se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå (artikel 6.1 i förordning (EU) 2023/2831). Både det nya it-systemet för växa-stödet och de befintliga it-stöd för det regionala avdraget från socialavgifter och skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden behöver byggas ihop med det centrala registret så att informationen kan lämnas. De engångsvisa kostnaderna för detta beräknas till 2 miljoner kronor för 2026. Avsikten är att överföringen av information på sikt ska vara automatiserad. Skatteverket behöver också en särskild hantering för ersättningar som getts ut före den 1 januari 2026 som medför kostnader för it-utveckling och manuell handläggning. Dessa engångskostnader beräknas till 7 miljoner kronor för 2026.

Sammantaget beräknas Skatteverkets kostnader till 32 miljoner kronor för 2025 och de årliga kostnaderna till mellan 18 och 45 miljoner kronor för 2026. De årliga kostnaderna beräknas till mellan 16,2 och 21,2 miljoner kronor fr.o.m. 2027. Tillkommande kostnader ska hanteras inom Skatteverkets befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen i denna proposition bedöms inte påverka tillströmningen av mål till de allmänna förvaltningsdomstolarna.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på ersättning som ges ut till den första och andra personen som anställs i ett växa-företag.

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 1 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag. Skillnaden är att lagen innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i stället för en nedsättning av avgifterna. Det tydliggörs också att det är avgifter som avser ersättning som ges till den första och

andra personen som anställs i ett växa-företag. Definitionen av ett växa-företag framgår av 3 §.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980).

Paragrafen motsvarar nuvarande 2 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag.

I lagen används ord och uttryck som också används i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980). Genom en uttrycklig bestämmelse i lagen klargörs att ord och uttryck i denna lag har samma betydelse som i dessa lagar.

3 § Med ett växa-företag avses i denna lag

1. en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 7 § 2

a) inte har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980), eller

b) har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter men på ersättning till högst en arbetstagare,

2. ett aktiebolag som bedriver rörelse och under tidsperioden som avses i 7 § 2

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter men på ersättning till högst en arbetstagare, och

3. ett handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 7 § 2

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter men på ersättning till högst en arbetstagare.

Vid bedömningen av om växa-företaget har haft en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 7 § 2 uppgår till högst 5 000 kronor.

Ett enkelt bolag kan inte vara ett växa-företag.

Paragrafen, som utformas enligt *Lagrådets* förslag, definierar vad som avses med ett växa-företag och motsvarar delvis nuvarande 4 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag. Bestämmelsen placeras under rubriken ”Ord och uttryck i lagen” i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av första stycket 1 a och b framgår att en enskild näringsverksamhet där verksamheten bedrivs aktivt kan vara ett växa-företag om det för arbetsgivaren under kvalificeringstiden enligt 7 § 2 inte har förelegat någon skyldighet att betala arbetsgivaravgifter på förvärvsinkomster eller att en sådan skyldighet har förelegat men till högst en arbetstagare. Med aktiv näringsverksamhet avses enligt 2 kap. 23 § inkomstskattelagen (1999:1229) en verksamhet i vilken den som är skattskyldig för verksamheten har arbetat i inte oväsentlig omfattning. Kravet motsvarar vad som gäller enligt nuvarande 4 § 1 a och b lagen om särskild beräkning

av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s. 430 och prop. 2024/25:25 s. 54 och 55). Prop. 2025/26:24

Av *första stycket 2 a och b* följer att ett aktiebolag som bedriver rörelse kan betraktas som ett växa-företag om det under kvalificeringsperioden enligt 3 § 2 inte har haft någon skyldighet att betala arbetsgivaravgifter på vissa förvärvsinkomster eller att det har förelegat en sådan skyldighet men till högst en arbetstagare. Uttrycket rörelse används i den betydelse det ges i 2 kap. 24 § inkomstskattelagen. Kravet motsvarar vad som gäller enligt nuvarande 4 § 2 a och b lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2017/18:1 s. 648 och prop. 2024/25:25 s. 54 och 55).

Av *första stycket 3 a och b* följer att ett handelsbolag under kvalificeringsperioden i 7 § 2 inte får ha varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på utgiven ersättning eller har haft en sådan skyldighet till högst en arbetstagare samt att bolaget inte får ha haft fler än två delägare för att utgöra ett växa-företag. För rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna enligt denna lag är kravet att bolaget ska bedriva aktiv näringsverksamhet uppfyllt redan i och med att en av delägarna uppfyller detta krav. Kravet motsvarar vad som gäller enligt nuvarande 4 § 3 a och b lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2017/18:1 s. 648 och prop. 2024/25:25 s. 54 och 55).

Enligt *andra stycket* ska vid bedömningen av om avgiftspliktig ersättning getts ut bortses från belopp som getts ut under kvalificeringsperioden som anges i 7 § 2 och som inte överstiger 5 000 kronor till en och samma person. Innebörden av denna regel är att ett företag kan komma att ha rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter även om det gett ut ersättning till personer som utfört tillfälliga uppdrag och som inte har varit godkända för F-skatt. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 4 § fjärde stycket lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s.430, prop. 2017/18:1 s. 648 och prop. 2024/25:25 s. 54 och 55).

Av *tredje stycket*, som införs efter synpunkter från *Lagrådet*, framgår att ett enkelt bolag inte kan vara ett växa-företag. Det innebär att rätten till återbetalning inte omfattar anställningar i enkla bolag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

4 § Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett växa-företag om det uppfyller villkoren i 3 § och i den utländska verksamheten inte har gett ut ersättning, eller har gett ut ersättning till högst en arbetstagare, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen hade getts ut för arbete i Sverige.

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 4 § andra stycket lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag. Skillnaden är att bedömningen av hur en verksamhet bedriven utomlands ska behandlas vid tillämpning av lagen endast ska göras utifrån arbetsgivarens skyldighet att betala arbetsgivaravgifter. Bestämmelsen placeras under rubriken ”Ord och uttryck i lagen” i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av bestämmelsen följer att arbetstagare i andra länder likställs med arbetstagare i Sverige vid tillämpning av 3 §. Av 5 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) framgår att i det fall arbetsgivare ingått ett

avtal med arbetstagaren om att denne ska fullgöra arbetsgivarens skyldigheter i fråga om redovisning och betalning av arbetsgivaravgifter på ersättningen, ska sådant avtal gälla om arbetsgivaren saknar sådant fast driftställe som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229). Sådant avtal befriar dock inte arbetsgivaren från sina skyldigheter om arbetstagaren inte fullgör sina skyldigheter. Motsvarande villkor finns i nuvarande 4 § andra stycket lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/16:1 s. 430 och prop. 2024/25:25 s. 54).

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

5 § Vid tillämpning av 3 och 4 §§ ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas, om sådan ersättning har getts ut till högst en person i bolaget.

Paragrafen motsvarar nuvarande 4 § tredje stycket lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2017/18:1 s. 648 och prop. 2024/25:25 s. 54 och 55). Paragrafen reglerar hur ersättning som ges ut till en delägare i bolaget eller närstående till delägaren påverkar bedömningen om ett företag är ett växa-företag. Bestämmelsen placeras under rubriken "Ord och uttryck i lagen" i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Bestämmelsen innebär att även ett aktiebolag som har varit skyldigt att betala avgifter på grund av ersättning till två anställda i vissa fall kan vara ett växa-företag. Det förutsätter att en av de anställda också är delägare i bolaget eller närstående till delägaren. Ersättning till en sådan person ska alltså inte beaktas vid bedömningen av om aktiebolaget uppfyller villkoren för ett växa-företag enligt 3 och 4 §§. Ett aktiebolag som har haft en skyldighet att betala avgifter på grund av ersättning till tre eller fler arbetstagare kan aldrig vara ett växa-företag eftersom denna paragraf bara kan tillämpas på ersättning till endast en person som är delägare i ett aktiebolag eller närstående till delägaren.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

6 § Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag.

Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

Paragrafen motsvarar nuvarande 7 a § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2017/18:1 s. 649). I paragrafen anges vad som gäller för företag i intressegemenskap. Bestämmelsen placeras under rubriken "Ord och uttryck i lagen" i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av paragrafens första stycke framgår att företag i intressegemenskap ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av reglerna om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag.

I andra stycket anges att med företag i intressegemenskap avses två företag, såväl juridiska som fysiska personer, som står under i huvudsak gemensam ledning. Av 2 § framgår att ord och uttryck i inkomstskattelagen har samma betydelse och tillämpningsområde i denna lag. Bestämmelsen innebär att det inte är möjligt att starta upp flera bolag och

flytta en anställd mellan bolagen för att t.ex. utnyttja rätten till återbetalning under en längre tid än 24 kalendermånader eller för fler än två anställda. Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Rätt till återbetalning

7 § En arbetsgivare som har gett ut avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag under förutsättning att

1. arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften avser ersättning som arbetsgivaren har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024, och

2. arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för ett växa-företag enligt

a) 3 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a,

b) 3 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b, eller

c) först 3 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b.

Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 3 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag. Skillnaden är att lagen innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i stället för en nedsättning av avgifterna. I paragrafen anges i vilka fall rätt till återbetalning finns.

Av paragrafen framgår att bestämmelserna om rätten till återbetalning för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift gäller under förutsättning att arbetsgivaren har gett ut avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) och ett antal övriga villkor är uppfyllda.

I *första punkten* anges att för rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften krävs att avgifterna avser ersättning som en arbetsgivare har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024. Kravet om att anställningen ska ha påbörjats efter den 30 april motsvarar vad som gäller enligt nuvarande 3 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2024/25:25 s. 52 och 53).

För att arbetsgivaren ska ha rätt till återbetalning av avgifter krävs enligt *andra punkten a* att arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och fram till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för att vara ett växa-företag enligt 3 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a, dvs. inte har haft några anställda. Villkoret om att arbetsgivaren under denna kvalificeringsperiod inte ska ha haft några arbetstagare motsvarar nuvarande 3 § 1 lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2024/25:25 s. 52 och 53).

Arbetsgivaren har enligt *andra punkten b* rätt till återbetalning av avgifter om det under motsvarande period har funnits högst en arbetstagare i näringsverksamheten, dvs. att villkoren för ett växa-företag enligt 3 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b är uppfyllda. Andra punkten b är inte tillämplig om arbetsgivaren under perioden har en arbetstagare som avslutar sin anställning. Detta gäller även om den som avslutar sin anställning omedelbart ersätts av någon annan. Bestämmelsen som reglerar situationen när arbetsgivare under kvalificeringsperiod har en

arbetstagare a motsvarar nuvarande 3 § 2 lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2024/25:25 s. 52 och 53).

Arbetsgivaren har enligt *andra punkten c* rätt till återbetalning av avgifterna om arbetsgivaren vid inledningen av kvalificeringsperioden inte har några arbetstagare men under denna period anställer en arbetstagare. För att punkten ska vara tillämplig krävs således att arbetsgivaren under hela kvalificeringsperioden uppfyller villkoren för ett växa-företag, först enligt 3 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter enligt 3 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b. När arbetsgivaren under kvalificeringsperioden har anställt en person ska det vara samma person som gör att arbetsgivaren uppfyller 3 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b i slutet av denna period. I likhet med vad som gäller för punkten b är punkten c inte tillämplig om arbetsgivaren under kvalificeringsperioden anställer en person och under denna period ersätter denne med en annan person. Bestämmelsen som reglerar situationen när arbetsgivare vid inledningen av kvalificeringsperiod inte har några anställda men under denna period anställer en arbetstagare motsvarar nuvarande 3 § 3 lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2024/25:25 s. 52 och 53).

Följande exempel illustrerar tillämpningen av de tre punkterna. Om en arbetsgivare inte har några anställda under perioden 1 januari 2024–31 december 2024 och anställer sin första arbetstagare den 1 januari 2025 ska rätten till återbetalning prövas enligt *andra punkten a*. Om en arbetsgivare har en arbetstagare under samma period och anställer ytterligare en arbetstagare den 1 januari 2025 ska rätten till återbetalning av avgifterna som avser ersättning till den andra anställda prövas enligt *andra punkten b*. Saknar en arbetsgivare anställda under exempelvis perioden 1 januari–31 maj 2024 och anställer en person den 1 juni 2024 och därefter ytterligare en person den 1 januari 2025 ska rätten till återbetalning av avgifterna för ersättning till den andra anställda prövas enligt *andra punkten c*. Om det i stället antas att arbetsgivaren i det senaste exemplet anställer den första personen den 1 januari 2025 och den andra personen den 1 februari 2025 gäller följande. I förhållande till den första personen löper kvalificeringsperioden från den 1 januari 2024 fram till anställningen den 1 januari 2025 och arbetsgivaren måste under denna period uppfylla villkoren enligt *andra punkten a*. I förhållande till den andra personen löper kvalificeringsperioden från den 1 januari 2024 fram till anställningen den 1 februari 2025 och arbetsgivaren måste under denna period uppfylla villkoren enligt *andra punkten c*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

8 § Rätt till återbetalning gäller för arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och för löneavgift på ersättning som getts ut till en anställd i ett växa-företag under förutsättning att

1. avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

2. anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd och omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka.

Rätten till återbetalning gäller endast avgifter som avser ersättning till den anställde upp till högst 35 000 kronor per kalendermånad.

Rätten till återbetalning av avgifterna gäller endast avgifter som avser ersättning för de 24 första månaderna av anställningen.

Paragrafen reglerar innebörden av återbetalningsrätten och anger vilka avgifter en arbetsgivare har rätt att få återbetalda.

Av *första stycket* framgår att rätten till återbetalning omfattar arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften. I praktiken innebär det att arbetsgivaren endast kommer att behöva stå kostnaden för ålderspensionsavgiften om 10,21 procent på den ersättning som ges till den första och andra personen som anställs i näringsverksamheten.

Av *första punkten* framgår att arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften ska ha redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) för att arbetsgivaren ska ha rätt till återbetalning. Det innebär att en arbetsgivare inte kan få återbetalning av sådana avgifter som inte har deklarerats. Om en arbetsgivare t.ex. har rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter för ersättning som ges ut till en person som arbetar med forskning eller utveckling innebär detta att nedsättningen kommer att påverka de arbetsgivaravgifter som arbetsgivaren deklarerar i sin arbetsgivardeklaration för den aktuella redovisningsperioden. Det kommer i sin tur att påverka rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt denna lag. Återbetalningsrätten kommer att omfatta den del av arbetsgivaravgifterna som kvarstår efter nedsättningen, men kan aldrig omfatta ålderspensionsavgiften. Om arbetsgivaren har rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter på ett sådant sätt att endast ålderspensionsavgiften ska betalas för den utgivna ersättningen innebär detta att arbetsgivaren inte kommer att kunna beviljas återbetalning enligt denna lag. Om en arbetsgivare som har rätt till återbetalning av avgifter för två personer anställer flera än två och de första ersättningarna ges ut samma dag gäller att rätten till återbetalning endast kan utnyttjas för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning till två av dessa nyanställda. De två personer som arbetsgivaren har bedömt som de två första anställda ska även kommande månader anses som första och andra anställd. Rätten till återbetalning gäller inte arbetsgivaravgifter som avser ersättningar till personer som anställs utöver dessa två eftersom företaget vid dessa anställningar inte uppfyller villkoren i 3 § för ett växa-företag.

Enligt *andra punkten* krävs för rätt till återbetalning för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift på ersättning till en anställd i ett växa-företag att anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd och omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka. Motsvarande kvalitativa krav i fråga om anställning och arbetstid finns i nuvarande 7 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s. 431).

Rätten till återbetalning av avgifter gäller enligt *andra stycket* endast avgifter som avser den del av löneunderlaget som för en anställd inte överstiger 35 000 kronor per kalendermånad. Motsvarande begränsning i fråga om hur stort löneunderlag som ska omfattas av växa-stödet finns i nuvarande 5 § andra stycket lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s. 431 och prop. 2024/25:25 s. 55).

Av *tredje stycket* framgår att rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna

löneavgiften gäller bara avgifter som avser ersättning för de 24 första månaderna av anställningen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5 och 5.6.

9 § Rätten till återbetalning enligt 8 § gäller inte

1. växa-företag enligt 3 § 1 om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren,

2. växa-företag enligt 3 § 2 och 3

a) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i växa-företaget, eller

b) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) i växa-företaget eller närstående till en sådan person.

Paragrafen motsvarar nuvarande 6 § första stycket lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag. I paragrafen anges vilka anställningar i ett växa-företag som inte kan leda till rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

I *första punkten* anges vilka begränsningar som gäller för anställningar i växa-företag enligt 3 § 1, dvs. enskilda näringsidkare. Återbetalningsrätten av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift omfattar inte avgifter som avser ersättning till personer som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställda i en annan verksamhet som direkt eller indirekt bedrivits av arbetsgivaren eller någon närstående till denne. Det är alltså inte möjligt att flytta anställda mellan verksamheter inom samma närståendekrets och på så sätt få rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter eller förlänga perioden för återbetalning. Med indirekt bedriven verksamhet avses t.ex. att verksamheten bedrivs i ett aktiebolag. Bestämmelsen motsvaras av nuvarande 6 § första stycket 1 lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s. 430 och 431, samt prop. 2024/25:25 56).

I *andra punkten* anges vilka begränsningar som gäller anställningar i växa-företag enligt 3 § 2 eller 3, dvs. aktiebolag eller handelsbolag.

Enligt *andra punkten a* ska lagens regler om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift inte tillämpas på avgifter som avser ersättning till personer som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställda i en annan verksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits, av samma arbetsgivare eller någon som är närstående till en fysisk person som direkt eller indirekt äger del i växa-företaget. Det ska alltså inte vara möjligt att flytta anställda mellan verksamheter inom samma närståendekrets. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 6 § första stycket 2 a lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2017/18:1 s. 648 och 649 samt prop. 2024/25:25 56).

Enligt *andra punkten b* omfattas inte avgifter som avser ersättningen till anställd som är delägare och företagsledare eller närstående till en sådan

person av rätten till återbetalning av avgifterna. Hänvisningen till inkomstskattelagen (1999:1229) innebär att rätten till återbetalning inte omfattar avgifter som avser ersättning till en anställd som direkt eller indirekt innehar andelar i ett växa-företag som utgör fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag. Motsvarande gäller avgifter som avser ersättning till en anställd som är företagsledare i ett växa-företag, dvs. en person som på grund av eget eller närståendes innehav och sin egen ställning i företaget har väsentligt inflytande i företaget. Avgifter som avser ersättning som ges till en anställd som är närstående till delägare eller företagsledare i företaget omfattas inte heller av rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen. Ordet närstående har samma betydelse som i 2 kap. 22 § inkomstskattelagen. Bestämmelsen motsvarar nuvarande 6 § första stycket 2 b lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2017/18:1 s. 648 och 649 samt prop. 2024/25:25 56).

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

10 § Rätten till återbetalning enligt 8 § gäller inte om arbetsgivaren redan i en annan näringsverksamhet har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter och löneavgift enligt denna lag eller har gett ut ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

Paragrafen anger i vilka fall ett växa-företag är diskvalificerat från rätten att få återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

Bestämmelsen innebär att reglerna om rätt till återbetalning av avgifter inte kan tillämpas av arbetsgivare som i en annan näringsverksamhet har gett ut ersättning för vilken arbetsgivaren har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för enligt denna lag. Detsamma gäller om arbetsgivaren har gett ut ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter i växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare i en annan näringsverksamhet. Det innebär att om arbetsgivaren tidigare har haft t.ex. en enskild näringsverksamhet och i denna fått växa-stöd i form av nedsättning av arbetsgivaravgifter kan arbetsgivaren inte få återbetalning av arbetsgivaravgifter i senare verksamheter. Motsvarande villkor finns i nuvarande 6 § andra stycket lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s. 431 och prop. 2024/25:25 s. 56).

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

11 § Återbetalning enligt denna lag får medges endast om återbetalningen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Av paragrafen framgår att återbetalning av avgifter lämnas som ett stöd av mindre betydelse.

Bestämmelsen innebär att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift endast får göras om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det gäller bl.a. villkoret att återbetalningen ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt.

Hänvisningarna till EU-förordningarna är dynamiska och avser alltså förordningarna i de vid varje tidpunkt gällande lydelseerna. Motsvarande villkor finns i nuvarande 9 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s 431 och prop. 2024/25:25 s. 56).

Överväganden finns i avsnitt 5.8.

12 § Vid bedömningen av om återbetalningen uppfyller villkoren enligt 11 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

I paragrafen anges vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den som begär återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift bedriver verksamhet inom jordbrukssektorn eller fiskeri- och vattenbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet i någon annan sektor.

Av första punkten framgår att de villkor som gäller för primärproduktion av jordbruksprodukter ska tillämpas om den som ger ut ersättning bedriver verksamhet inom denna sektor och inom någon annan sektor. Det innebär t.ex. att återbetalningsbeloppet ska rymmas inom ramen för det individuella taket för jordbrukssektorn. Motsvarande villkor finns i 10 § 1 lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag (jfr prop. 2016/17:1 s. 431).

Av andra punkten framgår att den som begär återbetalning och bedriver verksamhet inom primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom någon annan sektor än primärproduktion av jordbruksprodukter ska de villkor som gäller för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter tillämpas i stället. Det innebär t.ex. att återbetalningen ska rymmas inom ramen för det individuella taket för fiskeri- och vattenbrukssektorn. Paragrafen motsvarar delvis nuvarande 10 § 2 lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag, men har anpassats till de ändrade reglerna i de minimis-förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn som innebär att förordningen nu endast ska tillämpas på primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter (jfr prop. 2016/17:1 s. 431).

Bestämmelserna i paragrafen innebär att om ett företag t.ex. bedriver verksamhet inom primärproduktion av jordbruksprodukter, primär-

produktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter samt skogssektorn, så ska villkor och det individuella taket för jordbrukssektorn tillämpas. Om företaget i stället bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom skogssektorn ska villkor om t.ex. det individuella taket för fiskeri- och vattenbrukssektorn tillämpas. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Ansökan om återbetalning

13 § *Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad.*

Ansökan får tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ansökan ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad ansökan avser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansökan om återbetalning.

I *första stycket* anges att en ansökan om återbetalning ska omfatta en period om en kalendermånad.

I *andra stycket* anges att ansökan tidigast får lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration. En arbetsgivare kan alltså inte ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som inte har redovisats till Skatteverket.

I *tredje stycket* anges att ansökan måste lämnas in inom ett år efter utgången av den kalendermånad som ansökan avser. Detta innebär att en arbetsgivare kan avvakta med att ansöka om återbetalning upp till ett år och vid ansökningstillfället ansöka om återbetalning för flera kalendermånader samtidigt. Formellt blir det fråga om en ansökan per kalendermånad (jfr första stycket) men ansökningarna för flera kalendermånader kan alltså lämnas in och hanteras samtidigt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.

14 § *Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär.*

Ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren. En ansökan som lämnats för en arbetsgivare som är en juridisk person anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

Paragrafen innehåller vissa formkrav på ansökan om återbetalning.

I *första stycket* anges att ansökan ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär. Av förordningen (2025:000) om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag framgår att det är Skatteverket som fastställer formuläret. Bestämmelsen innebär att en arbetsgivare t.ex. inte kan skriva ut formuläret och lämna in det i pappersform eller lämna in uppgifterna i ett annat elektroniskt format än vad som beslutats av Skatteverket.

I *andra stycket* finns ett krav på att ansökan ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. Bestämmelsen innehåller också en presumptionsregel som innebär att en begäran som lämnas för en arbetsgivare som är en juridisk person anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som

lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden. Med arbetsgivare avses i detta sammanhang den som gett ut den avgiftspliktiga ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) som ansökan om återbetalning avser.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.

15 § 1 ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma

1. om arbetsgivaren har rätt till återbetalning enligt denna lag, och

2. om återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse som anges i 11 §.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet för arbetsgivare som ansöker om återbetalning.

I *första punkten* anges att arbetsgivaren ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till återbetalning. Det kan t.ex. handla om uppgifter om den anställda som mottagit ersättningen som avgifterna avser.

Återbetalning får bara beviljas om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt kommissionens regelverk är uppfyllda, t.ex. att de individuella taken inte överskrids och att beviljade stöd kan registreras i det centrala registret, behöver arbetsgivare som ansöker om återbetalning lämna de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna bedöma att återbetalningen uppfyller villkoren för att utgöra ett stöd av mindre betydelse och genomföra registrering.

För att det ska vara tydligt för den enskilde att även dessa typer av uppgifter behöver lämnas anges i *andra punkten* att arbetsgivaren ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse som anges i 11 §. Det är t.ex. fråga om uppgifter om andra stöd av mindre betydelse som arbetsgivaren mottagit, t.ex. växa-stöd i form av nedsättning av arbetsgivaravgifter. Det kan också handla om uppgifter om andra företag som arbetsgivaren är i intressegemenskap med. I Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse uppställs också villkor om övervakning och rapportering. I kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse anges t.ex. att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. I förordningen anges också vilka uppgifter som ska registreras. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om berörd sektor, angivet på Nace-gruppnivå.

I förordningen (2025:000) om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag regleras närmare vilka uppgifter som ska lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.14.

16 § I fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), om inte annat följer av 17 och 18 §§.

I paragrafen anges att i fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de situationer som regleras i 17 och 18 §§. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i skatteförfarandelagen om omprövning och överklagande gäller i fråga om beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. I fråga om fristerna för den enskilde att begära omprövning eller överklaga ett beslut om återbetalning gäller dock bestämmelserna i 17 och 18 §§.

Överväganden finns i avsnitt 5.11.

17 § En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

I paragrafen finns en specialbestämmelse om omprövning av beslut om återbetalning. Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av bestämmelsen framgår att tidsfristen för begäran om omprövning är två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Övervägandena finns i avsnitt 5.13.

18 § Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

I paragrafen finns en specialbestämmelse om överklagande av beslut om återbetalning. Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av bestämmelsen framgår att tidsfristen för ett överklagande är två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Övervägandena finns i avsnitt 5.13.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.

3. Arbetsgivare som den 31 december 2025 har haft rätt till särskild beräkning av avgifter enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd under kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter som avser ersättning till samma anställda enligt bestämmelserna i 8 § i denna lag under den kvarvarande perioden upp till 24 månader. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas särskild beräkning enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter till växa-företag och återbetalning enligt denna lag får för samma anställda inte vara längre än 24 månader i följd.

Avser avgifterna ersättning till en person som anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller rätten till återbetalning enligt 8 § endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Av *första punkten* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Av *andra punkten* framgår att lagen tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som ges ut efter ikraftträdandet.

I *tredje punkten* regleras vad som gäller för arbetsgivare som har kvalificerat sig för nedsättning av arbetsgivaravgifter för ersättning till en första och andra anställda i näringsverksamheten enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag och som inte har hunnit utnyttja nedsättningen under högst 24 månader. Dessa arbetsgivare har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och allmän löneavgift enligt denna lag under den kvarvarande perioden. Det innebär att en arbetsgivare som haft rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för ersättning som getts ut under perioden den 1 juli–31 december 2025 (dvs. under sex kalendermånader) har rätt att få återbetalning av arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften för avgifter som avser ersättning som ges ut under perioden den 1 januari 2026–30 juni 2027 (dvs. under 18 kalendermånader). Nedsättningen av avgifterna och återbetalningen av avgifterna ska avse en löpande period som inte får vara längre än 24 månader totalt. Nedsättningen av avgifterna och återbetalningen av avgifterna ska också avse en och samma anställd. Det är inte möjligt för arbetsgivaren att säga upp den person som nedsättningen av avgifterna har avsett och ha rätt till återbetalning av avgifterna för en ny person, även om den första personen varit anställd i verksamheten kortare tid än 24 månader.

Enligt övergångsbestämmelser till lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag kan en arbetsgivare som anställt en person i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 få en nedsättning av avgifterna, men endast för den del av lönesumman som inte överstiger 25 000 kronor per månad. Motsvarande begränsning bör gälla vid återbetalning av avgifterna. Det innebär att en arbetsgivare som kvalificerat sig för nedsättningen av avgifterna enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag, men med villkor om att nedsättningen endast ska gälla den del av ersättningen som uppgår till 25 000 kronor per månad, ska kunna få rätt till återbetalning av avgifterna men endast för avgifter som avser ersättning till den anställda upp till detta belopp.

Övervägandena finns i avsnitt 5.15.

12.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

- 6 § Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i
- lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),
 - lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och
 - lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Paragrafen, som är en upplysningsbestämmelse, innehåller hänvisningar till andra lagar med undantag från lagen.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag ersätts med en hänvisning till lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag med anledning av att den förstnämnda lagen upphävs och den sistnämnda lagen införs.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

12.3 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

67 kap.

35 § Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

Paragrafen anger de inskränkningar som finns i rätten till regional skattereduktion och är en följd av att skattereduktionen lämnas som ett stöd av mindre betydelse till fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för.

Av *första stycket* framgår att den som har ett företag som han eller hon själv beskattas för bara har rätt till skattereduktion om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det avser bl.a. villkoret att skattereduktionen ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt, men avser också andra villkor som ställs upp i tillämplig EU-förordning. Det kan t.ex. vara villkor om övervakning och rapportering (jfr prop. 2019/20:175). Ändringen innebär att hänvisningen till 32 och 33 §§ tas bort och att uppräknningen av tillämpliga förordningar i 32 § första stycket om stöd av mindre betydelse införs i denna paragraf. Skillnaden är att förordningarna anges i en annan ordning.

I *andra stycket* införs bestämmelser som motsvarar nuvarande 32 § andra stycket och innebär att begreppet företag har samma innebörd som vid tillämpningen av kommissionens regelverk för stöd av mindre

Prop. 2025/26:24 betydelse (jfr prop. 2019/20:175). Ändringen är en följd av att hänvisningen till 32 § tas bort.

Tredje stycket, som är nytt, motsvarar nuvarande andra stycket (jfr prop. 2019/20:175).

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

35 a § *Vid bedömningen av om skattereduktionen uppfyller villkor enligt 35 § ska de villkor tillämpas som avser*

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Paragrafen, som är ny, anger vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn eller jordbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet inom någon annan sektor.

Paragrafen motsvarar delvis vad som gäller i dag genom hänvisningen till 33 § som finns i 35 § och är en följd av att hänvisningen tas bort (jfr prop. 2019/20:175). Skillnaden är att reglerna anpassas till de ändrade reglerna i de minimis-förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn som nu endast ska tillämpas på primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

12.4 Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

1 kap.

1 § I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

I paragrafen finns en beskrivning av lagens innehåll och hänvisningar till andra lagar. Prop. 2025/26:24

Ändringen i *femte stycket* innebär att hänvisningen till lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag ersätts med en hänvisning till lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag med anledning av att den förstnämnda lagen upphävs och den sistnämnda lagen införs.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

12.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

2 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen endast ska betala ålderspensionsavgift.

I paragrafen regleras bl.a. vad som utgör sådan avgiftspliktig ersättning som ska beaktas vid beräkning av det särskilda avdraget.

Ändringen i *första stycket* innebär att bestämmelsen som reglerar att sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgiften betalas enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag tas bort. Ändringen är en följd av att den nämnda lagen upphör att gälla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

4 § Bestämmelserna i 2 § ska inte tillämpas på

1. verksamhet inom sektorerna stål, brunkol och kol i den mening som avses i artikel 13 a i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

2. verksamhet inom transportsektorn och tillhörande infrastruktur i den mening som avses i artikel 13 b i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014, eller

3. avgiftsskyldiga vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet i den mening som avses i artikel 13 d i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

Paragrafen reglerar vilka branscher som inte omfattas av reglerna om särskilt avdrag vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna, respektive egenavgifterna.

Ändringen i *första punkten* innebär att verksamheter inom sektorerna stål, brunkol och kol inte längre kan vara föremål för avdrag enligt denna lag. De sektorer som enligt nuvarande första punkten är uteslagna från avdragets tillämpningsområde, dvs. fiske, vatten-bruk och jordbruk, ska omfattas av avdraget framöver. Bestämmelsen motsvarar artikel 13 a i den allmänna gruppundantagsförordningen.

Av *andra punkten* framgår att verksamheter inom transportsektorn är uteslagna från avdragets tillämpningsområde. Ändringen innebär att undantaget för transportsektor utvidgas till att även omfatta tillhörande infrastruktur. Bestämmelsen motsvarar artikel 13 b i den allmänna gruppundantagsförordningen.

I *tredje punkten*, som är ny, anges att avdraget inte kan göras av avgiftsskyldiga som bedriver finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet. Bestämmelsen motsvarar artikel 13 d i den allmänna gruppundantagsförordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2 och 6.3.

6 b § *Det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna får inte göras om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.*

Avdraget får inte heller göras om det årliga stödbeloppet per avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området i enlighet med artikel 15.3 b i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

Paragrafen, som är ny, anger de villkor som gäller för särskilt avdrag vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna som ges med stöd av den allmänna gruppundantagsförordningen.

Av *första stycket* framgår att särskilt avdrag inte får beviljas om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Bestämmelsen motsvarar artikel 1.4 a i den allmänna gruppundantagsförordningen.

I *andra stycket* anges att särskilt avdrag inte heller får beviljas om det medför att det årliga stödbeloppet per avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området. Bestämmelsen motsvarar artikel 15.3 b i den allmänna gruppundantagsförordningen och innebär ett tak för hur mycket en enskild avgiftsskyldig kan motta i regionalt driftstöd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

6 c § *Det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna får bara göras om avdraget uppfyller villkoren enligt*

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Paragrafen, som är ny, anger att det särskilda avdraget vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna utgör ett stöd av mindre betydelse.

Bestämmelsen innebär att en avgiftsskyldig bara kan göra särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det gäller bl.a. villkoret att avdraget ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt. Det kan också avse andra villkor, t.ex. sådana som avser att säkerställa att beviljade stöd kan registreras i enlighet med kraven i tillämplig EU-förordning.

Hänvisningarna till EU-förordningarna är dynamiska och avser alltså förordningarna i de vid varje tidpunkt gällande lydelseerna.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

6 d § Vid bedömningen av om det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt 6 c § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Paragrafen, som är ny, anger vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den som begär avdrag från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna bedriver verksamhet inom jordbrukssektorn eller fiskeri- och vattenbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet i någon annan sektor.

Av första punkten framgår att de villkor som gäller för primärproduktion av jordbruksprodukter ska tillämpas om den som begär avdraget bedriver verksamhet inom denna sektor och inom någon annan sektor. Det innebär t.ex. att avdraget ska rymmas inom ramen för det individuella taket för jordbrukssektorn.

Av andra punkten framgår att de villkor som gäller för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter ska tillämpas om den som begär avdraget bedriver verksamhet inom primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom någon annan sektor än primärproduktion av jordbruksprodukter. Det innebär bl.a. att avdraget ska rymmas inom ramen för det individuella taket för fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Följande exempel illustrerar hur bestämmelsen ska tillämpas. Om ett företag bedriver verksamhet inom primärproduktion av jordbruksprodukter, primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter samt skogssektorn, så ska villkoren för jordbrukssektorn tillämpas. Om

företaget i stället bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter och inom skogssektorn ska villkoren, t.ex. det individuella taket, för jordbrukssektorn tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelserna i 2 och 4 §§ i den nya lydelsen och de nya bestämmelserna i 6 b § tillämpas första gången på ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.

3. Bestämmelserna i 4 § i den nya lydelsen tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2025. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

4. Äldre bestämmelser i 2 och 4 §§ gäller fortfarande för ersättning som getts ut och för inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

I första punkten anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Av andra punkten framgår att bestämmelserna som avser det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna som är en följd av att avdraget anpassats till reglerna i den allmänna gruppundantagsförordningen ska tillämpas första gången på ersättning som ges ut efter ikraftträdandet, dvs. efter den 31 december 2025. Det innebär att en arbetsgivare som t.ex. bedriver jordbruksverksamhet i stöd-området får göra avdrag från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna för ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.

Av tredje punkten framgår att bestämmelserna om vilka sektorer som omfattas av avdragets tillämpningsområde ska, i fråga om det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna, tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter ikraftträdandet, dvs. efter den 31 december 2025. För enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag kan beskattningsåret i vissa fall omfatta delar av två kalenderår. Det gäller t.ex. vid nystartade verksamheter. Av punkten framgår vad som gäller i sådana situationer. Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter ikraftträdandet den 1 januari 2026 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Av fjärde punkten framgår att äldre bestämmelser som reglerar avdragets tillämpningsområde och vad som ska anses vara avgiftspliktig ersättning enligt denna lag ska gälla för ersättning som getts ut och inkomster som uppburits före ikraftträdandet, dvs. 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2, 5.15 och 6.4.

26 kap.

19 f § Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, *eller vid beräkning av särskilt avdrag från arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, *eller*

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning *eller särskilt avdrag* får göras, *och*

4. de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

I paragrafen finns bestämmelser om uppgiftsskyldighet för utbetalare vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag och 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare. Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Ändringen i *första stycket* innebär att uppgiftsskyldigheten utökas till att även omfatta utbetalare som begär särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).

Innebörden av uppgiftsskyldigheten ändras också på så sätt att det införs en ny *fjärde punkt* i vilken det anges att utbetalaren ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om verksamhetsområde, som ska anges på Nace-gruppnivå.

Utbetalarens uppgiftsskyldighet gällande stöd lämnat enligt kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn flyttas från första till *andra punkten* och är en följd av att reglerna i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013

har ändrats. Uppgiftsskyldigheten avser nu stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren, dvs. 36 månader räknat från den tidpunkt då arbetsgivardeklarationen lämnas in.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

31 kap.

33 a § Den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag ska även lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, *eller*

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion, *och*

4. de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

I paragrafen finns bestämmelser om uppgiftsskyldighet för den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag.

Innebörden av uppgiftsskyldigheten ändras på så sätt att det införs en ny *fjärde punkt* i vilken det anges att den enskilde ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om verksamhetsområde, som ska anges på Nace-gruppnivå.

Uppgiftsskyldigheten gällande stöd lämnat enligt kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn flyttas från första till *andra punkten* och är en följd av att reglerna i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 har ändrats. Uppgiftsskyldigheten avser nu stöd som har beviljats den enskilde under de tre senaste åren.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

12.7 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

26 kap.

19 f § Vid beräkning av särskilt avdrag från arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid

avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), ska utbetalaren lämna Prop. 2025/26:24

1. uppgift om annat *driftstöd* som har beviljats utbetalaren under året, och
2. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag.

Paragrafen, som utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag, innehåller efter ändringen en bestämmelse om uppgiftsskyldighet vid särskilt avdrag vid beräkningen av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Uppgiftsskyldigheten är en följd av att det regionala avdraget lämnas som ett regionalt driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförrordningen.

En arbetsgivare har endast rätt till det regionala avdraget om villkoren enligt den allmänna gruppundantagsförrordningen för regionalt driftstöd är uppfyllda, bl.a. får det årliga stödbeloppet enligt samtliga ordningar för driftsstöd inte överstiga 20 procent av stödmottagarens årliga arbetskostnader i det berörda området. Av *första punkten* framgår därför att utbetalaren, dvs. arbetsgivaren, ska lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats utbetalaren under året.

Enligt *andra punkten* ska arbetsgivaren också lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag. Det gäller t.ex. uppgift om arbetskostnader eller uppgift om inom vilka sektorer som arbetsgivaren bedriver verksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

31 kap.

26 § Vid beräkning av särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), ska den deklarationsskyldige lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma

1. att avdraget får göras, och
2. att avdraget uppfyller villkoren enligt
 - kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,
 - kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller
 - kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet för bl.a. enskilda näringsidkare som tar emot regionalt avdrag enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) och är en följd av att regionalt avdrag lämnas som ett stöd av mindre betydelse. Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I *första punkten* anges att den deklarationsskyldige ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att särskilt avdrag får göras. Det kan t.ex. avse uppgifter om inom vilken sektor verksamheten bedrivs.

För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda och registrera beviljade stöd i det centrala registret, behöver stödmottagare lämna den information som myndigheten behöver för att kunna göra denna bedömning och genomföra registreringen. För att det ska vara tydligt för den enskilde att även dessa typer av uppgifter behöver lämnas anges i *andra punkten* att stödmottagaren i sin inkomstdeklaration ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att stödet uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Det kan t.ex. handla om uppgifter om övriga stöd av mindre betydelse som stödmottagaren har mottagit eller uppgifter om andra företag som stödmottagaren är i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet. De maximala stödnivåerna enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse gäller per företag. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag"). Detta innebär att i de fall den som ger ut ersättningen och andra företag ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet, ska uppgift lämnas om storleken på det stöd som totalt sett har beviljats alla företag som ingår i intressegemenskapen. I Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse uppställs också villkor om övervakning och rapportering. I kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt på stöd av mindre betydelse anges t.ex. att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. I förordningen anges också vilka uppgifter som ska registreras. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om berörd sektor, angivet på Nace-gruppnivå. Hänvisningarna till EU-förordningarna är dynamiska och avser alltså förordningarna i de vid varje tidpunkt gällande lydelsena.

I skatteförfarandeförordningen (2011:1261) regleras närmare vilka uppgifter som ska lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

33 c § En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna *de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma*

1. rätten till regional skattereduktion enligt 67 kap. 34 och 35 §§ inkomstskattelagen, och

2. att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

Paragrafen innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet och är en följd av att regional skattereduktion lämnas som ett stöd av mindre betydelse. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Ändringen innebär att uppgiftsskyldigheten får en ny utformning och i viss mån utökas. Uppgiftsskyldigheten gäller för personer som har rätt till regional skattereduktion enligt 67 kap. 34 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, och har företag (jfr 67 kap. 35 § IL).

Av *första punkten* framgår att berörda fysiska personer i sin inkomstdeklaration ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda och registrera beviljade stöd i det centrala registret, behöver stödmottagare lämna de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna göra denna bedömning och genomföra registreringen. För att det ska vara tydligt för den enskilde att även dessa typer av uppgifter behöver lämnas anges i *andra punkten* att berörda fysiska personer i sin inkomstdeklaration ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att stödet uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Det gäller t.ex. uppgift om andra stöd av mindre betydelse som personen mottagit samt andra företag som den fysiska personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet. De maximala stödnivåerna enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse gäller per företag. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag"). Detta innebär att i de fall den som ger ut ersättningen och andra företag ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet, ska uppgift lämnas om storleken på det stöd som totalt sett har beviljats alla företag som ingår i intressegemenskapen. I Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse uppställs också villkor om övervakning och rapportering. I kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse anges t.ex. att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. I förordningen anges också vilka uppgifter som ska registreras. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om berörd sektor, angivet på Nace-gruppnivå. Hänvisningarna till EU-förordningarna är dynamiska och avser alltså förordningarna i de vid varje tidpunkt gällande lydelseerna.

I skatteförfarandeförordningen (2011:1261) regleras närmare vilka uppgifter som ska lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

7 b § Skatteverket får förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera att denna har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket får förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning. Detta kan bli aktuellt både när en granskning sker före och när en granskning sker efter det att ett beslut om återbetalning har fattats.

Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

9 a § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om

1. återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1,
2. återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2, eller

3. återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 §.

I paragrafen finns bestämmelser om att Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan (tredjemansföreläggande). Av 10 § framgår att om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna sådan uppgift.

Enligt *andra stycket 3*, som är ny, får föreläggandet avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag. Ett föreläggande är möjligt både före och efter att Skatteverket har fattat beslut avseende ansökan.

I övrigt ändras paragrafen endast redaktionellt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

39 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 2 a §§),
- generell dokumentationsskyldighet (3 §),
- dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av eller kompensation för punktskatt (3 a §),
- dokumentationsskyldighet som avser beräkning av skatt på överintäkter från el (3 b §),
- dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer (3 c §),

- dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift (3 d §),
- dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11–12 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
- dokumentationsskyldighet som avser leverans av investeringsguld (14 §),
- dokumentationsskyldighet som avser avroplager (14 a §),
- dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15–16 f §§), och
- föreläggande (17 §).

I paragrafen anges innehållet i kapitlet. Ändringen är en följd av att en ny paragraf, 3 d §, införs.

Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

3 d § *Den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växföretag ska i skälighetsomfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för kontroll av uppgifterna i ansökan.*

I paragrafen, som är ny, regleras dokumentationsskyldighet för den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växföretag.

I bestämmelsen anges att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har en skyldighet att i skälighetsomfattning se till att det finns underlag för kontroll av uppgifter i ansökan. Detta kan ske genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation.

Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

41 kap.

2 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §,
8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avroplager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §, *eller*
9. att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 och 9 av någon annan än den som revideras.

Paragrafen reglerar för vilka syften revision får göras.

Ändringen i *första stycket* innebär att en ny punkt 9 införs, i vilken det anges att Skatteverket ska få besluta om revision för att kontrollera om den som ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

I *andra stycket* regleras möjligheten för Skatteverket att besluta om s.k. tredjemansrevision, dvs. besluta om revision för kontroll av någon annan än den som revideras. En hänvisning till punkt 9 läggs till i stycket vilket innebär att Skatteverket får använda tredjemansrevision vid kontroll av om den som ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

53 kap.

6 § Som beslut om arbetsgivaravgifter anses också beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 7 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Paragrafen, som är ny, reglerar när vissa beslut är att anse som beslut om arbetsgivaravgifter.

Enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag kan vissa arbetsgivare, s.k. växa-företag, ansöka om stöd i form av återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. I nämnda lag regleras förfarandet i samband med ansökan om återbetalning. Syftet är att förfarandet i övrigt ska regleras i skatteförfarandelagen. I bestämmelsen anges därför att beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 7 § lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska ses som ett beslut om arbetsgivaravgifter. Skatteförfarandelagens bestämmelser om betalning, anstånd, ränta, indrivning och särskilda avgifter gäller därmed för besluten om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.11.

61 kap.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

6 a § Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 7 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har beviljats före arbetsgivaravgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på förfallodagen.

I paragrafen, som är ny, finns en särskild bestämmelse om registreringstidpunkt för återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Bestämmelsen gäller i de fall beslut om återbetalning fattas före förfalldagen för de avgifter som återbetalningen avser. I sådana fall ska Skatte-

verket avvakta med registreringen (krediteringen) av återbetalningen till avgifternas förfallodag. Syftet med bestämmelsen är att undvika att en arbetsgivare kan tillgodogöra sig återbetalning för arbetsgivaravgifter som inte betalas eller registreras på skattekontot. Bestämmelsen innebär att arbetsgivaren kan beviljas återbetalning men får vänta på att stödet tillgodoräknas fram till dess att arbetsgivaravgifterna förfallit till betalning och registrerats på skattekontot.

Övervägandena finns i avsnitt 5.11.

66 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§),
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §), *och*
- *statligt stöd* (36 §).

Paragrafen anger kapitlets innehåll och en ny strecksats läggs till med anledning av att en ny paragraf, 36 §, införs i kapitlet.

27 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte har fattats på grund av att den uppgiftsskyldige,

- a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,
- b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,
- c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller
- d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande eller uppgift om en betalningsmottagare som ska lämnas i en arbetsgivardeklaration har saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdelaration,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4, *eller*

h) om arbetsgivaravgifter som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 9 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §.

I paragrafen anges i vilka fall Skatteverket får ompröva ett beslut till nackdel för den som beslutet gäller även efter tvåårsfristen i 21 §, dvs. efter det att två år har förflutit från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Ett sådant beslut om omprövning benämns efterbeskattning.

En ny punkt h införs i *fjärde punkten*, av vilken framgår att efterbeskattning får ske om det föranleds av ett beslut eller dom om arbetsgivaravgifter som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Av 53 kap. 6 § framgår att ett beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift till växa-företag ska anses som ett beslut om arbetsgivaravgifter. Ett beslut om återbetalning kan alltså omprövas med stöd av denna bestämmelse. Ändringen innebär att ett beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift kan omprövas om de avgifter som återbetalningen avser ändrats i ett beslut eller en dom.

Övervägandena finns i avsnitt 5.13.

Statligt stöd

36 § *Om Skatteverket med anledning av en omprövning ska offentliggöra, rapportera eller registrera stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler ska den enskilde på begäran lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att göra detta.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet när vissa frågor avseende statligt stöd aktualiseras vid en omprövning. I bestämmelsen anges att om Skatteverket med anledning av en omprövning ska offentliggöra, rapportera eller registrera stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler ska den enskilde på begäran lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att göra detta. Paragrafen utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Skatteverket hanterar flera olika statliga stöd och stöd av mindre betydelse, t.ex. i form av skatte- och avgiftslättnader. Skatteverket är, i egenskap av stödgivande myndighet, i vissa fall skyldig att registrera, rapportera eller offentliggöra beviljade statliga stöd eller stöd av mindre betydelse. En skyldighet att registrera beviljade stöd finns t.ex. i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. En skyldighet att till kommissionen rapportera eller offentliggöra vissa uppgifter finns också i andra förordningar, t.ex. gruppundantagsförordningar, samt kan framgå av beslut från kommissionen där statligt stöd har godkänts som förenligt med

den inre marknaden. För att kunna offentliggöra, rapportera eller registrera stöd kan Skatteverket behöva få tillgång till vissa uppgifter från den enskilde. Den enskilde ska därför på begäran lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att offentliggöra, rapportera eller registrera stödet. Det kan t.ex. handla om uppgift om stödmottagarens verksamhetsområde, angivet på Nace-gruppnivå, vilket ska anges vid registrering av stöd av mindre betydelse.

Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. *Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.*
2. *Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026.*
3. *För arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet gäller bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen.*

Av första punkten framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

I andra punkten anges att bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026. Detta innebär att uppgifter som ska lämnas enligt den nya lydelsen kommer att lämnas första gången i den arbetsgivardeklaration som ska lämnas in senast under februari 2026.

I tredje punkten anges att för arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet gäller bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen. Detta innebär att i arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder fram till och med december 2025 ska uppgifter lämnas i enlighet med vad som anges i 26 kap. 19 f § i dess äldre lydelse.

Övervägandena finns i avsnitt 5.15, 6.4, 7.2 och 9.2.

12.8 Förslaget till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. *Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.*
2. *Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för ersättning som har getts ut före ikraftträdandet.*

Lagen innebär att lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag upphör att gälla.

Enligt första punkten i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna träder lagen i kraft den 1 januari 2026.

Enligt andra punkten gäller den upphävda lagen dock fortfarande för ersättning som har getts ut före ikraftträdandet. Det innebär att nedsättning av arbetsgivaravgifter, den allmänna löneavgiften och den särskilda löneskatten ska beviljas för ersättningar som en arbetsgivare gett ut före den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i 5.2 och 5.15.

Sammanfattning av promemorian Anpassning av vissa skatte- och avgiftsnedsättningar till EU:s regler om statsstöd

Den 1 januari 2024 trädde en ny EU-förordning om stöd av mindre betydelse i kraft. Enligt EU-förordningen ska information om beviljat stöd av mindre betydelse fr.o.m. den 1 januari 2026 registreras i ett centralt register. Den 10 december 2024 antog Europeiska kommissionen ändringar i EU-förordningen om stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn som bl.a. innebär att även information om sådant beviljat stöd av mindre betydelse fr.o.m. den 1 januari 2027 ska registreras i ett centralt register. Nytt stöd av mindre betydelse ska beviljas först efter att medlemsstaten har kontrollerat att det nya stödet inte medför att det individuella takbeloppet för företaget överskrids och att samtliga villkor i den relevanta förordningen är uppfyllda. Ett antal skatte- och avgiftslättnader inom svensk lagstiftning utgör stöd av mindre betydelse. Promemorian innehåller förslag på anpassningar av svensk skattelagstiftning så att berörda lättnader ska lämnas på ett sätt som är förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna när en första och andra person anställs i en näringsverksamhet (s.k. växa-stöd) föreslås utformas som en rätt till återbetalning av den del av arbetsgivaravgifterna som motsvarar dagens nedsättning. Det innebär bl.a. att s.k. växa-företag ska ansöka om återbetalning av avgifter i stället för att begära nedsättning i arbetsgivardeklarationen. För att Skatteverket ska kunna uppfylla de krav som ställs på övervakning och rapportering av stöd av mindre betydelse kommer företagen behöva komma in med vissa uppgifter som de i dag inte lämnar.

I promemorian föreslås även anpassningar av det s.k. regionala avdraget som arbetsgivare, enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag som är verksamma i vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand har rätt till vid beräkning av socialavgifterna. Avdraget som arbetsgivare får göra från arbetsgivaravgifterna föreslås anpassas till de villkor som gäller för regionala driftsstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER). Det innebär bl.a. att avdraget inte längre kommer omfatta verksamheter i vissa angivna sektorer som t.ex. stål, brunkol och kol. Avdragets tillämpningsområde föreslås dock utvidgas till att även omfatta sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske. Avdraget som enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag får göra vid beräkning av egenavgifterna föreslås även fortsättningsvis lämnas som ett stöd av mindre betydelse enligt EU:s regler om statligt stöd. Motsvarande justering av avdragsberättigade sektorer som föreslås för avdraget från arbetsgivaravgifterna föreslås även för avdraget från egenavgifterna. Det föreslås också en skyldighet för stödmottagare att lämna vissa uppgifter till Skatteverket.

I promemorian föreslås vidare justeringar i uppgiftsskyldigheten för personer som har rätt till skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion) och har företag. Uppgiftsskyldigheten anpassas till de krav som gäller för stöd av mindre betydelse enligt de aktuella EU-förordningarna på området.

En lagändring i skatteförfarandelagen föreslås träda i kraft den 29 december 2025. Den nya lagen, den nya förordningen samt övriga ändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Prop. 2025/26:24

Bilaga 1

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift för ersättning som utges till den första och andra personen som anställs i ett växa-företag.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980).

Rätt till återbetalning

3 § En arbetsgivare som har utgett avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag under förutsättning att

1. arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften avser ersättning som arbetsgivaren har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024, och

2. arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för ett växa-företag

a) enligt 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a,

b) enligt 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b, eller

c) enligt först 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b.

4 § Med ett växa-företag avses i denna lag

1. en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980), eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare,

2. ett aktiebolag som bedriver rörelse och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare, och

3. ett handelsbolag med högst två delägare bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare.

Vid bedömningen av om växa-företaget har haft en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 3 § uppgår till högst 5 000 kronor.

5 § Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett växa-företag om det uppfyller villkoren i 4 § och i den utländska verksamheten inte har utgett ersättning, eller har utgett ersättning till högst en arbetstagare, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen hade utgetts för arbete i Sverige.

6 § Vid tillämpning av 4 och 5 §§ ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas om sådan ersättning har utgetts till högst en person i bolaget.

7 § Rätt till återbetalning gäller för arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och för löneavgift på ersättning som utgetts till en anställd i ett växa-företag under förutsättning att

1. avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

2. anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd och omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka.

Rätten till återbetalning gäller endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 35 000 kronor per kalendermånad och ska som längst omfatta 24 månader i följd.

8 § Bestämmelserna i 7 § gäller inte

1. växa-företag enligt 4 § 1 om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren,

2. växa-företag enligt 4 § 2 och 3

a) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i växa-företaget, eller

b) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare i växa-företaget enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller närstående till en sådan person.

9 § Rätten till återbetalning enligt 7 § gäller inte om arbetsgivaren redan i en annan näringsverksamhet har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter och löneavgift enligt denna lag eller har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

10 § Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag.

Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

11 § Återbetalning enligt denna lag får medges endast om återbetalningen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

12 § Vid bedömningen av om återbetalningen uppfyller villkoren enligt 11 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Ansökan om återbetalning

13 § Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad.

Ansökan får tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ansökan ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad ansökan avser.

14 § Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär.

Ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren. En ansökan som lämnats för en arbetsgivare som är en juridisk person anses

ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

Prop. 2025/26:24
Bilaga 2

15 § I ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till återbetalning, och
2. kunna bedöma om återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Förfarande, omprövning och överklagande

16 § I fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), om inte annat följer av 17 och 18 §§.

17 § En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

18 § Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som utges efter den 31 december 2025.

3. Arbetsgivare som den 31 december 2025 har varit berättigad till särskild beräkning av avgifter enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd under kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter som avser ersättning till samma anställda enligt bestämmelserna i 7 § i denna lag under den kvarvarande perioden. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas särskild beräkning enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter till växa-företag och återbetalning enligt denna lag får för samma anställda inte vara längre än 24 månader i följd.

Avser avgifterna ersättning till en person som anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller rätten till återbetalning enligt 7 § endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i

- lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),
- lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och
- lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *särskild* Bestämmelser om *återbetalning*
beräkning av löneavgift finns i av löneavgift finns i lagen
lagen (2016:1053) om *särskild* (2025:000) om *återbetalning* av
beräkning av vissa avgifter för vissa avgifter till växa-företag.
växa-företag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Prop. 2025/26:24
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 67 kap. 35 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 67 kap. 35 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

67 kap.

35 §²

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse i den mening som avses i 32 och 33 §§.

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbruks-sektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

¹ Lagen omtryckt 2008:883.

² Senaste lydelse 2020:864.

35 a §

Vid bedömningen av om skattereduktionen uppfyller villkoren enligt 35 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

Prop. 2025/26:24
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 1 § socialavgiftslagen (2000:980) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *särskild beräkning* av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2016:1053) om *särskild beräkning* av vissa avgifter för växa-företag.

Bestämmelser om *återbetalning* av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2025:000) om *återbetalning* av vissa avgifter till växa-företag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Senaste lydelse 2024:1155.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)¹

dels att 2 och 4 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 6 b, 6 c och 6 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt

– 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980), *eller*

– 5 § *lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag.*

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen endast ska betala ålderspensionsavgift.

4 §³

Bestämmelserna i 2 § *skall* inte tillämpas på verksamhet *som avser*

Bestämmelserna i 2 § *ska* inte tillämpas på

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2007:286.

² Senaste lydelse 2024:1156.

³ Senaste lydelse 2002:1007.

1. fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller

2. transportverksamhet.

1. verksamhet inom sektorerna stål, brunkol och kol i den mening som avses i artikel 13 a i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

2. verksamhet inom transportsektor och tillhörande infrastruktur i den mening som avses i artikel 13 b i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, eller

3. avgiftsskyldiga vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet i den mening som avses i artikel 13 d i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

6 b §

Särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna får inte göras om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Avdraget får inte heller göras om det årliga stödbeloppet per avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området i enlighet med

artikel 15.3 b i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

6 c §

Särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna får bara göras om avdraget uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

6 d §

Vid bedömningen av om det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt 6 c § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet

*både inom denna sektor och inom
någon annan sektor än sektorn för
primärproduktion av
jordbruksprodukter.*

Prop. 2025/26:24
Bilaga 2

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Bestämmelserna i 4 och 6 b §§ tillämpas första gången på ersättning som utges efter den 31 december 2025.
 3. Bestämmelserna i 4, 6 c och 6 d §§ tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2025. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.
 4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ersättning som utgetts och för inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 26 kap. 19 f § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §¹

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare ska utbetalaren lämna

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, *eller vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska utbetalaren lämna*

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *eller*

– *kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska

unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning får göras.

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning eller särskilt avdrag får göras, och

4. de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Prop. 2025/26:24
Bilaga 2

Denna lag träder i kraft den 29 december 2025.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 26 kap. 19 f §, 31 kap. 33 c §, 37 kap. 9 a §, 39 kap. 1 §, 41 kap. 2 § och 66 kap. 1 och 27 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 37 kap. 8 § ska lyda ”Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet eller uppgifter vid vissa återbetalningar eller kompensationer”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 31 kap. 26 §, 37 kap. 7 b §, 39 kap. 3 d §, 53 kap. 6 §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 §, och närmast före 39 kap. 3 d §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 § nya rubriker av följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 2.6

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §

Vid *särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, eller vid särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *stöd* som har beviljats utbetalaren under *beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i*

– *kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, eller*

– *kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni*

Vid beräkning av *arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *driftstöd* som har beviljats utbetalaren under *året, och*

2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning eller särskilt avdrag får göras, och

4. de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet.

2. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

26 §¹

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), ska den deklarationsskyldige lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

¹ Tidigare 26 § upphävd genom 2012:760.

1. kunna bedöma att särskilt avdrag får göras, och
2. kunna bedöma att det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

33 c §²

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kr som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma rätten till skattereduktion, och

2. kunna bedöma att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

*kommissionens förordning (EU)
2023/2831 av den
13 december 2023 om tillämp-
ningen av artiklarna 107 och 108 i
fördraget om Europeiska unionens
funktionssätt på stöd av mindre
betydelse, och*

*3. de övriga uppgifter om sådant
stöd som avses i 1 och 2 som
Skatteverket behöver för att kunna
bedöma rätten till skattereduktion.*

Prop. 2025/26:24
Bilaga 2

37 kap.

7 b §

*Skatteverket får förelägga den
som har ansökt om återbetalning av
arbetsgivaravgifter och allmän
löneavgift i de fall som avses i
53 kap. 6 § att lämna uppgift som
verket behöver för att kunna
kontrollera att denna har lämnat
riktiga och fullständiga uppgifter i
en ansökan om återbetalning av
arbetsgivaravgifter och allmän
löneavgift.*

9 a §³

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokförings-
skyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk
person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon
annan.

Föreläggandet ska avse förhåll-
anden som är av betydelse för
kontroll av att andra än den som
föreläggs har lämnat riktiga och
fullständiga uppgifter i en ansökan
om återbetalning av punktskatt i de
fall som avses i 53 kap. 5 § 1 *eller*
återbetalning av eller kompensation
för punktskatt i de fall som avses i
53 kap. 5 § 2.

Föreläggandet ska avse förhåll-
anden som är av betydelse för
kontroll av att andra än den som
föreläggs har lämnat riktiga och
fullständiga uppgifter i en ansökan
om

*1. återbetalning av punktskatt i
de fall som avses i 53 kap. 5 § 1,*

*2. återbetalning av eller
kompensation för punktskatt i de
fall som avses i 53 kap. 5 § 2, eller*

*3. återbetalning av arbetsgivar-
avgifter och allmän löneavgift i de
fall som avses i 53 kap. 6 §.*

³ Senaste lydelse 2021:1169.

39 kap.

1 §⁴

- I detta kapitel finns bestämmelser om
- definitioner (2 och 2 a §§),
 - generell dokumentationsskyldighet (3 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av eller kompensation för punktskatt (3 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser beräkning av skatt på överintäkter från el (3 b §),
 - dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer (3 c §),
 - *dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift (3 d §),*
 - dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11–12 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser leverans av investeringsguld (14 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser avropslager (14 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15–16 f §§),
- och
- föreläggande (17 §).

Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

3 d §

Den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för kontroll av uppgifterna i ansökan.

41 kap.

2 §⁵

- Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera
1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
 2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,

⁴ Senaste lydelse 2023:638.

⁵ Senaste lydelse 2023:208.

3. skatteupplag enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,

4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,

5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,

6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,

7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, *eller*

8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avroplager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.

7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §,

8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avroplager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §, *eller*

9. att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 *och* 9 av någon annan än den som revideras.

53 kap.

6 §

Som beslut om arbetsgivaravgifter anses också beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

61 kap.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

6 a §

Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har beviljats före arbetsgivaravgifternas förfallodag,

66 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning.

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§), *och*
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§),
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §).
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §), *och*
- *statligt stöd* (36 §).

27 §⁶

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte har fattats på grund av att den uppgiftsskyldige,

a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,

b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,

c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller

d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande eller uppgift om en betalningsmottagare som ska lämnas i en arbetsgivardeklaration har saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdeklaration,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked, *eller*

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4,

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4, *eller*

h) om arbetsgivaravgifter som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 9 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §.

Statligt stöd

36 §

Om frågor avseende statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd, och

2. offentliggöra, rapportera eller registrera stödet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026.

3. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet.

Förslag till lag upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag

Härigenom föreskrivs att lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag¹ ska upphöra att gälla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för ersättning som har utgetts före ikraftträdandet.

Efter remiss har yttranden kommit in från Arbetsförmedlingen, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, FAR, Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande (Formas), Företagarna, Försäkringskassan, Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU), Kammarrätten i Stockholm, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF), Länsstyrelsen i Västerbottens län, Länsstyrelsen i Jämtlands län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser (Tillväxtanalys), Näringslivets Skattedelegation, Pensionsmyndigheten, Regelrådet, Region Norrbotten, Region Västernorrland, Skatteverket, Stockholms universitet, Statens jordbruksverk, Svenskt Näringsliv och Tillväxtverket.

Yttrande har också kommit in från Statskontoret.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig Landorganisationen i Sverige (LO), Region Dalarna, Region Gävleborg, Region Jämtland-Härjedalen, Region Värmland, Region Västerbotten, Region Västernorrland, Småföretagarnas Riksförbund, Skogsstyrelsen, Svenska taxiförbundet, Sveriges akademikers centralorganisation (Saco), Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) och Tjänstemännens Centralorganisation (TCO).

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på ersättning som ges ut till den första och andra personen som anställs i ett växa-företag.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980).

Rätt till återbetalning

3 § En arbetsgivare som har gett ut avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag under förutsättning att

1. arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften avser ersättning som arbetsgivaren har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024, och

2. arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för ett växa-företag

a) enligt 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a,

b) enligt 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b, eller

c) enligt först 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b.

4 § Med ett växa-företag avses i denna lag

1. en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 § 2

a) inte har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980), eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare,

2. ett aktiebolag som bedriver rörelse och under tidsperioden som avses i 3 § 2

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare, och

3. ett handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 § 2

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare.

Vid bedömningen av om växa-företaget har haft en sådan avgifts-skyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 3 § 2 uppgår till högst 5 000 kronor.

5 § Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett växa-företag om det uppfyller villkoren i 4 § och i den utländska verksamheten inte har gett ut ersättning, eller har gett ut ersättning till högst en arbetstagare, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen hade getts ut för arbete i Sverige.

6 § Vid tillämpning av 4 och 5 §§ ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas, om sådan ersättning har getts ut till högst en person i bolaget.

7 § Rätt till återbetalning gäller för arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och för löneavgift på ersättning som getts ut till en anställd i ett växa-företag under förutsättning att

1. avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

2. anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd och omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka.

Rätten till återbetalning gäller endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 35 000 kronor per kalendermånad.

Rätten till återbetalning av avgifterna gäller endast avgifter som avser ersättning för de 24 första månaderna av anställningen.

8 § Bestämmelserna i 7 § gäller inte

1. växa-företag enligt 4 § 1 om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren,

2. växa-företag enligt 4 § 2 och 3

a) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i växa-företaget, eller

b) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare i växa-företaget enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller närstående till en sådan person.

9 § Rätten till återbetalning enligt 7 § gäller inte om arbetsgivaren redan i en annan näringsverksamhet har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter

och löneavgift enligt denna lag eller har gett ut ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

10 § Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag.

Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

11 § Återbetalning enligt denna lag får medges endast om återbetalningen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

12 § Vid bedömningen av om återbetalningen uppfyller villkoren enligt 11 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Ansökan om återbetalning

13 § Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad.

Ansökan får tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ansökan ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad ansökan avser.

14 § Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär.

Ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren. En ansökan som lämnats för en arbetsgivare som är en juridisk person anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

15 § I ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

Prop. 2025/26:24
Bilaga 4

1. kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till återbetalning, och
2. kunna bedöma om återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse som anges i 11 §.

Förfarande, omprövning och överklagande

16 § I fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), om inte annat följer av 17 och 18 §§.

17 § En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

18 § Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid överklagande av ett sådant beslut.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Lagen tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.
 3. Arbetsgivare som den 31 december 2025 har haft rätt till särskild beräkning av avgifter enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd under kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter som avser ersättning till samma anställda enligt bestämmelserna i 7 § i denna lag under den kvarvarande perioden. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas särskild beräkning enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter till växa-företag och återbetalning enligt denna lag får för samma anställda inte vara längre än 24 månader i följd.
- Avser avgifterna ersättning till en person som anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller rätten till återbetalning enligt 7 § endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i

- lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),
- lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och
- lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *särskild* Bestämmelser om *återbetalning*
beräkning av löneavgift finns i av löneavgift finns i lagen
lagen (2016:1053) om *särskild* (2025:000) om *återbetalning* av
beräkning av vissa avgifter *för* vissa avgifter *till* växa-företag.
växa-företag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Prop. 2025/26:24
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 67 kap. 35 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 67 kap. 35 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

67 kap.

35 §²

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse i den mening som avses i 32 och 33 §§.

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2020:864.

35 a §

Vid bedömningen av om skattereduktionen uppfyller villkoren enligt 35 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

Prop. 2025/26:24
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § socialavgiftslagen (2000:980) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *särskild beräkning* av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2016:1053) om *särskild beräkning* av vissa avgifter för växa-företag.

Bestämmelser om *återbetalning* av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2025:000) om *återbetalning* av vissa avgifter till växa-företag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Senaste lydelse 2024:1155.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)¹

dels att 2 och 4 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 6 b, 6 c och 6 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt

– 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980), *eller*

– 5 § *lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag.*

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen endast ska betala ålderspensionsavgift.

4 §³

Bestämmelserna i 2 § *skall* inte tillämpas på *verksamhet som avser*

Bestämmelserna i 2 § *ska* inte tillämpas på

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2007:286.

² Senaste lydelse 2024:1156.

³ Senaste lydelse 2002:1007.

1. fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller

2. transportverksamhet.

1. verksamhet inom sektorerna stål, brunkol och kol i den mening som avses i artikel 13 a i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

2. verksamhet inom transportsektorn och tillhörande infrastruktur i den mening som avses i artikel 13 b i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014, eller

3. avgiftsskyldiga vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet i den mening som avses i artikel 13 d i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

6 b §

Det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna får inte göras om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Avdraget får inte heller göras om det årliga stödbeloppet per avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området i enlighet med artikel 15.3 b i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

6 c §

Det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna får bara göras om avdraget uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämp-

ningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

6 d §

Vid bedömningen av om det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt 6 c § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Bestämmelserna i 4 § i den nya lydelsen och de nya bestämmelserna i 6 b § tillämpas första gången på ersättning som ges ut efter den 31 december 2025.
 3. Bestämmelserna i 4 § i den nya lydelsen tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2025. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot

förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Prop. 2025/26:24

Bilaga 4

4. Äldre bestämmelser i 4 § gäller fortfarande för ersättning som getts ut och för inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 26 kap. 19 f § och 31 kap. 33 a § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §¹

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare ska utbetalaren lämna

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, *eller vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– *kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *eller*

2. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning får göras.

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning

eller särskilt avdrag får göras, och
4. de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

31 kap.

33 a §²

Den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag ska även lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, eller

² Senaste lydelse 2024:1157.

*betydelse inom jordbrukssektorn,
eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *och*

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

2. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– *kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller*

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion, *och*

4. de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Denna lag träder i kraft den 29 december 2025.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2025/26:24
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 26 kap. 19 f §, 31 kap. 33 c §, 37 kap. 9 a §, 39 kap. 1 §, 41 kap. 2 § och 66 kap. 1 och 27 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 37 kap. 8 § ska lyda ”Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet eller uppgifter vid vissa återbetalningar eller kompensationer”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 31 kap. 26 §, 37 kap. 7 b §, 39 kap. 3 d §, 53 kap. 6 §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 §, och närmast före 39 kap. 3 d §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 § nya rubriker av följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 2.6

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §

Vid *särskild* beräkning av *arbetsgivaravgifter*, *allmän löneavgift* och *särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag* eller *5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare*, eller vid *särskilt avdrag* vid beräkning av *arbetsgivaravgifter* och *allmän löneavgift* enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *stöd* som har beviljats utbetalaren under *beskattningsåret* och *de två föregående beskattningsåren* och som *anses vara sådant stöd av mindre betydelse* som avses i

– *kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse*, eller

– *kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni*

Vid beräkning av *arbetsgivaravgifterna* och *den allmänna löneavgiften* enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *driftstöd* som har beviljats utbetalaren under *året*, och

2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning eller särskilt avdrag får göras, och

4. de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet.

2. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

26 §¹

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), ska den deklarationsskyldige lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma att särskilt
avdrag får göras, och

2. kunna bedöma att det
särskilda avdraget uppfyller
villkoren enligt

– kommissionens förordning
(EU) nr 1408/2013 av den
18 december 2013 om
tillämpningen av artiklarna 107
och 108 i fördraget om Europeiska
unionens funktionssätt på stöd av
mindre betydelse inom
jordbrukssektorn,

– kommissionens förordning
(EU) nr 717/2014 av den 27 juni
2014 om tillämpningen av
artiklarna 107 och 108 i fördraget
om Europeiska unionens
funktionssätt på stöd av mindre
betydelse inom fiskeri- och
vattenbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning
(EU) 2023/2831 av den
13 december 2023 om
tillämpningen av artiklarna 107
och 108 i fördraget om Europeiska
unionens funktionssätt på stöd av
mindre betydelse.

33 c §²

En person som avses i 67 kap.
35 § första stycket inkomst-
skattelagen (1999:1229) ska lämna

1. uppgift om annat stöd
överstigande sammanlagt
150 000 kr som har beviljats under
beskattningsåret och de två
föregående beskattningsåren och
som anses vara sådant stöd av
mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning
(EU) nr 1407/2013 av den
18 december 2013 om tillämp-
ningen av artiklarna 107 och 108 i
fördraget om Europeiska unionens

En person som avses i 67 kap.
35 § första stycket inkomst-
skattelagen (1999:1229) ska lämna
de uppgifter som Skatteverket
behöver för att

1. kunna bedöma rätten till
skattereduktion, och

² Senaste lydelse 2024:1157.

funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 och 2 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

2. kunna bedöma att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

37 kap.

7 b §

Skatteverket får förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän

löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

Prop. 2025/26:24
Bilaga 4

9 a §³

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokförings-skyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 *eller* återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om

1. återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1,

2. återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2, *eller*

3. återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 §.

39 kap.

1 §⁴

I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 2 a §§),
- generell dokumentationsskyldighet (3 §),
- dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av eller kompensation för punktskatt (3 a §),
- dokumentationsskyldighet som avser beräkning av skatt på överintäkter från el (3 b §),
- dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer (3 c §),
 - *dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift (3 d §),*
- dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11–12 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),

³ Senaste lydelse 2021:1169.

⁴ Senaste lydelse 2023:638.

- dokumentationsskyldighet som avser leverans av investeringsguld (14 §),
- dokumentationsskyldighet som avser avropslager (14 a §),
- dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15–16 f §§),
och
- föreläggande (17 §).

***Ansökan om återbetalning av
arbetsgivaravgifter och allmän
löneavgift***

3 d §

Den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för kontroll av uppgifterna i ansökan.

41 kap.

2 §⁵

- Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera
1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
 2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
 3. skatteupplag enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
 4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
 7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, *eller*
 8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.
 7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §,
 8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §, *eller*

9. att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 och 9 av någon annan än den som revideras.

53 kap.

6 §

Som beslut om arbetsgivaravgifter anses också beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

61 kap.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

6 a §

Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har beviljats före arbetsgivaravgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på förfallodagen.

66 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§), och
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §).
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§),
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §), och
- statligt stöd (36 §).

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte har fattats på grund av att den uppgiftsskyldige,

a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,

b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,

c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller

d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande eller uppgift om en betalningsmottagare som ska lämnas i en arbetsgivardeklaration har saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdeklaration,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked, *eller*

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4,

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4, *eller*

h) om arbetsgivaravgifter som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 9 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det förädlats av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §.

Prop. 2025/26:24

Bilaga 4

Statligt stöd

36 §

Om frågor som avser statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd, och

2. offentliggöra, rapportera eller registrera stödet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026.

3. För arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet gäller bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen.

Förslag till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag

Härigenom föreskrivs att lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag⁷ ska upphöra att gälla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för ersättning som har getts ut före ikraftträdandet.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2025-09-22

Närvarande: F.d. justitierådet Mahmut Baran samt justitieråden Linda Haggren och Christine Lager

Anpassning av vissa skatte- och avgiftsnedsättningar till EU:s regler om statsstöd

Enligt en lagrådsremiss den 14 augusti 2025 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag,
2. lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
3. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980),
5. lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),
6. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
7. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
8. lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Sanja Moraca Roos, rättssakkunniga Sofia Kinnunen Bengtsson och departementssekreteraren Stina Fridlund.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Lagens struktur

Enligt förslaget inleds lagen med en paragraf om lagens tillämpningsområde. Därefter anges en ny rubrik "Ord och uttryck i lagen". Under denna rubrik finns en paragraf i vilken det anges att ord och uttryck som används i lagen har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen och socialavgiftslagen.

Under en ny rubrik "Rätt till återbetalning" följer 3–12 §§. I 3 § föreslås den grundläggande bestämmelsen om förutsättningar för rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för ett växa-företag. Definitionen av vad som avses med ett växa-företag anges emellertid först i 4 §. Vidare innehåller även 5, 6 och 10 §§ bestämmelser som relaterar till definitionen av ett växa-företag.

Enligt Lagrådet skulle tydligheten, och därmed förståelsen, av den nya lagen förbättras betydligt om paragrafen med den grundläggande

definitionen av vad som avses med ett växa-företag (4 §) och de paragrafer som relaterar till definitionen (5, 6 och 10 §§) flyttas och i stället återges under rubriken ”Ord och uttryck”. På så sätt skulle dessa förklaringar alltså återfinnas i lagens inledning under en rubrik som passar med innehållet av bestämmelserna. Om paragraferna flyttas enligt vad Lagrådet föreslår behöver även hänvisningarna i lagen ses över.

4 §

Paragrafen definierar vad som avses med ett växa-företag. I första stycket första punkten a anges att en fysisk person under vissa förutsättningar kan vara ett växa-företag om denne inte har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen. I samma stycke första punkten b anges att även en fysisk person som haft en sådan skyldighet som avses i a men för högst en arbetstagare kan vara ett växa-företag.

Första punkten b har, genom hänvisningen till a, fått en otydlig lydelse. Förståelsen av punkten b skulle underlättas om den i stället utformas i linje med följande.

b) har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter men för ersättning till högst en arbetstagare,

Motsvarande ändringar bör även göras i första stycket andra punkten b och tredje punkten b.

I författningskommentaren till första stycket tredje punkten, som reglerar när ett handelsbolag kan vara ett växa-företag, anges vidare att rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter inte omfattar anställningar i enkla bolag. Detta eftersom det, enligt författningskommentaren, följer av definitionen i 1 kap. 3 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag att ett enkelt bolag föreligger, om två eller flera har avtalat att utöva verksamhet i bolag utan att handelsbolag föreligger.

Enligt 2 § framgår det dock att ord och uttryck som används i lagen har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen. Inkomst av näringsverksamhet som en fysisk person bedriver inom ramen för ett enkelt bolag beskattas enligt inkomstskattelagen enligt de regler som gäller för enskild näringsverksamhet. Om ett aktiebolag har avtalat att utöva verksamheten i ett enkelt bolag med någon annan hänförs aktiebolagets andel av verksamhetens intäkter och kostnader till den näringsverksamhet som aktiebolaget bedriver.

En fysisk persons andel av ett enkelt bolag borde därför omfattas av bestämmelsen i första stycket första punkten eftersom verksamheten anses utgöra enskild näringsverksamhet och ett aktiebolags andel av ett enkelt bolag borde omfattas av första stycket andra punkten. Uttalandet i författningskommentaren skapar därför en viss oklarhet om vad som gäller

beträffade verksamheter som bedrivs inom ramen för enkla bolag. Mot denna bakgrund förordar Lagrådet att om anställningar i enkla bolag ska undantas från lagens tillämpningsområde bör det uttryckligen framgå av lagtexten.

Prop. 2025/26:24
Bilaga 5

16–18 §§

Av 16 § framgår att i fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen, om inte annat anges i 16 och 17 §§.

I 17 § införs en specialbestämmelse om omprövning av beslut om återbetalning. I en sista mening anges att i övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen.

I 18 § införs en liknande bestämmelse om överklagande av beslut om återbetalning. På motsvarande sätt anges i en andra mening att i övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen.

Enligt Lagrådet fyller de sista meningarna i 17 och 18 §§ inte någon funktion eftersom det redan framgår att 16 § att dessa kapitel gäller. Dessa bestämmelser skulle därför med fördel kunna utgå. Förtydliganden om i vilka kapitel i skatteförfarandelagen bestämmelser om omprövning respektive överklagande finns skulle i stället kunna framgå av författningskommentaren.

Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (lagförslag 6)

26 kap. 19 f §

I paragrafen finns bestämmelser om uppgiftsskyldighet för utbetalare vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag och lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare. Förslaget innebär att det görs ett tillägg avseende uppgiftsskyldighet för utbetalare vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).

Tillägget har dock formulerats som att beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift sker enligt den tillagda lagen. Enligt den lagen sker dock endast beräkning av ett särskilt avdrag. Beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift sker enligt socialavgiftslagen respektive lagen om allmän löneavgift (jfr 1 kap. 1 § socialavgiftslagen respektive 6 § lagen om allmän löneavgift).

Enligt Lagrådet bör därför paragrafens inledning formuleras om enligt följande.

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, eller vid beräkning av särskilt avdrag från arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska utbetalaren lämna
1.- -

Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (lagförslag 7)

26 kap. 19 f § och 31 kap. 26 §

Samma synpunkter som framförts ovan avseende 26 kap. 19 f § (lagförslag 6) gäller för dessa förslag. Paragraferna bör därför enligt Lagrådet inledas enligt följande.

Vid beräkning av särskilt avdrag från arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften...

31 kap. 33 c §

Paragrafen innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet och är en följd av att regional skattereduktion lämnas som ett stöd av mindre betydelse.

I första punkten anges att uppgiftsskyldigheten omfattar de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

Bestämmelsen anger inte vilken form av skattereduktion det är fråga om. På motsvarande sätt som anges i andra bestämmelser i 31 kap. bör bestämmelsen specificera vilken form av skattereduktion som uppgiftsskyldigheten hänför sig till (jfr t.ex. 31 kap. 33 och 33 b §§).

Lagtexten bör därför kompletteras med att uppgiftsskyldigheten avser regional skattereduktion. Även vilka specifika paragrafer som den regionala skattereduktionen avser bör anges i lagtexten.

66 kap. 36 §

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet när frågor om statligt stöd aktualiseras vid en omprövning. Enligt första punkten ska den enskilde lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd.

Lagrådet kan konstatera att bestämmelsen har getts en mycket vid lydelse. Skatteverket kan i princip begära in uppgifter så snart de misstänker att en skattelättnad utgör ett statligt stöd, oavsett om lagstiftaren när

skattelättnaden infördes bedömde att frågan om statligt stöd kunde aktualiseras. Av lagrådsremissen framgår det inte att denna vida innebörd har varit avsikten med bestämmelsen, utan uppgiftsskyldigheten framstår mer vara kopplad till de stödordningar som behandlas i remissen. Enligt Lagrådet kan det ifrågasättas vilka uppgifter bestämmelsen tar sikte på, och varför Skatteverket inte redan kan erhålla de uppgifter som behövs med stöd av övriga bestämmelser som föreslås i remissen (t.ex. 26 kap 19 f § och 31 kap. 26 §). Enligt Lagrådet bör därför första punkten strykas, alternativt bör den formuleras mer precist så att det framgår tydligt vad den syftar på.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 2 oktober 2025

Närvarande: statsråden Busch, ordförande, Svantesson, Edholm, Jonson, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottnér, Wykman, Kullgren, Liljestränd, Pourmokhtari, Rosencrantz, Dousa, Larsson, Britz, Mohamsson, Lann

Föredragande: statsrådet Svantesson

Regeringen beslutar proposition Anpassning av vissa skatte- och avgiftsnedsättningar till EU:s regler om statsstöd